

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 4
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 31 ЯНУАРИ 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд

На заседанието присъства **Димитър Тончев** – главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието – 09.45 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет днес, 31.01.2017 г.

Дневният ред е пред вас. В него има две допълнителни точки. Първата е т. 26. Наред с това (може би все още не е актуализирано изцяло с допълнителните точки), вчера получих писмо, което е от г-н Георги Ушев и се касае за проблем, свързан с невъзможността да разглеждат дела по нови производства, защото все още няма решение за избор на съдебни заседатели. Вече е качено на мониторите. Писмото също е на вашето внимание. Смятам, че въпросът е изключително важен. Вчера получих тази информация. Моля да се запознаете. Смятам, че също трябва да го включим като

извънредна точка в дневния ред. Повтарям още веднъж. Става дума за това, че в срока, който е предвиден в Закона за съдебната власт с оглед новите изменения, все още няма акт на Столичния общински съвет, няма копие от протокол и на проведено Общо събрание на съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд за избор на съдебни заседатели, което затруднява правораздавателната дейност Специализирания наказателен съд. Ето защо тази точка, тъй като е внесена от мен, моля да бъде включена в дневния ред.

По т. 27 и по т. 26 ви предоставям думата. Първо т. 26, после т. 27.

Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Колеги, т. 27 е предложението на председателя на Софийски градски съд за изпълняващ функциите „председател” на Софийски районен съд, доколкото мандатът на настоящия председател изтича днес. Това налага разглеждането му днес.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов иска думата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря! Уважаеми колеги, към т. 27 фигурира и предложение от членове на Съвета за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител” на Софийски районен съд, което моля да бъде разгледано. Правя искане т. 27 да бъде разгледана като първа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, тъй като в т. 27 това предложение днес е постъпило (разбира се, ние ще гласуваме дали да приемем или да не приемем разглеждането на точката), но ако се внесе (и е внесено) такова предложение, не смятате ли, че е уместно да ни кажете как и защо се внася сега това предложение. По какви критерии беше избран този колега? А освен това не смятате ли, че ако приемем точката за разглеждане, трябва да изслушаме колегите, които са

предложени както от административния ръководител – председател на Софийския градски съд, така и внесеното предложение от осемте членове на Висшия съдебен съвет.

Г-н Колев, заповядайте!

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Имам едно допълнение към това предложение. Мисля, че днес трябва да се открие и процедура за избор на титуляр...на Софийския районен съд, за да е ясно, че тук се касае за едно временно, палиативно решение, което е за определено време изпълняващ длъжността. Откривайки днес процедура, ще дадем ясен сигнал, че се касае за временно решение, а не, както се чуват различни думи, така че се търси някакво по-трайно такова. Това е едно.

Не мисля, че е необходимо да изслушваме каквото и да било повече. Пряка дискреция на Висшия съдебен съвет е да определи временно изпълняващ длъжността, още повече, че няма никакво друго изискване в закона. Не мисля, че изслушването на когото и да било оттук-нататък би довело до каквото и да било друго. Слушахме достатъчно идеи и предложения във връзка с Районния съд и не мисля, че можем да губим повече време с това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като се спомена за временно палиативно решение, ако правилно чух, всяко едно решение на Висшия съдебен съвет трябва да се изгражда на основа на принципи. В миналото заседание, на което Вие не присъствахте, в края на заседанието ние взехме решение за изслушване на съдия Ботева. Тя беше изслушана миналия вторник.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Сега ще гласувам против всякакви изслушвания.

ЛОЗАН ПАНОВ: Всеки има право да изрази своето мнение, разбира се, но при условие, че имаме спазена процедура от председателя на Софийски градски съд, който предлага, въз основа на

Общото събрание на съдиите от Софийския районен съд, две кандидатури и сега, на 31 януари, днес, предлага още една кандидатура, смятам, че наистина е редно колегите да бъдат изслушани, защото, ако въпросът наистина е толкова важен (а той наистина е важен), ние трябва да имаме представа за това какви са вижданията на колегите, независимо от това колко време ще продължи функцията изпълняващ длъжността на Софийския районен съд.

Г-жо Найденова. След това г-жа Георгиева. Заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: По процедурното предложение за разместване на точките и разглеждането на допълнителната като първа, припомням, че първа точка е обвързвана с изслушване на четирима съдии, за което колегията взе решение на предишното заседание. Колегите са отвън и чакат. Не виждам каквато и да е разумна причина предложението на колегата Узунов допълнителната точка да бъде разгледана първа в дневния ред. Мисля, че трябва да отдадем дължимото на колегите, които ние самите сме поканили.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Първо по процедурния въпрос.

Уважаеми колеги, наистина въпросът с това да решим кой временно ще управлява Софийския районен съд е изключително важен и трябва да подходим с отговорност към него. Именно поради тази причина, защото въпросът е особено важен, ние предлагаме тази точка да бъде първа в дневния ред, за да приключим с този спор и да решим кой ще управлява най-големия районен съд. Освен това вие знаете, че от утре на г-н Лалов мандатът приключва, както и на цялото му ръководство. Ние не можем в 17.00 часа днес да чакаме да кажем кой ще управлява Софийския районен съд. Това по процедурата.

На второ място. Искам да кажа, че няма никаква пречка, даже аз също ще настоявам да бъдат изслушани кандидатите. Те са

готови според мен. Миналия път г-жа Ботева дойде много бързо. Смятам, че няма никаква пречка тримата кандидати да дойдат по най-бърз начин тук. Да им се обадим да дойдат и докато слушаме колегите от Районния съд, те да се явят за изслушване. Това е моето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Карагъзова, заповядайте!

След това г-н Калпакчиев, г-н Колев.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов!

Подкрепям напълно предложението на г-жа Георгиева да бъдат изслушани тримата кандидати за изпълняващ функциите „председател” на Софийския районен съд. В момента тримата са поставени в изключително неравнопоставено положение. Изключвам обстоятелството, че предложението за г-н Стефан Милев е подписано от осем членове на Висшия съдебен съвет, което на практика предопределя избора му, за който впрочем редица медии, ще се въздържа да ги квалифицирам по качества; само ще кажа, че благодарение на точно такива медии сме на места в класацията за прозрачност и независимост на печата след половината от страните от Африка, но така или иначе този избор беше далеч, далеч преди доста време обявен. Но двамата кандидати, които са номинирани от Общото събрание на колегите от Софийския районен съд, са изслушани поне от общото събрание. Вече създадохме прецедента и изслушахме съдия Ботева в миналото заседание, така че напълно подкрепям г-жа Георгиева, че е необходимо да изслушаме и тримата номинирани за изпълняващ функциите на председател на Софийския районен съд. В тази връзка, за да им дадем възможност да се явят, считам, че не следва да има разместване на точките в дневния ред. И за да можем да им осигурим условия за организиране, за придвижване и за явяване пред Съвета, нека да си остане така, както е в посочения дневен ред.

Това са моите предложения – да има изслушване и точката да не бъде разгледана като първа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря! В този смисъл, подкрепяйки предложението за изслушване на вече тримата кандидати за изпълняващ функциите „председател” на Софийския районен съд, предлагам сега да гласуваме те да бъдат изслушани, за да можем да ги поканим междувременно, за да имат време да се организират и да дойдат.

Смятам, че за пореден път със съжаление ще отбележа, че начинът, по който се процедира в този случай с внасянето на предложението в последния момент, показва една устойчива практика в работата на Висшия съдебен съвет, на Съдийската колегия, която е предмет на трайна критика в докладите на Европейската комисия, които ние премятаме от година на година и не изпълняваме. В четвъртък ще коментираме какви мерки ще предложим. В голяма степен безсмислено е това занимание, тъй като в момента, когато трябва с практически действия да покажем как осъществяваме кадровата си дейност и назначенията на председатели, и на изпълняващи функциите, ние демонстрираме за пореден път порочния си подход.

Вярно е, в едно печатно издание (аз не бих го нарекъл и медия) вчера беше обявен този предизвестен избор; преди седмица също се пишеше. Подписано е от осем членове. Очевидно изхода и решението е взето. Каквото и да се каже в тази зала, най-вероятно ще е без значение, но ние дължим тази дискусия, тези аргументи за нашите колеги. Така или иначе две общи събрания са направени в Софийския районен съд. Голяма част, почти всички съдии са участвали в тези общи събрания. Те са направили своите номинации, изслушали са колегите си. Това очевидно няма никакво значение, но така или иначе

длъжни сме да проведем тази дискусия, въпреки че, както каза и г-жа Карагьозова, нейният изход е предизвестен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев, Вие поискахте думата.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Именно поради такива изявления от този характер, колега Калпакчиев, се отразява това в доклада. Именно поради тези неверни твърдения, които години наред се разпространяват...от този съвет сме на този хал. Какви са причините това да се случи и какви са целите, които преследвате, това си е Ваша работа. Не ме интересува. Общите събрания обаче в конкретния случай нямат право на каквато и да било номинация. Нито е нормативно определено, нито има някакви правила. Дори и при избора на административен ръководител общите събрания имат право на едно становище. Това е законово. Ако ние искаме, криейки се зад общите събрания, да управляваме по някакъв начин районните съдии от две от съдилищата, имам предвид някои организации очевидно се опитват да го постигнат, не е това начинът обаче.

А защо се прави в последния момент? Ами, защото нищо друго не се случи. От утре обаче трябва да има някакъв временно изпълняващ длъжността. В случая кандидати няма. Има хора, които са предложени. Нито един от тях не се е кандидатира за каквото и да било. Единствено е дал съгласие да изпълнява тази длъжност. Това не е процедура по избор на административен ръководител, че да изслушваме кандидатите. Нито има смисъл, нито да им отделяме твърде много време за едно обстоятелство, което, както казах, е временно. Аз ще се противопоставя на всякакви изслушвания в такива процедури. Прекалихме с всякакви такива опити за разводняване на ситуацията. Да се вземат ясни мерки, да, преходни мерки, просто трябва да гласуваме в крайна сметка.

Не виждам нищо лошо в това, че е внесено от осем човека. В противен случай дебатът, както винаги, ще се изкриви с хиляди допълнителни аргументи, целящи да се покаже как в следващия доклад отново трябва да има негативи за Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Ковачева. След това г-жа Георгиева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя предложението за изслушване на кандидатите с единствения мотив колегите от Софийския районен съд да имат възможност предварително да се запознаят с вижданията на появилия се кандидат – колегата Стефан Милев, защото те до този момент не са имали такава възможност. Както се вижда от неговата професионална биография, той не е и работил в Софийския районен съд, така че не биха могли да имат и някакви лични професионални контакти в тази насока. Имали са вероятно в качеството му на прокурор, когато е влизал и е участвал в заседанията на съдиите от Софийския районен съд, но не са работили заедно, не са работили в колектив. Това е единствената причина, поради която ще подкрепя предложението за изслушване на колегите, защото очевидно предложението, внесено по този начин, говори за резултата и, както каза и г-н..., аз не виждам какъв дебат можем да проведем. Дебатът вече е проведен. Част от нас не са участвали в този дебат, но не можем да участваме навсякъде. Участваме там, където сме поканени и там, където има публични заседания. В останалите формати, когато не те поканят, не участваш.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Да кажете в заседанието минала ли е тази кандидатура?

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Има протокол от заседанието на Комисията по атестирането и конкурсите. Има членове, които участват в Комисията по атестирането и конкурсите. Вижда се, че очевидно не е минала. Отговорът се съдържа във въпроса Ви, така че аз няма какво

да го разводнявам и да си губим времето. Пак повтарям, единствено от уважение от колегите от Софийския районен съд ще подкрепя това предложение. Иначе няма никакъв практически смисъл нито за протокола, нито за нас самите. Знаем какво е демокрацията. Научихме се тук. Мисля, че тя е в действие в момента. Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Уважаеми колеги, в предложението ясно е написано, че ние сме използвали добрия опит и практика на този Съвет при избор на изпълняващ функциите в Софийския градски съд, когато той беше в кризисна ситуация, както впрочем е и тук. Длъжна съм да кажа, че (прекъсната).

ЛОЗАН ПАНОВ: Коя добра практика имате предвид?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Избора на колегата Владимир Йорданов за изпълняващ функциите, който, след като доста време работи като изпълняващ функциите, докато изберем колегата Топалов, ние го наградихме и този колега беше от по-горна инстанция. В случая нашето предложение е за колега Софийски градски съд. И аз още веднъж настоявам този кандидат да бъде изслушан. Ние няма какво да крием за нашия кандидат. Нека да го поканим да дойде и да бъде изслушан. (Реплика: нашият кандидат). Да, защото сме предложители, затова употребих тази фраза, г-н Калпакчиев. И така ще бъде най-добре. Нашите заседания се гледат от колегите. Ще ги гледат и колегите от Районния съд. Те ще могат да преценят, когато се явят тримата кандидати, дали и кой е прав в предложението си.

И нещо друго за общото събрание да кажа, за което тук се постави въпроса. Подкрепям това, което каза г-н Колев. Освен това, вижте кворума и гласуванията. Може ли някой да каже колко души са били на това събрание и колко души са гласували? Това ще го уточняваме в дебатите, но самият г-н Топалов, когато са му поставили

въпроса за кворума и участниците в гласуването, защото е имало и съдии, които са командировани и които най-вероятно са броени, той е казал, че тази процедура не е задължителна. Прочетете какво е казал колегата Топалов.

Предлагам да преминем към гласуване, да уточним изслушваме или не изслушваме и да продължим с дневния ред. За да дадем възможност на колегите да се явят, предлагам да изслушаме командированите съдии, които чакат отвън, и след като приключим с т. 1, да преминем към избор на изпълняващ функциите на административен ръководител на Софийския районен съд. Това ще бъде и спестяване на време, и по-подреден ще ни бъде дневният ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-жо Георгиева, тъй като използвахте възможността да кажете, че има добра практика на Висшия съдебен съвет, касаещ избора за изпълняващ длъжността в Софийски градски съд, аз благодаря за това, но намирам няколко отлики. И отликата – първата и основната – е свързана с това кой прави предложението и дали спазва нормите на Закона за съдебната власт, тъй като предложението за изпълняващ длъжността „председател” се прави в конкретния случай от председателя на Софийски градски съд, касаещ Софийски районен съд. То не се прави от членовете на Висшия съдебен съвет. Това е една съществена отлика. А другата съществена отлика, която смятам, че наистина е много важна, е дали колегата в конкретния случай, който дадохте като пример – Владимир Йорданов, е работил в Софийски градски съд, дали познава колегите, и, както вие сочите във вашето предложение, има необходимия авторитет сред колегите в този съд. Така че има съществени отлики.

Благодаря ви за това предложение и за мотивите, които изразихте, но има съществени отлики. Поради тази причина аз също смятам, че е нормално да изслушаме колегите. Изложиха се

достатъчно аргументи. Предлагам ви да прекратим дебата и да пристъпим към гласуване т. 27, както и внесената от мен точка, която касае дейността на Специализирания наказателен съд, да бъдат внесени в дневния ред. след това ще подложа на гласуване реда, по който ще разгледаме тези точки и съответно по т. 26 дали да изслушаме колегите, или не.

Включването на тези точки в дневния ред, както и дневния ред – режим на гласуване. Надявам се, че по това нямаме противоречие.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Г-н Панов, аз предложих и откриване на процедура за избор на административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля да прекратите гласуването. Колегата Колев в своето изявление прави и предложение за откриване на процедура за избор на председател на Софийския районен съд.

Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, въпроса с откриването на процедурата за избор на председател на Софийския районен съд беше обсъждан в Комисията по атестирането и конкурсите. Аз мисля, че обсъждан е и в колегията. Съгласно закона, когато имаме предсрочно прекратен мандат, процедурата се открива в 7-дневен срок от настъпване на събитието. Събитието настъпва утре; 7-дневният срок изтича на 7 февруари, затова... (не се чува) и предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за откриване на процедура за избор на председател на Софийския районен съд. Поради тази причина и с оглед разпоредбата на закона предложението не е внесено днес. Ще бъде внесено на 7 февруари.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Но ще бъде внесено на 7 февруари?

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Стараем се да спазваме закона. Надявам се да сме живи и здрави и да го внесем на 7 февруари.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Всички се стараем да спазваме закона, колежке. Въпросът е дали успяваме. Това е друга тема. Добре, в такъв случай оттеглям предложението си в тази част. Щом ще бъде внесено другата седмица, няма проблем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев оттегля предложението си, така че, колеги, отново режим на гласуване на дневния ред заедно с извънредните точки. После ще подложат на гласуване разместването на дневния ред, предвид предложението за т. 27 и след това т. 27 – изслушването на колегите, също ще подложим на гласуване.

14 гласа „за”.

(След проведеното явно гласуване)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

27. Предложение от председателя на Софийски градски съд за избиране на изпълняващ функциите на председател на Софийски районен съд.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

- Предложение от членове на Висшия съдебен съвет за определяне на изпълняващ функциите административен ръководител на Софийски районен съд.

Внасят: Членове на Висшия съдебен съвет

28. Писмо от председателя на Специализиран наказателен съд относно определяне на кандидати за съдебни заседатели.

Внася: Лозан Панов – председателят на Върховния касационен съд

ЛОЗАН ПАНОВ: По т. 27 предложението е да бъде включена като първа точка от дневния ред. (Реплика на Г.Георгиева: втора.) Сега вече имаме предложение да бъде включена като втора точка, след изслушване на колегите по т. 1. Последно?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Оттеглям си искането за първа точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунув оттегля своето искане за преместване на т. 27 като първа такава. Вероятно сте съгласни с мнението на г-жа Георгиева да бъде включена като втора точка от дневния ред.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Заедно с изслушването.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: С изслушването. (Говорят едновременно.)

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Имаме за изслушване, имаме и за дневния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Кузманова, по този начин процедирам. Изказванията в залата, които са по друг ред, моля Ви, не ги взимайте предвид.

Подлагам на гласуване т. 27, която касае избор на изпълняващ функциите на административен ръководител на Софийския районен съд, да бъде преместена като точка втора от дневния ред, след изслушване на нашите колеги по т. 1, които, ако си спомняте, поканихме в предходното заседание и са пред залата.

Режим на гласуване за включване на т. 27 като точка 2 от дневния ред. Който е „за”, моля да гласува, който е „против” – също.

Да обявим резултата: 9 гласа „за”, 5 гласа „против”.

Продължаваме с въпроса, който беше поставен по т. 2, а именно изслушване на тримата кандидати.

Г-жо Кузманова, искате изказване, заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Извинявайте, г-н Панов. Все пак в материалите, които са за включване в дневния ред, имаме една точка 27 и след това имаме две предложения. Едното предложение е във връзка и след т. 27, или пък аз не разбрах. След т. 27 следва ли да бъде т. 28 и т. 29, защото това са точки от допълнителния дневен ред и би следвало да се номерират? Това е първото, на което искам да получа отговор.

Вторият ми въпрос е следният. След като изтеглихме напред т. 27, която става втора, тогава да изтеглим и т. 28, която да стане трета.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Не виждам точка 28.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Няма.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз мисля, че т. 27 изобщо не е нужна даже.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Кузманова, т. 27, която е извънредна точка и която гласувахме в дневния ред, засяга избора на изпълняващ функциите „административен ръководител” на Софийския районен съд. В тази точка е включено решението на Комисията по атестирането и конкурсите, предложението на г-н Топалов – председател на Софийски градски съд, а също така и внесеното предложение от 8 членове на Съдийската колегия. Това е включено в т. 27. Тя има един предмет.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Тогава да е подточка едно и подточка две.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако проблемът е в това, че не е написано подточка едно и подточка две... Мисля, че за всеки стана ясно какъв е предметът на т. 27, която преди малко гласувахме като втора точка от дневния ред.

Последната точка, която касае проблема на Специализирания наказателен съд, не е включена като т. 28, но тя има съвсем различен предмет. Нея не сме включили в т. 27, тя има съвсем различен предмет. Ако не е станало на някого ясно, или може би само на г-жа Кузманова, надявам се с това изяснение всеки да е наясно с това какво гласуваме в момента.

Продължаваме с т. 27, която беше преместена като точка втора от дневния ред. Предложението е за изслушване на нашите колеги магистрати. Който е съгласен те да бъдат изслушани и да бъдат поканени, моля да гласува. Който не е съгласен, да гласува „против”.

В момента гласуваме втора точка от дневния ред, която касае изслушване на колегите. 11 гласа „за”, 3 гласа „против”.

Ще помоля г-н Тончев да се обади на тримата наши колеги и да бъдат поканени. Нека да ги поканим за 11.15 часа, за да имат възможност за един час колегите да се придвижат дотук.

Продължаваме с дневния ред. Кой ще докладва т. 1?

Заповядайте, г-жо Ковачева!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, т. 1 от дневния ред е отложена от предишното заседание. Тя касае приключване на процедурата по реда на чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъдат оставени без уважение заявленията на колегите, с изключение на т. 16.1, където се касае за преместване от Берковица. Към всяко едно от предложенията има мотиви. Знаете, точката беше отложена, защото четирима колеги подадоха молба, с която искат да бъдат изслушани.

Има решение на колегията да бъдат изслушани. Колегите са тук. Поканени бяха и членовете на Комисията по атестирането и конкурсите. Мисля, че съдия Имова в качеството ѝ на председател на тази комисия също има готовност да участва. Не мога да кажа за останалите членове на комисията.

Като последно докладвам, че е постъпило становище от съдия Феня Владимирова Стоянова, което също касае предложенията за преместване по реда на чл. 194. С него тя е изразила позицията и становището си защо счита, че трябва да бъде уважено искането ѝ да бъде преназначена по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд-Раднево в Софийски районен съд. Това е накратко.

Предлагам първо да изслушаме колегите, да поканим съдия Имова, ако има и други членове на комисията, които желаят да участват в обсъждането на този въпрос, и след това, ако е необходимо, ще докладвам по всяко едно от заявленията и съответно решенията на комисията. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим колегите, които са отвън.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Нека да се поканят и колегите от комисията.

(в залата влизат Лилия Терзиева, Георги Чехларов, Петрослав Кънев и Албена Дойнова)

(в залата влиза и Вероника Имова – председател на Комисията по атестирането и конкурсите)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаема г-жо Терзиева, уважаеми г-н Чехларов, г-н Кънев, г-жо Дойнова, с наше решение от предходно заседание на Съдийската колегия решихме да бъдете изслушани пред колегията. По тази причина отложихме точката, която касае вашите казуси, за следващо заседание, което е днешното. Поканихме с възможност да участват в заседанието и членовете на Комисията по

атестирането и конкурсите. Г-жа Имова е тук. Г-жо Имова, обръщам се и към Вас. Колегите Терзиева, Чехларов, Кънев и Дойнова излъчиха един свой представител, който ще изложи общо всички аргументи. След това ще дам думата на всеки един от нашите колеги, за да изложи накратко своите аргументи. Ще дам, разбира се, думата и на всеки член на Висшия съдебен съвет, както и на г-жа Имова.

Г-н Петрослав Кънев, заповядайте!

ПЕТРОСЛАВ КЪНЕВ: Благодаря Ви! Добър ден на всички.

Аз съм Петрослав Кънев – районен съдия от Районен съд-Бургас, командирован в Софийския районен съд от 01.02.2016 г.

Днес сме тук с колегите и благодаря, първо, че решихте да ни изслушате и да чуете нашето становище по въпроса, тъй като подавахме вече няколко молби за преместване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ. След като се събрахме с колегите и обсъдихме какво ще изложи днес, решихме, че този проблем има два аспекта, два момента. Единият е чисто статистическият – натовареността, бройките, щатовете. Другият – това са нашите лични мотиви, които са индивидуални за всеки един от нас.

По отношение на първия момент, а именно натовареността. След като с колегите си направихме труда да се запознаем със статистиката, публикувана в сайта на ВСС за натовареността през 2015 г. и първото полугодие на 2016 г., установихме, че по реда на чл. 194 са били преместени колеги от районните съдилища, които са с по-голяма натовареност от нашите съдилища, т.е. считаме, че този аргумент, за да бъде отказано преместването, не съответства на практиката и на това, което е сторено до момента. Колежката Терзиева е подготвила и таблица, която може да ви представи. Тя ще говори по-подробно за тези статистически данни. Считаме, че, след като е могло и са били преместени по този ред колеги от съдилища с по-висока

натовареност от нашата, не би следвало това да е проблем и в нашия случай.

На следващо място искам да отбележа, че ние фактически сме в Софийския районен съд, т.е. не става въпрос тепърва да се местим от съда, в който сме назначени, тук. Конкретно за мен. Към момента Районен съд-Бургас работи без мен. Аз работя в Софийския районен съд и полагам труда си тук, т.е. така е създадена организацията на работа, че това преместване по никакъв начин няма да промени или да окаже някакво влияние върху тази работа и върху натовареността, според мен. Нашата идея е това фактическо положение просто да стане и юридическо, тъй като ние, както казах, имаме и допълнителни лични мотиви за нашето преместване. В крайна сметка, ако целта на закона е да се намали и натовареността, и това да е в интерес на съдилищата, считам, че към момента ние полагаме труд в Софийския районен съд и нашият труд е полезен за този съд, тъй като (конкретно мога да говоря за себе си), когато аз дойдох преди една година, взех наказателен състав с 200 висящи наказателни дела, плюс-минус няколко. Към момента, дори преди нова година проверих, натовареността на състава ми е под 100 дела, т.е. считам, че ние (не искам да се изтъкваме лично) четиримата работим ефективно и сме в полза на съда. Идваме все пак от по-високо натоварени съдилища, да, действително, но това е опит, който ние сме натрупали, и мисля, че е в интерес на съда такива хора да работят в Софийския районен съд, тъй като не става въпрос за някой, който да вземе чисто нов състав и да качи висящността на 100, на 200, на 300 дела, а за хора, които да работят и да свалят тази висящност. Това е в интерес и на съда, и на правосъдието, в крайна сметка и на гражданите, които чакат и бързо, и ефективно правосъдие.

От друга страна, чисто за мен. Аз съм наказателен съдия. Връщането ми в Районен съд-Бургас би създадо редица трудности не само за мен, но и за съда, тъй като знаете, че наказателни дела с даден ход на съдебното следствие, или колегата, който дойде на моето място, трябва да започва отново съдебното следствие отначало, или пък аз трябва да идвам да доглеждам тези дела в Софийския районен съд, което в първия случай за колегата би създадо доста трудности да се запознае с тези дела, впоследствие като организация на работа и за страните не би било добре тези дела да започват наново и да се бавят. За мен конкретно означава, ако аз трябва да идвам да ги доглеждам, да пътувам от Бургас 360 километра, т.е. аз да пътувам по 700 километра, като знаете, наказателното дело не можеш да предвидиш дали може да приключи в рамките на едно заседание, на пет, на десет, т.е. колко време ще се проточва във времето, което са допълнителни разходи пък за мен, които не се покриват и никой не плаща нито командировъчни, нито пътни. На следващо място, ако дойда тук в Софийския районен съд, на мен трябва да ми бъде осигурено и бюро, секретар, компютър, т.е. чисто технически се създава допълнителна работа, организация, която съдът трябва да създаде, за да мога аз да си гледам делото. Знаете, има проблеми и със съдебните служители, и секретарите са малко, и деловодителя и т.н. И в крайна сметка искам да акцентирам, че мисля, че ние се справяме добре, работим добре и в интерес и на съда, и на правосъдието, и на страните е да сме тук, в този съд, в който вече фактически аз от година, другите колеги – някои от по-дълго, други от по-кратко полагаме труда си.

На следващо място искам да обърна внимание, че конкретно за Районен съд-Бургас, след като бях командирован в Софийския районен съд, беше прехвърлена и бройка от Поморие, като по този начин се компенсира, така да се каже, моята липса. Има варианти за

прехвърляне по чл. 194, ал. 2, т.е. колегата, примерно, от Поморие, който отиде в Бургас, можеше поморийската бройка да бъде прехвърлена директно в София, но в крайна сметка колегата не иска да работи в София, той иска да работи в Бургас; той отива на моето място в Бургас, аз съответно искам от Бургас да съм в София и се прехвърлям в София. Мисля, че това също следва да бъде отчетено и това е някакъв начин, по който може да се оптимизира и щата, и натовареността. Знаем, че Софийският районен съд все пак е най-натовареният в страната.

На следващо място са моите лични мотиви. Знам, че те стоят на по-заден план, но в крайна сметка аз вече почти четири години съм заедно с моята приятелка, която работи тук, в София. Аз съм на 32 години. Вече е моментът да създадем и семейство, да имаме деца, т.е. да се устроим за постоянно някъде и да предприемем по-сериозни стъпки, които към момента не мога да направя, тъй като тази несигурност дали утре, след един месец, след два месеца ще съм тук, или не, ме кара да чакам и всъщност да не можем да предприемем тези стъпки, тъй като знаете, са свързани и с жилищни проблеми, и заеми. Ако се вземе тук апартамент на изплащане, не мога да си позволя в същото време и квартира в Бургас да плащам, ако бъда върнат там. Тоест, аз искам този проблем да ми се реши, за да мога и да работя спокойно, и вече и в личен план да предприема по-сериозни стъпки. В крайна сметка мисля, че Висшият съдебен съвет, неговата цел е да помага на магистратите, да съдейства за това те да имат по-добри условия на труд и си мисля, че един магистрат би работил много по-добре, много по-качествено, ако има по-малко странични проблеми, за които да мисли. За мен това е един доста сериозен и основен проблем и ако той бъде решен, моята дейност отново ще бъде съсредоточена в

работата и предполагам, ще я върша вече и по-бързо, и по-качествено, когато не мисля за тези други чисто битови проблеми.

От тази гледна точка аз ви благодаря, че ме изслушахте. Това са основните ми аргументи. Колегите ще представят вече в подробности нещата, които ви изложих. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Кънев.

Заповядайте, съдия Терзиева.

ЛИЛИЯ ТЕРЗИЕВА: Добър ден, уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

На първо място искам да ви благодаря, че се съгласихте днес да ни изслушате. На следващо място, искам да продължа изложението на колегата, по-точно във връзка със статистическите данни. За съжаление на мен се падна най-скучната част от изложението, но моля да изслушате това, което искам да ви кажа.

Таблиците, които ще бъдат раздадени на всеки, представляват извадка от статистически данни, които са взети от страницата на Висшия съдебен съвет, а именно в раздел „Отчетни доклади“, и по-точно статистически таблици за дейността на районните съдилища за съответните години. В таблица 1 са визирани данните за 2015 г., като е посочено от 1 до 13 съдилищата, от които вече Висшият съдебен съвет, и по-конкретно Съдийската колегия е взела решение за премахване на една заета щатна бройка и преместването ѝ към Софийския районен съд с цел оптимизиране щатната численост и на двете съдилища. Както казах, от 1 до 13 са изброени съдилищата, в които вече е налице процедура по чл. 194. Под чертата съм посочила 1, 2, 3 и 4 – районни съдилища в Пещера, Бургас, Варна и Пловдив. Нанесени са конкретни данни, както казах, взети от вашия сайт, публично известни. В червено съм си позволила да ви отбележа тези съдилища, на които показателите дали по щатна, дали по

действителна, а в някои случаи и с действителна, и с щатна натовареност се явяват по-високи от тази на съдебния орган, от който аз идвам конкретно, но също така и на изброените по-надолу – Варна, Бургас и Пловдив. При съпоставяне на данните е видно, че от съдилища със значително по-висока натовареност – и щатна, и действителна за 2015 г. – е налице вече преместване. В този смисъл искам да ви посоча, че средната щатна натовареност за 2015 г. – такава, каквато е по данни, взети от статистическите таблици, е 41,18 дела. За сравнение моля да погледнете, че натовареността по щат на Районен съд-Пещера е 34.27, което означава шест (да не кажа седем) дела по-ниска от средната щатна натовареност за страната. При сравнение на действителната се установява, че същата отново е по-ниска от средната щатна натовареност за страната. За разлика от горе пък са онагледени съдилища със значително по-висока от тази на Пещера, от които вече е налице преместване. По същия начин стоят нещата по данни от първото полугодие за 2016 г. Отново в червено са обозначени съдилищата, от които вече е взето решение за преместване по чл. 194 и които имат по-висока щатна и действителна натовареност от Районен съд-Пещера, а и от някои от изброените по-долу – Бургас, Варна, Пловдив.

В този смисъл, колеги, ви моля при прилагане на еднакви критерии, с оглед постигане целта на процедурата по чл. 194, а именно оптимизиране щатната численост, като се взимат заети щатни бройки от слабо натоварени или по-леко натоварени съдилища, които да се прехвърлят в свръхнатоварения Софийски районен съд, има резон при еднакви критерии да се получат еднакви изводи, дали са налице, или не са налице предпоставките за преместване по реда на чл. 194. В този смисъл, след като при тези критерии, които са по-завишени от показаните критерии за съдебния орган, от който аз идвам, считам, че

не би следвало данните да се тълкуват по друг начин при прилагане, естествено, на еднакъв критерий.

На следващо място искам да отбележа, че в 2016 г. данните, които са показани за действителна натовареност специално за Районен съд-Пещера, са такива на фактическата действителна натовареност. Това е така, тъй като съм командирована в Софийския районен съд, където правораздавам. Отегчих ли ви много, колеги, със статистическите данни? (Реплика: Познаваме ги.) Сигурна съм, че ги познавате, но просто искаха да ги онагледя по този начин, за да стане ясно, че няма как при прилагане на еднакви критерии да се достига до различни резултати. В този смисъл аз ви моля да разгледате фактите, каквито са, и при прилагане на същите критерии обективно да достигнете до същия извод, до който сте достигнали и по-рано в същата процедура. В крайна сметка тук става въпрос за процедура, открита още миналата година, и за прилагане на еднакви критерии спрямо кандидати или спрямо съдилищата, от които има кандидати, по еднакъв начин.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Терзиева.

Имаше въпроси от г-жа Петкова. Заповядайте!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Съдия Терзиева, поздравявам Ви за това, че се явявате, че така добре онагледено излагате вашата теза пред нас. И колегата бих искала да питам, и Вас. Вие казахте, че сте командирована в Районния съд. Кой Ви е командировал и за какъв период от време? Вашето желание да останете по процедурата по чл. 194 е именно може би затова, че известен период работите в Районния съд; вече сте устроили по някакъв начин живота си в София. Ако може да ни кажете кой ви е командировал, по какви съображения.

ЛИЛИЯ ТЕРЗИЕВА: Благодаря за този въпрос. Искях да изложа и професионалните си мотиви. Именно за това в момента Вие

ме питате. Като съдия в Районен съд-Пещера за 2015 г., направих справка от отчетния доклад, официален, на официалната страница на съда и установих, че в рамките на една година там са ми разпределени 560 дела. Тук е мястото да посоча, че като съдия и в Районен съд-Пещера, и в Софийския районен съд никога не съм допуснала просрочие в постановяване на съдебните актове, включително нямам нито едно решение, което да е постановено извън едномесечния срок. Говоря и като съдия в Районен съд-Пещера, и в Софийския районен съд. За разлика от тези данни, които Ви посочих – 560 дела в Районен съд-Пещера за една година, в Софийския районен съд в рамките на осем месеца са ми разпределени 1007 дела. От същите са останали несвършени едва 170. Сама разбирате, че имам капацитета и искам да бъде използван в интерес на правосъдието, в интерес на гражданите, в интерес на това те да получат бързо правосъдие, правосъдие в разумен срок. Към това съм се стремяла винаги в работата си, независимо къде съм работила, съответно правораздавала. В този смисъл искам да посоча, че не бих могла с работата си ефективно да влияя върху точно тези моменти, които казах – бързо правосъдие, разумен срок, ефективно като съдия в Районен съд-Пещера. Там натовареността не го позволява. В тази връзка подадох (после, ако ми позволите, и личните мотиви), не съм подала само от амбиция да решавам много дела в София молба да бъде командирована тук, а естествено това беше свързано и с личните ми мотиви, но такова командироване стана възможно, именно защото натовареността на Районен съд-Пещера го позволяваше. Колегите бяха съгласни. Председателят на Районен съд-Пещера даде съгласие, съобразявайки фактическото положение на натовареността на съда. И в този смисъл през 2016 г. колегите, както и показано в таблицата „действителна натовареност”, са работили при тази действителна натовареност, която

е, както виждате, с половин дело над средната щатна за страната. Просто... Тези условия, при които се работи в Софийския районен съд на свръхнатовареност, мисля, че съм доказала, че се справям с тях и искам да продължа по същия път. Искам да съм полезна на обществото. Не мисля, че правораздавайки в Районен съд-Пещера, пътувайки по над 8 часа от София до Пещера всеки ден, мога да правораздавам дълго време с тези темпове, с които съм го правила досега и с тази силна мотивация. Защото, съгласете се, че повече от две години човек, след като пътува, всяка сутрин става в пет часа, за да отиде на работното си място към девет и да пътува по седем-осем часа на ден, за да го прави това нещо, има силна мотивация и наистина съм дала цялото си сърце и душа, за да се справям с професията си добре.

По отношение на личните мотиви. Само ще маркирам. Родена съм в София. Тук съм израснала. Тук е преминало цялото ми обучение от първи клас, включително до завършване на Националния институт на правосъдието. Тук съм създавала своя дом, тук е моето семейство. Имам дъщеричка, която вече стана на девет годинки (емоционално). В момента седи и гледа заедно със съпруга ми.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Терзиева.

ЛИЛИЯ ТЕРЗИЕВА: Благодаря на всички за вниманието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще предоставя думата на съдия Чехларов. Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: Здравейте. И от мое име благодаря на всички, че взехте решение днес да ни изслушате. Няма да ви отегчаваме и да ви губим времето. Знам, че сте много натоварени.

Аз се казвам Георги Чехларов. Съдия съм в Районен съд-Варна. Назначен съм м.юни 2015 г. Командирован съм в Софийския районен съд от 01.12.2014 г., откогато все още работя в този съд повече от две години. Поел съм много тежък веществен състав – 48-ми състав,

в Софийския районен съд. Смя да твърдя, че се справям с работата. Състоянието на състава е много по-различно от това, когато го поех преди две години, макар че добре знаете, 2016 г. и 2015 г. бяха едни от най-натоварените в исторически план за Софийския районен съд индивидуално за всеки съдия. 2015 г., знаете, всеки граждански съдия в Софийския районен съд получи повече от 1200 дела.

Личните ми мотиви ще ги кажа много накратко. И после искам още нещо да ви кажа. Не съм роден в София, но повече от десет години живея в София. Тук съм завършил образованието си. Живея на семейни начала с моята приятелка от много години и, както и колегата Кънев каза, нашето желание е да създадем семейство, което така или иначе трудно може да стане при положение, че има вероятност всеки момент да се наложи да се върна във Варна. Тя, понеже е от София, тук е работата ѝ и семейството ѝ, няма възможност да дойде с мен във Варна.

Спомняте си, предполагам, м.март 2016 г. проведохме една среща в Софийския районен съд с голяма част от вас като представители на Висшия съдебен съвет. Тази среща беше във връзка именно с тази натовареност, която, повярвайте ми, беше изключителна за 2015 г. Между другото, през 2015 г., когато много състави всъщност изпаднаха в тежко положение, в моя състав висъщността беше свалена с около 100 дела. Но както и да е. На тази среща вие ни казахте: *„гласувайте на общо събрание и предложете мерки, с които да ви помогнем”*. Предполагам, че си спомняте, голяма част от вас, които бяха на тази среща. Колегите от Софийския районен съд, които са си титуляри, организираха общо събрание, на което (нося писмото, не знам дали е стигнало до вас) предложиха по точки – осем точки – как да се помогне на Софийския районен съд. Това беше по ваша молба да дадем някакво конкретно предложение. Първа точка, която в Софийския

районен съд Общото събрание, колективът на най-големия съд в страната взе, беше именно да се преместят по реда на чл. 194 от ЗСВ командированите съдии в Софийския районен съд. Повярвайте ми, това не е в резултат на това, че на някакви приятелски, или каквито и да било отношения; няма как очевидно 160 човека да се познаваме всички, да сме приятели, нито някакво специално отношение към ръководството; това беше оценка от нашите колеги, че ние се справяме и реално помагаме на съда, защото всеки от нас дава всичко от себе си в този съд. Това беше оценка на всички колеги и тази подкрепа, която беше заявена тогава, мога да ви кажа, че беше препотвърдена многократно, включително и във връзка с днешното изслушване много колеги искаха да дойдат да ни подкрепят по някакъв начин. Всички гледат в момента днешното заседание. Така че пак ви казвам, имаше такова решение и такова становище на Общото събрание на СРС, което беше взето при голям кворум, с много голямо мнозинство между другото. Сега, аз се запознах подробно с аргументите на КАК. Това са страшно уважавани юристи, лично от мен.

Искам само да кажа няколко неща. Знаете, че във връзка със същата процедура, която беше открита от Комисията по натовареността за преназначаване на съдии по реда на чл. 194, в РС-Варна бяха прехвърлени две или три, да не излъжа, но доколкото си спомням три щатни бройки със съдии, в рамките на същата процедура. Т.е. в рамките на тази процедура ако бъде прехвърлен щата от РС-Варна, една или две бройки, по никакъв начин няма да се натовари допълнително РС-Варна. Положението пак ще е по-леко или в най-лошия случай ще остане същото. Знаете какъв прецедент е да се преместят съдии от много малко натоварен съд от средно натоварения в свръхнатоварения има и то е създадено от вас, не от мен. Става въпрос за Административен съд - Добрич. Бяха преместени две бройки

в Административен съд - Варна и от Адм. съд - Варна, две бройки в Административен съд - София. Мен ми се струва, че ВСС, като правителство на съдебната власт, най-висшия орган административен в съдебната власт, все ми се струва, че трябва да прилага закона еднакво за всички и да мери с еднакъв аршин. Очевидно, нямам представа, но в крайна сметка това, което е направено за административните съдилища, убеден съм, че колегите от София, които също са страшно натоварени в Административен съд, са благодарни и го оценяват, защото в момента, сигурно положението им е малко по-добре. Но, колеги, имайте предвид, ако положението в Административен съд е било тежко с натовареността, в СРС е драматично и то все още. Само ще ви кажа, че от 1 февруари, т.е. от утре, общо 23 състава в СРС ще бъдат спрени, има решение на Общото събрание - на гражданските и Общо събрание на наказателните съдии. В 11 граждански състава и 10 наказателни. Сами може да си представите съставите, съдиите, които не са спрени, какви постъпления ще имат. Разбира се, гледате едни таблици, но всъщност цифрите ще бъдат много по-различни. Естествено, моят състав няма да е от тези, които ще бъдат спрени. Той ще е от тези, които ще помагат. Пак ви казвам, гледах за РС-Варна колко ще стане щатната численост - от порядъка на средната е, доколкото видях. Преместването на една бройка ще увеличи натовареността по щат с 2%, по-малко от 2%. Действителната натовареност няма да промени изобщо, защото аз фактически не полагам труд там. Имам изразено съгласие от председателя на РС-Варна за преместване, която е наясно с моите лични мотиви. РС-Варна е един чудесно организиран съд, където моите колеги се справят перфектно. Така или иначе, без моята помощ.

Другото, което искам да кажа за тези бройки щатове, които местите, стоят реални хора. Вие не местите просто щат, вие местите

човек. Не искам да го казвам, но все пак ще маркирам. Колеги, които се местят от много малко натоварени съдилища в СРС, не винаги успяват да се справят. Има няколко прецедента, колеги, които са идвали командировани в СРС и по тяхно желание са напускали, т.е. са се връщали от местата където идват. Включително от последната процедура по 194 ЗСВ, има преместени от малки съдилища, има колеги, които вече искат да се откажат, искат да се разменят с други колеги от по-слабо натоварени съдилища. Така че реалната помощ на СРС, на мен ми се струва е, че трябва да се преместят хора, които са доказали, че могат да се справят и ще помогнат на съда. Местенето на хора, които ще станат проблем, защото не могат да се справят, не мисля, че ще е от полза за районния съд. Може като цифри да е от полза, но реалната помощ за колегите, повярвайте, няма да я има. И пак ви казвам - това е нашата надежда. Дошли сме с молба тук, дошли сме с проблем. Моята молба е - помогнете ни да си уредим живота, помогнете ни да продължим да помагаме на СРС, както сме го правили до момента - съвестно.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Бихте ли ми казал какво е това решение на Общото събрание да се спрат от разпределение състави и то, както казахте, е една значителна цифра и да се натоварят други състави, защото това води до натоварване на останалите колеги.

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: Ами, това всъщност е решение на съдиите от наказателно и от гражданско отделение. Бяха свикани такива събрания. Тези мерки се предприемат във връзка с това, че има много състави, които са в критично положение. Къде по обективни, къде не по обективни причини, но фактите са такива. Има състави със 600 исковни дела, има състави с 500, с 1000. Заедно със заповедните има и

повече. Има колеги с неизписани по 350 - 400 решения, на по 4 години. Целта на това Общо събрание беше да им дадем възможност на тези колеги да си изпишат делата и в крайна сметка да са в интерес на правосъдието и правораздаването. Но, сами разбирате, че спирането на 15% или 20%, не знам колко са точно като процент от съставите, ще натовари, разбира се, останалите, които не са спрени. Т.е. тези 90 или 100 дела, които са действително натовареност, които се изчисляват на един съдия, който няма да бъде спрял в гражданско отделение, повярвайте ми, ще е доста повече - може да са 120. Не съм си правил труда да ги смятам, но положението в районния съд не се е оправило с натовареността. Основният проблем в СРС, така или иначе, всички тези проблеми, които бяха маркирани, и с помощта на ВСС, тях ги има, но има и един основен проблем - делата, които постъпват за разглеждане от един съдия са твърде много. Много малко колеги успяват да се справят лесно, срочно с всички дела. Проблемът е, че в СРС трябва да работят повече мотивирани хора, които да се справят.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Итова, заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Моят въпрос е, от коя дата, защото не е качено това решение на Общото събрание на СРС, където са взети решения за мерки, които са предложени на ВСС за решаване проблема с натовареността? Може ли да го качим днес в сайта? Аз не го видях, няма го. И ако е пред Вас, да ни кажете какъв е бил кворума на това Общо събрание. Единодушно ли е взето, с какво мнозинство е взето това решение?

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: За преместване на...

МИЛКА ИТОВА: Ами, да, Вие казахте в началото, че има такъв протокол от Общото събрание.

И вторият ми въпрос. Казахте, че има становище на председателя на РС-Варна. Аз не случайно предния път, когато поисках

да се из ще бъде изпратено от всички председатели, не го видях, но сега проверих, че на 31 януари е пристигнало такова становище и председателят на РС-Варна изразява подкрепа на преместването на двамата колеги по 194, като дава статистика, че натовареността, дори и със съкращаването на тези два щата ще се вдигне съвсем малко, като например тя ще стане... Тя към момента е такава, т.е. още по-ниска от таблицата, която е дадена тук, а именно натовареност по щат 40.26 броя, т.е. по-ниска от тази, която в момента е обосновала комисията да откаже и брой свършени дела 34.76. Това е статистиката, която ни я посочва председателят на РС-Варна. /Реплика от Ю. Ковачева, не се чува/

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като не беше включен микрофона, г-жа Ковачева каза, че при обновяване ще видите, че е включен протокола в точката.

МИЛКА ИТОВА: Въпросът ми беше, той може да го каже на микрофона, какъв е бил кворума на Общото събрание?

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: Уважаеми членове на ВСС, аз нося писмото днес. Какъв беше кворумът на Общото събрание в цифри, ако го цитирам сега ще ви излъжа. Честно казано, не съм се подготвил, но това беше едно Общо събрание, което беше свикано... Между другото, това писмо беше изпратено на ВСС, не знам дали е стигнало до Вас, но това Общо събрание беше свикано именно във връзка с положението, което стана доста нетърпимо в СРС и то беше свикано във връзка с едно такова отправено искане от ваша страна, една среща, която проведохме на „Драган Цанков“, доста от вас бяха там. Вие казахте: „Кажете мерки, които да предложим.“ Това събрание беше свикано с тази цел и не мога да ви кажа кворума. В смисъл, виждал съм кворума и мнозинството, но ако сега ме накарате да кажа цифри, просто ще Ви излъжа. А иначе за РС-Варна може би е станало някакво разминаване.

Председателят на РС-Варна не беше останала с впечатлението, че е искано нейното становище, но след миналата седмица разбрах, че е изпратила такова положително становище, където тя очевидно е преценила, без съмнение, че РС ще се справи с натовареността и той се справя към момента, независимо, че аз не полагам труда си там.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Иванов, Вие искате да зададете въпрос.

КАМЕН ИВАНОВ: Колега Чехларов, Вие сте спечелил конкурс за младши съдия в ОС-Варна. /Да/ Колко време работихте там?

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: Ами, в ОС-Варна работих точно една година. В конкурса за младши съдии, следващ нашия, във Варна бяхме назначени пет младши съдии, поради което ние бяхме трима младши от нашия випуск, нямаше място, нямаше толкова свободни състави и затова ни беше предложено да бъдем командирани на районно ниво. Аз, между другото бях командирован първо в РС-Варна, където съм работил 4-5 месеца, след което бях командирован в РС-София. Със съгласието на председателя на ОС, впоследствие със съгласието на председателя на РС-Варна.

КАМЕН ИВАНОВ: Да продължа въпросът си. Смятате ли, че 8 бройки за младши съдии в ОС-Варна са повече от необходимото и как да преодолеем необходимостта да осигурим възможност на други колеги да участват в конкурс за преместване към София или към други натоварени съдилища, а не въпросът да бъде решаван по 194? Как Вие за себе си го виждате решаването на този проблем - осигуряване на възможност на други колеги, чрез участие в конкурс да работят в РС-София.

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: Ще Ви отговоря на въпроса. Не е в моите компетентности да казвам колко бройки за младши съдии са необходими за ОС-Варна, така че няма да отговоря, защото не би било коректно.

А относно възможността за участие за конкурс и за преместване в СРС, ще Ви кажа няколко неща. Всеки от нас четиримата, които сме се явили днес, докдето сме стигнали в системата, сме стигнали само и изключително благодарение на явяването на централизирани конкурси - конкурс за кандидат младши съдии, който ние спечелихме, след което в НИП, финален изпит по гражданско и наказателно право, който всички сме издържали. Т.е. тримата сме издържали успешно и сме назначени като младши съдии в съответните окръжни съдилища. Пак казвам, аз и колегата Терзиева сме класирани в първите 20 на този конкурс. Мога да ви кажа, че след изтичане на нашето младшо съдийство и аз и много други хора подадохме молба, ако има възможност да бъдем назначени в СРС по тези причини, които изложихме. Моята молба не беше уважена, не знам дали е била разгледана, но мога да ви кажа, че след приключване на нашето младшо съдийство в СРС бяха назначени редица хора, без да се явяват на конкурс, които бяха класирани доста зад мен, и не само зад мен, в класирането, включително на последните места. Ако си говорим за конкурсно начало, да си кажем нещата такива каквито са. По реда на 194 ЗСВ бяха преместени хора, които също са много зад мен в конкурса. Още нещо ще ви кажа. С промените в ЗСВ, които бяха приети лятото на 2016 г. изискването за явяване на какъвто и да било конкурс, включително и за преместване на същото ниво, е съответният магистрат да е заемал длъжността най-малко три години. Ние и тримата сме назначени 2015 г. м. юни. Най-рано когато можем да се явим, това е 2018 г. лятото, юни. Ако се обяви обаче конкурс един месец преди това, отива 2019-2010 г. Т.е. ние в обозримо бъдеще на можем да отидем на конкурс. Повярвайте ми, и аз и моите колеги бихме се явили на конкурс, само че последният конкурс, който се проведе за преместване в районни съдилища, срокът за подаване на документи

изтече пет дена преди ние да бъдем назначени за районни съдии. Откакто ние сме районни съдии, никога не сме имали възможност да се явим на такъв конкурс. Ако имаше такъв конкурс, разбира се, щяхме да се явим.

Още нещо ще ви кажа. Голяма част от тези хора по 194, които бяха преместени, това са съдии с дългогодишен стаж, голяма част от тях са имали възможност многократно да се явяват на конкурс за преместване в СРС. Направих си труда да проверя - по-голямата част от тях никога не са се явявали на такъв конкурс. Ако говорим за конкурсно начало, което искахте да ми кажете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси? Ако няма други въпроси, благодаря на съдия Чехларов.

Ще предоставя думата на съдия Дойнова, съдия в РС-Пловдив. Заповядайте.

АЛБЕНА ДОЙНОВА: Благодаря, колега Панов.

Уважаеми членове на ВСС, на първо място бих искала да ви благодаря за отделеното време, за взетото решение да ни предоставите тази възможност да ни изслушате. Като последна явяваща се пред вас, колегите ми изчерпаха обсъдените от нас аргументи въз основа на вашите мотиви, изложени в предходното заседание. Не желая да ви отегчавам допълнително, достатъчно напреднахме във времето, за да преповтарям факти и данни за натовареност, за обстоятелството, че всеки един от нас реално работи в СРС от доста продължителен период от време. За да изпреваря въпросите, аз съм командирована в СРС от м. септември 2015 г, със съгласието и съдействието на председателят на РС-Пловдив. Той е запознат с моите лични мотиви, на които не желая да се спирам, всеки един от вас е запознат с моето заявление. Факт е, че здравословното състояние на детето ми налага да съм на територията на гр. София,

където сме битово устройени и това е причината да правораздавам към момента тук като магистрат. Нямам възможност да осигуря на детето си лечение и адекватна рехабилитация на територията на гр. Пловдив, където всъщност съм назначена с решение на ВСС. Благодарение на съдействието на председателя на РС-Пловдив, с неговото знание и съгласие, бях командирована със заповед на председателя на ВКС за срок от повече от три месеца, който не е ограничен. През посоченият период от м. септември 2015 г., въпреки че аз притежавам и атестация и прослужените към тази дата три години на длъжност, не е имало обявявана конкурсна процедура. Положението ми на командирован магистрат ме поставя в положение на несигурност, защото това е факт, който може да бъде променен във всеки един момент, което за мен единствено означава, че следва да прекратя дейността си като магистрат, поради липсата на възможност за битово устройване в Пловдив. Междувременно, постоянна комуникация имам с председателят на РС-Пловдив по отношение на ал. 2 на 194, имало е желание от негова страна да се действа, тъй като за мен обективно липсва възможност да получа информация има ли магистрати желаещи да бъдат преместени в РС-Пловдив, за да може да се приложи тази процедура. Поради липсата на тази информация, реално не съм могла да се възползвам и от тази разпоредба, и за мен единственият вариант остана обявената с решението на Общото събрание на съдиите в РС-София, процедура по 194. Явявам се пред вас с ясното съзнание, че буквалният прочит на разпоредбата изключва приложението ѝ за РС-Пловдив, тъй като освен областен град броят на магистратите, които реално работят там, всъщност те са в положението на съдиите на СРС - множество магистрати са командировани в ОС-Пловдив, аз съм командирована в София. Реалната бройка е различна, но дори и преди подаване на заявлението ми за участие в тази процедура, всичко това е

било съгласувано с председателя на РС-Пловдив, тъй като аз съм с ясното съзнание какво значи да бъде взета щатна бройка и как би се отразило това на дейността на съда. Не съм срещнала неразбиране от него - напротив. Дори с негово становище от м. май, внесено във ВСС, е дадено положително становище за моето преместване и участие във въпросната процедура, поради което и с оглед факта, че както изтъкнаха и колегите, досега са били провеждани такива процедури, това бе и съображението, поради което всеки един от нас и лично аз, взехме участие в така обявената процедура, която и при обявяването ѝ не бе поставено ограничение, магистрати от кои съдилища биха могли да вземат участие в нея, което изначално би препятствало ако бе обсъдено отначало какви са възможностите и за кои районни съдилища е допустимо. Факт е, че едно запознаване с предходни решения на Съвета, обуславя факта, че са били налице премествания на магистрати от по-тежко натоварени съдилища. Далеч съм от мисълта, както беше коментирано и на предходното заседание на колегията, че разпоредбата на 194 е в закона, за да решава лично проблеми. Никой от нас не иска да злоупотребява нито с личните си мотиви, нито с фактът, но е факт, че ние реално правораздаваме тук. Аз лично нямам нито един ден правораздаване в РС-Пловдив - от датата на встъпването ми аз не съм отработила там нито един ден. Цялата ми кариера като съдия е протекла в СРС, преди това съм била прокурор, тръгнала съм от службите на МВР. Всяка една стъпка в кариерното ми развитие е била с явяване на конкурс, на който бих се явила, стига и сега да се обяви. За мое щастие имам възможността, но което не е положението на колегите ми. Както и те казаха „§22“, защото единствено факта, че не е обявена конкурсна процедура засега ни дава възможност. Ако беше обявено във времето по-рано, аз се явявам в

тяхната хипотеза, че трябва да изчакам някакъв период това да се случи, а може и да е невъзможно да успея да се явя.

Много напреднахме във времето, знам колко е натоварен и вашият график. Достатъчно внимание ни обърнахте, за което съм изключително благодарна, затова ще прекратя с преповтарянето на тези мотиви.

Оставам на разположение, ако някой има въпроси към мен, с които мога да бъда полезна.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Итова, заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Не виждам становище на административния ръководител. Вие знаете ли какво е становището на административния ръководител?

ЛОЗАН ПАНОВ: Мисля, че съдия Дойнова отговори на тези въпроси, но все пак...

АЛБЕНА ДОЙНОВА: Уважаема г-жо Итова, разговорите и комуникацията ми с председателят на РС-Пловдив е изцяло по телефон, с оглед разстоянието. Има негово положително становище, за което аз съм проверила и във вашето деловодство. Дали е окомплектовано към заявленията, които бяха дадени от мен на 5 април и впоследствие юли месец, не мога да Ви кажа, тъй като не съм запозната. Изцяло положително е, и както споменах с негово съдействие бях командирована в София, с негово съгласие подадох заявление за участие в тази процедура, тъй като е безпринципно и безпредметно да правя нещо през главата на административния си ръководител, което би затруднило дейността на съда, в който аз съм назначена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Петкова, заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Понеже споменахте, че от 2015 г., септември месец работите там, това е един дълъг период, каква материя гледате, в кое от отделенията и как се справяте с тази натовареност?

АЛБЕНА ДОЙНОВА: Благодаря за така зададения въпрос. Заповедта, с която бях командирована, председателят на СРС ми възложи състав в наказателно отделение. Имам щастието, че съставът беше нов, нямаше наследени стари дела, които да се изчистят, но и за изминалия период за 2015 г. са разпределени около 200 дела на състав, за 2016 г. те са 380. Към настоящия момент моя състав е с около 50 висящи дела, които са под производство. Нямам просрочени и неизписани актове. В действителност в предходната ми атестация, е въз основа на дейността ми като прокурор и ми е дадена много добра оценка и тази година ми предстои атестация за статут за несменяемост. Тя ще покаже точно данните. Аз и за свое сведение съм си направила една моя лична статистика на висящността, както и на отменените актове, които са по-малко от 15%, тези, които са минали на въззивен институционален контрол. Висящността с изписването на делата, всички са с едномесечен, с малки изключения, в тримесечен, което е прието за разумен в СРС, с оглед натовареността на повечето състави. Тъй като както споменаха и колегите, в различни периоди, с решения на Общото събрание или на председателя на съда, се изключват състави от разпределение. Голяма част са на по-нисък процент разпределение на дела, което рефлектира реално на натовареността на останалите работещи в съда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси? Заповядайте.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов.

Уважаеми колеги, по-специално колегите от Варна, Бургас и Пловдив, известно ли ви е, че след провеждане на процедури по реда

на 194 в тези съдилища, в кавички казано „взимане на щатна бройка“, в същите съдилища, също по реда на 194 са дадени щатни бройки?

АЛБЕНА ДОЙНОВА: Аз бих могла да отговоря по отношение на РС-Пловдив. През 2016 г. там бе преместен магистрат, ако не бъркам, от Карлово, а другата щатна бройка, която беше прехвърлена на СРС, колегата отиде в Пловдив. /Г. Карагъзова: Това беше по ал. 2./ Да, по ал. 2, направиха една ротация. По ал. 1 за Пловдив не съм запозната. И още петима магистрати бяха назначени. Това е, което имам информация. От председателя на съда не съм си поставила за цел да проверявам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към съдия Дойнова? Ако няма други въпроси, благодаря Ви.

Съдия Петрослав Кънев - РС-Бургас.

ПЕТРОСЛАВ КЪНЕВ: Знам, че действително в Бургас също са били прехвърлени бройки по реда на чл. 194 и поради тази причина искам да отбележа, че към момента, в който аз бях командирован, моят председател даде съгласие при тази натовареност, без тези бройки да са били там, аз да бъда командирован в СРС. Т.е. впоследствие мисля, че е една или две бройки, не съм напълно сигурен, са преместени по реда на чл. 194 в Бургаския районен съд. Т.е. натовареността към момента считам, че не е по-висока от тази, която е била към момента, в който аз съм бил командирован и когато е било дадено съгласие да бъда командирован. Естествено, може би сега ако знаех, че колегата от Поморие или колегата от Карнобат иска да се мести в Бургас, може би тогава ако знаех, щях да говоря с него и принципно...

МИЛКА ИТОВА: Не Ви зададох в този контекст въпроса...

ПЕТРОСЛАВ КЪНЕВ: Не, принципно можехме да обсъдим с него вариант, при който, за да се запази тази натовареност и тази щатна бройка в РС-Бургас, примерно да напишем едни писма и да

дадем становища, тъй като той иска да работи в Бургас, аз искам да работя в София, една бройка да бъде прехвърлена в Бургас, една бройка от Бургас в София и по този начин щатната численост се запазва реално.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Итова, заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Колегите така и не разбраха защо им се задава този въпрос. Всъщност въпросът се задава, защото се поддържа становището, че това е неправилно, незаконно, лошо, заобикалят се конкурси и се пречи на работата. Аз знам, че Ви е известно, че тази процедура ние направихме за административните съдилища и там беше със съгласието на всички колеги, които тълкуваха по малко по-различен начин закона. Имаше Общо събрание на Административен съд - Добрич, които бяха съгласни да се преместят двама човека във Варна, а от Адм. съд - Варна в АССГ, които подпомогнаха в един много труден момент работата на този съд. Това стана с подкрепата на председателя на Върховния административен съд и председателя на АССГ, но и на всички административни ръководители в административните съдилища. И затова аз ще Ви задам въпроса дали когато Общото събрание на СРС е взело решение, единодушно, с голямо мнозинство, му е било известно, че е имало такива процедури за прехвърляне на щатове със съдии към съдилищата, от които се иска преместване по 194? Разбрахте ли ми въпроса или не?

ПЕТРОСЛАВ КЪНЕВ: Аз не мога да кажа дали на Общото събрание е било известно това обстоятелство. От друга страна аз, като командирован магистрат, на това Общо събрание нямам право да гласувам. Аз съм там единствено присъстващ и наблюдаващ, тъй като реално аз фигурирам в Общото събрание на РС-Бургас. Знам, че закона може да се тълкува по много начини - колкото юристи, толкова и тълкувания. В крайна сметка мисля, че целта на закона е той да е в

интерес на правосъдието, в интерес на съдебната система, на гражданите и на магистратите. Когато ние дойдохме да полагаме труда си в СРС той имаше нужда от нас. Освен нашите лични мотиви, ние дойдохме да окажем помощ, защото действително положението на СРС е трудно. Знаем, че тук е много натоварено, действително е доста по-натоварено от другите съдилища. Ние сме запознати с това и ние сме готови тук да полагаме труда си и да работим в РС-София, с оглед и нашите лични мотиви да сме в града. Поради тази причина считам, че е в интерес на правосъдието, в интерес на страните, в интерес на съда е нашата работа тук и ако целта на ЗСВ е той да помага да правосъдието, да помага на магистратите, да помага и на съдилищата те да решават проблемите си, считам, че ние сме, и нашата работа е в такъв интерес. Тъй като и колегите изложиха техните аргументи, висящността на съставите, мисля, че може да се провери в статистиката, нашата работа към момента е ефективна и помага на съда и на съдебната система като цяло. Тук, в СРС нашата помощ би била много по-голяма и много по-осезаемо би се почувствала отколкото в съдилищата, от които сме командировани. Не мога да Ви кажа Общото събрание дали са знаели това обстоятелство. Както Ви казвам, командированите на тези Общи събрания, ние присъстваме без право на глас и не знам дали на другите колеги преди това е било съобщено и те са били запознати с това обстоятелство.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Кънев.

Съдия Чехларов.

ГЕОРГИ ЧЕХЛАРОВ: На въпроса на съдия Итова. Това писмо беше иницирано от колеги от СРС, които са си титуляри там. Причината за това писмо, една от причините беше, че беше известно, че такава процедура е направена. Първа точка в писмото беше „всички командировани“. Защото излиза така, че всички, които сме

командировани от по-натоварени съдилища, макар че обективно има предпоставка да се справим по-добре, малко или много биваме дискриминирани. Така че това беше известно поне на хората, които де факто организираха това събрание. Между другото, да допълня още нещо. Имаше едно предложение, не знам дали стигна до вас на заместник-председателя в оставка съдия Ботева, именно по причина, защото по 194 идват доста хора, които много трудно се справят, имаше предложение към вас, да се даде възможност тези хора първо да бъдат командировани за по три-четири месеца, за да се види дали те се справят, дали ще имат лична мотивация да останат и второ - да видят административните ръководители дали тези хора помагат. СРС е особен съд и не може да се сравнява с останалите съдилища. Тази идея така или иначе не беше приета, но такива бяха аргументите на хората, които организираха събранието и на нашите колеги.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, ако няма други въпроси... Ще ми позволите още веднъж да отбележа, че тук съобразно нашето решение при изслушване на колегите ни магистрати, са членовете на Комисията по атестиране и конкурси, това е съдия Имова, както и съдия Иванова, ако имат искане да се изкажат. Съдия Ковачева е член и на Съдийската колеги и има възможност за своята позиция, така че ако имате желание, сега е момента да кажете нещо.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Председател. Благодаря за възможността да присъствам на това изслушване на колегите. Повярвайте ми, не ми беше лесно емоционално да издържа на тези действително сериозни лични мотиви, които всеки от тях има, наред със сериозните им професионални постижения, защото знам като бивш дългогодишен съдия в СРС каква е степента на натоварването в СРС в днешно време, когато тенденцията е за непрекъснато повишаване на натовареността на колегите, с оглед броя на образуваните дела. Всяка

година тази тенденция е в нарастваща прогресия. Но, повярвайте ми, също така от позицията на член на КАК, която е сформирана въз основа на новите правила на ЗСВ и която беше конституирана на 3 октомври 2016 г., комисията в състав, включващ представители на Съдийската колегия, шест на брой уважавани магистрати и още 17 действащи магистрати, избрани от Пленума на ВКС, нашата задача беше да предлагаме в кадровата политика, да прилагаме закона според неговото действително съдържание, според духа и буквата на закона. Същевременно, стремеж на всеки от нас е, да не бъдем чиновници, да не бъдем формалисти, да разбираме проблемите на колегите си и да ги решаваме.

Ако ми позволите, готвейки се за тази среща, а между другото колегите ме упълномощиха с решение, което беше взето вчера на заседание на КАК, ме упълномощиха да ги представлявам, затова те решиха, че не следва цялата комисия да присъства. Още повече, че в Съдийската колегия има доста представители на комисията. Така че аз ще изразя мнението на колегите си от КАК. Действително, на заседанието, което беше проведено на 18 януари 2017 г. ние разгледахме представените заявления от изслушаните четирима колеги, както и на още редица колеги, общо 16 бр., ако не се лъжа, всички те със съдържание да бъде осъществена по отношение на всеки от тях, процедурата по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ. Всяко едно заявление беше внимателно обследвано от членовете на комисията на това заседание, като всеки един случай беше разгледан поотделно, дори на извънредно заседание на комисията на 18 януари и беше коментирано всичко онова, което касаеше проблематиката на обективните факти, за щатната бройка на съдилищата, от които те желаят да се съкращава щатна бройка, заедно с тях и същите да бъдат преместени в СРС, както и разсъждавахме върху това какво би се случило при съкращаването на

тази щатна бройка, ако действително бихме уважили заявленията им за реализиране на тази възможност по чл. 194, ал. 1. Като сме разсъждавали в нашите изчисления, въз основа на данните за щатното състояние на съдилищата, конкретно ще говоря за колегите, в РС-Варна, РС-Пещера, РС-Пловдив, РС-Бургас, към настоящия момент. Разсъждавали сме въз основа на статистическите данни, които очертават натовареността на тези съдилища, с оглед реалната щатна бройка на съдиите в тях, но сме разсъждавали и за натовареността на тези съдилища, с оглед действителната, реалната заетост на щатните бройки в тези съдилища. Картината е по-различна от тази, която представи колегата. Аз не я упреквам, защото данните, с които тя разполага са данни за щатната натовареност през 2015 г. и критериите за средната щатна натовареност, а именно 41.18 дела за разглеждане месечно от съдия, средно за страната, а ние сме разсъждавали въз основа на щатна натовареност на конкретните съдилища, с оглед средна натовареност на съдилищата за първото полугодие на 2016 г., която е значително по-висока. Тя е 45.92%. Но това са голите факти, голите цифри, но те са обективни показатели за това какво решение да вземем. Единодушно беше прието, че не са налице основанията за всяко едно подадено от тези колеги заявление, както и за всички останали, с изключение на заявлението за преместване по реда на 194 на колегата от РС-Берковица в РС-Враца, защото там действително данните показваха, че може да бъде оптимизирана работата. РС-Берковица е с изключително ниска натовареност, много под средната за страната, а РС-Враца е с тенденция за висока натовареност, над средната за страната. Това бяха нашите мотиви. Всички единодушно, нямаше обструкции в комисията. Ние бяхме почти в пълен състав, мисля че с изключение на един член, който в началото беше в заседанието, после имаше с един по-малко от общо 17-те члена на

комисията. Но какво искам да ви кажа, колеги, най-важното, което искам да ви кажа. Тази процедура по 194, ал. 1 от ЗСВ не е открита с решение на Съдийската колегия. Тези заявления, които вие сте представили през м. юли 2016 г., преди конституирането на КАК, тези заявления са въз основа на решения на КПА във връзка с решение на Комисия съдебна карта, натовареност и съдебна статистика, последователно взети от 22 юни, 29 юни 2016 г., по които решения КАК, а съответно и КПА се приема, че е налице възможност за откриване на такава процедура. Изпратени са писма до административните ръководители на всички районни съдилища в страната с указание да проведат Общи събрания, да проверят какви са възможностите, какви са желанията на колегите от районните съдилища в страната да кандидатстват за такава процедура. Поради което във ВСС, в КПА, а после и в КАК постъпила изключително много молби, заявления за преместване по реда на тази извънредна процедура, която е извън конкурсното начало, но така или иначе тя е разписана в закона и тя следва да намери своето приложение. Въпросът е да намери своето законосъобразно приложение. Т.е. вашите заявления са в рамките на една предварителна проверка за възможностите за приложение на тази процедура. Ние всички сме юристи и знаем какво значи това. Няма открита такава процедура. Едва с решение на Съдийската колегия, взето на 20 януари 2016 г. СК даде санкция на въпроса как да се прилага тази процедура. Едва от тогава би следвало да започне една сериозна подготовка на всички нас, за да можем да удовлетворим обективната необходимост от оптимизиране на натовареността на съдилищата. Закриване на щатни бройки при ниска натовареност под съответната средна натовареност за съответния период, защото тя се променя. Затова Комисията по натовареността, съдебна карта и съдебна статистика е непрекъснато ангажирана да проверява

тенденцията при тази натовареност. Затова се разминават и данните, които вие, колеги, предоставяте, с данните, които ние имаме. Аз ще ви дам възможност да ги видите, какви са тенденциите в натовареността на РС-Варна, Пещера, Пловдив и Бургас. Т.е. завишава се средния брой дела месечно, които се разглеждат от един съдия в тези съдилища. Следователно и това е породило необходимостта за увеличаване на щатните бройки във Варна, Пловдив и Бургас, както казаха колегите. Но какво се случва. На 20 декември СК взима решение, което вече има правна стойност, което ни задължава да обследваме, взема решение със следното съдържание: „Процедурите по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ да се провеждат еднократно за текущата година, след приемане на годишния анализ за натовареността на съдилищата и прецизиране възможностите за преместване в равен по степен орган на съдебната власт и по възможност в същия апелативен район.“

Процедурите следва да се провеждат по единни критерии за цялата страна. По изключение, при обоснована необходимост, казва Съдийската колегия в това си решение едва от 20-ти януари, много след вашите заявления, които касаят друга фактическа обстановка, други обективни данни, по изключение при обоснована необходимост, процедурата може да се провежда при спазване на общите правила. Какво значи „общите правила“? Това значи ad-hoc да се преценяват обективните данни в конкретен момент. Но на мен ми се струва, че това трябва да бъде изключение и да се прилага много внимателно. Тоест, за да имаме предвидимо, информирано, за всеки от вас и от нас, планиране по възможността да се приложи тази извънредна процедура, изключваща конкурсното начало, е необходимо по всеобщо решение и със съгласието, предполагам никой от колегите няма да възрази, че следва тази процедура да се прилага веднъж годишно, по възможност

през май или най-късно до средата на съответната година, въз основа на един задълбочен анализ на натовареността на съдилищата и прецизиране за възможностите, които самият закон дава. Първо, устройване на съдиите с по-ниска натовареност, съкращаване на техните щатни бройки и същите те да преминат в съдилища с по-висока натовареност, по възможност в един и същи апелативен район. Но това за Софийски районен съд е невъзможно. За това, за тях, по мое убеждение, би следвало да се прилага изключението с тази обоснована необходимост, с оглед изключително високата натовареност на Софийския районен съд.

Колеги, по отношение молбите от всеки от вас за отриване на такава процедура, защото, пак повтарям, такава процедура не е отривана. Само възможностите за откриване на такава процедура са обследвани въз основа на предходни решения на КПА и на Комисията по натовареността. Становището на административните ръководители. Да, то е важно, но то има едно съвещателно, едно пожелателно значение при решаването на обективните критерии, които са заложили в закона. Всички сме юристи и трябва да се придържаме към духа на закона, към неговата цел. Целта е справедливо натоварване на съдилищата в страната, с оглед обективните данни за конкретната натовареност в конкретен момент.

И така, ако трябва конкретно да отговарям, а ние мотивирано сме изложили аргументите си по всяко едно заявление - защо считаме, че по отношение на вашите заявления не са налице основания за откриване на такава процедура, закриване на щатни бройки в съдилищата, в които вие сте назначени на щатна длъжност и откриването на такива щатни бройки в Софийски районен съд, в който, разбира се, всички вие сте командировани и ще работите очевидно доста време в обозримо бъдеще, с оглед на това, че конкурсите, които

ще се открият за повишаване или преместване, ще касаят време, предвид новите промени в Закона за съдебната власт, предвид очакваното влизане в сила на вече готовите наредби, но така или иначе конкурсът за преместване в районните съдилища по поредност, както е предвидено в Закона за съдебната власт, първо се започва с конкурсите за младшите съдии, за първоначално назначаване, след това на най-високите нива и най-накрая ще се стигне до този конкурс, така че вероятно колегите ще имат и всички обективни данни, като отседналост от три години, като атестации, които сега им предстоят да им бъдат изготвени, защото трима от тях нямат такива атестации, а те са необходими. Сега периодичното атестиране е една от възможностите за атестиране. Те ще бъдат атестирани във връзка с участието им в тези конкурси. Не е необходимо да изминат пет години, за да бъдат периодично атестирани. Така че, мога да ви дам, подробен анализ да направя за аргументите на Комисията по атестиране и конкурси във връзка с предложението пред Съдийската колегия да откаже откриване на такава процедура и съответно удовлетворяване на тези заявления.

Ето например, в Районен съд-Пещера при четирима съдии по щатна численост към 10.01.2017 г., при средна натовареност за страната от 42.92 дела месечно на съдия за разглеждане, колегите при този пълен щатен състав, а той не е бил пълен, фактически реалната щатна численост е с трима съдии, натовареността на съдиите би била месечно на съдия средно месечно 40.04 дела. Тоест, под средната натовареност за страната. Но при съкращаване на една щатна бройка, натовареността на съда в Пещера, се оказва, че ще бъде 53.39 дела средно месечно на съдия. Следователно, много над средната за страната, отредена за разглеждане като бройка дела за един съдия.

Това са били обективните данни, които са ни мотивирали да кажем, че в момента не са налице реални предпоставки за спазване на закона за провеждане на процедурата по отношение на Районен съд-Пещера и на заявлението на уважаваната колега. Аз уважавам безкрайно Вашите лични мотиви. Уважавам безкрайно Вашите лични усилия, които полагате като съдия в районния съд и се надявам, че Вие ще останете в районния съд. В момента сте командирована, но Ви престоят конкурси за преместване и при Вашите показатели, аз считам, че Вашите шансове просто са безспорни.

Административният ръководител в Пещера деликатно, без да желае да навреди на мотивите на колегата Владимирова, е заявил, че всъщност Пещерският съд е доста натоварен, защото бележи едно повишаване на реалната натовареност на съда през първото полугодие на 2016 г. в сравнение с цялата 2015 г.

В Районен съд-Пловдив положението е същото. При 59 щатни съдии натовареността на Районен съд-Пловдив, при пълна щатна натовареност, е 47.57 дела, при средна натовареност за страната на съдия 45.92 дела. Така че и тук имаме при пълна щатна натовареност, при пълна щатна обезпеченост на Пловдивския районен съд натовареността на един съдия средно месечно е по-висока от тази за страната. При съкращаване на една щатна бройка от Районен съд-Пловдив натовареността на един съдия ще скочи на 48.39 дела при средна натовареност за страната 45.92.

Същото е и за Районен съд-Бургас. Там по щат са 33 съдии. Ако целият щат е зает натовареността на съдия средно месечно е 45.77 дела при 45 дела средно за страната, т.е. отговаря на критериите за средна натовареност на съдия за страната. Но при съкращаване на една щатна бройка, натовареността на Районен съд-Бургас ще се

увеличи над средната натовареност спрямо натовареността на съдия за страната, т.е. 47 дела при 45 за средна натовареност.

Тези показатели сме гледали.

Единствено за Районен съд-Варна, гледайки статистическите данни, при щатна численост 56 съдии, натовареността, при пълна щатна численост, натовареността на съдия месечно е 42.92 дела, при средна натовареност за страната 45. Тоест, под средната за страната. При съкращаване на една щатна бройка в Районен съд-Варна натовареността на съдия ще бъде пак малко под средната за страната - 43 броя дела при средна за страната, както казахме, 45.92. Така че там Съдийската колегия вече ще реши какво да стане. Но обективните данни за останалите съдилища, които днес коментирахме по конкретните заявления на колегите, действително са неоспорими. Те сочат, че едно такова оптимизиране не би отговаряло на изискванията на закона. И пак ви повтарям, такава процедура с решение на Съдийската колегия не е откривана до момента. Би било редно, според нашето разбиране на членовете на Комисията по атестиране и конкурси, след осъществяване на годишния анализ, който се прави веднъж годишно от Комисията по съдебна карта, би следвало въз основа на всички тези обективни данни, тенденции в натовареността на съдилищата, независимо на какво ниво, защото 194 може да се предвиди за районно, за окръжно и за апелативно ниво, законът не прави разлика, не дава лимит, но при всички случаи да, този анализ и тази процедура трябва да се правят въз основа на анализ само веднъж годишно и да се ангажира вече оттук насетне активността на колегите, които имат желание да участват в тази процедура, едва след обобщения годишен анализ, за да бъдат поставени всички колеги в равностойно, предвидимо положение, за да бъдат преценени всички обективни данни, които очертават фактическия състав за приложение

на тази процедура. Нека да не забравяме, колеги, че тази процедура е изключение. Тези щатни бройки, които са свободни в органите на съдебната власт, би следвало да бъдат обявени на редовните конкурси, които ще се провеждат всяка година, каквито предстоят и сега - конкурсите за повишаване или за преместване. Пак повтарям, тези конкурси може би ще се забавят във времето, така че вашето командироване е легитимно, оставате командировани на вашите места до провеждането на тези конкурси, в които и вие може да участвате.

Това е законът. Тук няма лични съображения, които да карат всеки от нас да постъпи по-различно от обективните данни, с които разполага. Нека Съдийската колегия също да прояви, това е нашият призив, разбира се, ние сме един съвещателен орган и не бихме могли да инспирираме някакво решение от Съдийската колегия, но ние обосноваваме всяко свое решение въз основа на данните по преписките и въз основа на закона, защото всички сме съдии и всеки от нас има вече професионалната ангажираност да бъде обективен, безпристрастен и да решава проблемите в кадровата сфера така, както си решава и делата досега.

Така че, колеги, аз ви благодаря за възможността да изразя отношението на моите колеги по този въпрос, но считам, че правилата за приложение на процедурата по чл. 194, ал. 1 започват с решението на Съдийската колегия от 20 декември. Това е основното, което искам да ви кажа. Оттук насетне трябва да се спазват тези правила така, както са разписани в решението на Съдийската колегия, взето на 20 декември. За съжаление, заявленията са подадени много преди това - юли месец и то в един проучвателен режим, а не във процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Имова. Колеги? Г-жо Петкова, Вие искате да кажете нещо?

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Бих искала да изразя възмущението си от това, което чух и как се наложи председателят на КАК да обяснява на колегите, че всъщност не са в процедура, че досега не е открита процедура по чл. 194 и след като аз, която бях член на КПА и не съм наясно защо не е открита такава процедура, при положение, че не от 20 декември започва дейността, както по чл. 194, така и другите дейности по атестиране и конкурси, а започва много преди това и след като аз не съм наясно, не мога да разбера колегите как ще бъдат наясно? Благодаря на последния колега, който каза, че „ние сме дошли да помагаме на районния съд" и с години те влагат своята упоритост, за да покажат, че всъщност може да се работи в районния съд и при тази натовареност, и ние сега с лекота да им кажем - извинявайте, ама няма такава открита процедура, тъй като има много решения тук, но не знаем кое от тези решения е валидно. Това не е въпрос, на който на тях трябва да им кажем сега, защото може би КАК трябваше да ги изслуша колегите и след това да занимава изобщо Съдийската колегия.

Възмутена съм. Това исках да кажа. След това по същество ще говорим. Тук, между другото, има и други решения. Съжалявам, че се отказах тогава да бъда в КПА.../Чува се: КАК./..., защото новата комисия тогава дойдоха с големи амбиции, а в крайна сметка какво се получава? Че дори не са продължили процедурите, които ние сме започнали. Аз не виждам тук никаква приемственост дори в тази дейност. Напротив, дори виждам едно стопиране.

Това е моето впечатление от това, което чух преди малко.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Иванов.

КАМЕН ИВАНОВ: Уважаеми колеги, уважаеми съдии.../Намесва се Св. Петкова: Нека да освободим колегите./...Не, защо? Нека чуят аргументите ни, защото е изключително важно те да бъдат убедени в това, независимо дали ще ги приемат или не, какви са

аргументите да се подкрепи или да не се подкрепи тяхното искане. Аз няма да оспоря нито един от личните аргументи, които колегите изтъкнаха пред нас. Няма да оспорвам и професионалните мотиви, които изложиха, за да подкрепят искането си да бъдат преместени на работа в Софийски районен съд, но няма да подкрепя тяхното искане и ще подкрепя решението така, както е представено от Комисията по атестиране и конкурси, защото дебатът, по начинът, по който се насочва, за мен показва неразбиране на този институт, разписан в чл. 194, ал. 1, подчертавам това изрично. Нормата на чл. 194, ал. 1 и това е залегнало в основата на решението на КАК, позиция, която съм защитавал вече пета година, поставя на първо място задълбочен анализ и отговор на въпроса налага ли се в един орган на съдебната власт, в конкретния случай в един определен съд, да се пристъпи към съкращаване на щатна бройка? Това е първият въпрос.

Вторият въпрос е съкращаването на тази щатна бройка ще наруши ли функционалния интегритет на този орган на съдебна власт и, отваряйки скоба, ще кажа, че точно поради такива мотиви не сме пристъпвали към прилагане на тази процедура за по-малко натоварени съдилища, които са били в състав от един, от двама или от трима, защото има и такива случаи, магистрати. Стремили сме се да приложим оптимизиране на щата, да разпределим натовареността в органа при запазване на неговия функционален капацитет, с цел да осъществява функциите такива, каквито са разписани от законодателя.

По-нататък, трябва да се прецени в кой орган на съдебната власт следва да бъде разкрит този съкратен иначе щат, за да може да бъде уплътнен капацитета на този натоварен орган на съдебната власт.

В конкретния случай не са налице първите две от предпоставките, за да вземем положително решение по молбата на колегите. Колегите работят в натоварени органи на съдебната власт.

Органи, които в рамките на нашия мандат са били подкрепяни периодично, адекватно и твърдо с щатни бройки, включително с поддържане на един от най-високите щатове за младши съдии към окръжните съдилища именно, за да бъдат уплътнявани районните съдилища, към които работят иначе колегите. Това са Пловдив, Варна и Бургас. Към всеки един от тези съдилища са предвидени висок брой младши съдии. За Варна 8, за Пловдив 7, за Бургас 6, които имат за цел само едно - прием, подготовка на кадри за уплътняване на районните съдилища в тези съдебни райони. Към всеки един от тези райони ние сме прилагали процедурата по чл. 194, т.е. насочвали сме колеги от ниско натоварени съдилища към тях, към Пловдив, Бургас и Варна.

Личното ми мнение е и съм го изразявал нееднократно, че проявен волунтаризъм при прилагане института на командироването и на института на чл. 194, ал. 1, доведе до изкривяване на разбирането за тези институти. И вината съвсем не е на колегите, които изслушвахме днес. Съвсем други са целите и на института на командироването, и на института на чл. 194, подчертавам - ал. 1, за разлика от ал. 2, където законодателят допусна, съвсем справедливо и съвсем разумно, да се взимат предвид при определени условия личните ангажименти, проблеми, трудности на колегите и тези въпроси да бъдат решени. Всъщност, водещият принцип, разписан в закона, е принципът на конкурсното начало и аз няма да оспорвам, че колегите младши съдии, които изслушахме днес и сега съдии вече, са се явили на конкурс и това е така, в противен случай те нямаше да бъдат в съдебната система. Факт е, че само преди около месец представеният доклад за командироването на колеги показва един факт. Младши съдии, спечелили конкурс в един окръжен съд, с ясно разпределение на задачите им да интегрират знанията си в районните съдилища от този съдебен район, са командировани в Софийски градски съд. Дали

нормата на чл. 194, ал. 1 не поставя в неравностойно положение колегите от по-натоварените съдилища? Отговорът ми е ясен - да, поставя ги. Поставя ги, защото непрекъснатото неаргументираното, хаотичното провеждане на тази процедура по чл. 194, ал. 1 попълва щатовете в разумните им граници в Софийския районен съд, а и в други по-големи съдилища и по този начин стеснява кръга за приложението на конкурса за преместване на магистрати. Факт е това. Това е факт. Както е факт, че ние наследихме една тежко неравнопоставена и неравностойно разпределена натовареност на колегите в органите на съдебната власт през 2012 г. Опитите в тази насока, да ги подредим проблемите, дадоха, за мен, положителен резултат, видим резултат.

Аз никога не съм заставал срещу приложението на института на чл. 194, ал. 1. Заставал съм обаче срещу приложението му без ясни гаранции за справедливост и възможност на всички колеги да участват равностойно и при условията на конкуренция да изложат мотиви, за да участват в преместване по този ред, без да участват в конкурса за преместване.

От тази гледна точка, като заявявам, че разбирам изцяло и напълно мотивите на колегите, които изслушахме днес, ще подкрепя предложението на Комисията по атестиране и конкурси, защото в тази комисия бяха обсъдени и изложени много сериозни аргументи за решението, което се предлага на вашето внимание, колеги.

Благодаря Ви. Надявам се всеки да вземе решение по собствено убеждение. Казах го под форма на изложение мнението си, да ви кажа честно не защото искам да убеждавам който и да е от вас да гласува по един или по друг начин, а защото и колегите, които участват в тази процедура със заявление за преместване по чл. 194, ал. 1, и колегите, които са имали желание, но не са участвали в тази процедура по ред причини, някои от тях може би, защото не са вярвали, че ще

получат положително решение от нашата колегия, и тези, които се готвят да участват в конкурс по преместване, трябва да разберат ясно мотивите, поради които вземаме едно или друго решение.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Итова, заповядайте, Вие поискахте думата.

МИЛКА ИТОВА: Колеги, аз съм съгласна с казаното от всички вас. Ние сме изразявали многократно нашето становище. Само нека не забравяме, че тази процедура беше открита във връзка с посещение на ръководството на Софийски районен съд през месец март или април, не мога точно да кажа, в Комисията по натовареност. Ние направихме едно общо заседание и се беше взело решение за започване на такава процедура. Преди обаче да внеса яснота по отношение на процедурата, искам да кажа следното.

Колеги, всички ние сме имали различни становища и виждания. Нека не се упрекваме и нека не казваме кой каква порочна практика е имал. Защото без тази практика, която ние сме провели, в момента условията в Софийски районен съд щяха да бъдат нечовешки. Не свръх натоварени, не високо натоварени, а, повтарям, нечовешки. Защото ние на този съд, включително и с преместване на хора по чл. 194, сме дали над 40 нови щата. А членовете на Комисията по предложения и атестиране и на Висшия съдебен съвет знаят каква кървава битка е била за всеки щат, който се закриваше в страната и се разкриваше в софийските съдилища. Сега ние се упрекваме кой какво бил направил. Колеги, мисля, че на всички е ясно, че закриването на щатове в страната е една изключително непопулярна мярка спрямо колегите в провинцията. Г-н Панов много добре си спомня как ние отделихме едно цяло заседание за един щат в Апелативен съд-Бургас, а мога да дам много такива примери, когато ставаше въпрос за

съкращаване на един единствен щат. Но аз пак се надявам, че колегите в Софийски районен съд и в страната ще оценят усилията, които ние положихме, въпреки всичко, за да направим така, че в момента условията в Софийски районен съд да не са нечовешки.

И сега ще започна са това, че само се казва какъв бил Докладът на Европейската комисия и колко се критикувал Висшият съдебен съвет. Там изрично е отбелязано като една положителна стъпка, като работа на Висшия съдебен съвет, именно закриването и разкриването на щатове от ненатоварени съдилища в натоварени, включително и процедурата по чл. 194. Тя многократно беше представена, като доклад със статистика, пред членовете на Европейската комисия, които бяха тука и това е факт. Положителното становище в Доклада на Европейската комисия е по отношение именно тази непопулярна мярка, която обаче се казва, че е изключително подходяща и наложителна.

Аз не искам да упреквам Комисията по атестиране и конкурси, защото колегите, смятам, че добре навлязоха в работата, но все пак те не са запознати в детайли с практиката, която беше в Комисията по предложения и атестиране и в Съдийската колегия. Много добре си спомняте, че 2012 г., когато ние започнахме нашата работа, както сега много неща са подредени за комисията, при нас не бяха подредени. Ние бяхме с една-две секретарки и нищо повече в тази комисия. Всичко, което се направи, възможно е да е имало и грешки, но това е било в резултат на работата, която ние натрупахме и в резултат на практиката, смятам, че си поправихме грешките.

В началото на мандата си, на комисията, започнахме да откриваме процедура с решение на Комисията по предложения и атестиране, което обаче впоследствие преценихме, че не е било удачно и затова практиката на Комисията по предложения и атестиране се

промени, като се започна един проучвателен мандат по отношение процедурата по чл. 194 и след като се преценяваше, че има възможност за закриване и разкриване на щат, тогава се подаваха преписките до съответните съдилища, за да се уведомят всички колеги. Може би от две години и повече, практиката на Комисията по предложения и атестиране и на Висшия съдебен съвет е, че след като се изпрати преписката на съответния орган и се запознаят всички магистрати, се преценяват заявленията. При конкурса, който е предвиден в правилата по чл. 194, се предлагаше да бъде преназначен някой от магистратите. Вече не се вземаше решение на КПА за откриване на процедури, затова няма такова решение на КПА, нито на КАК за откриване на процедура, което не е необходимо. Ако проследите протоколите от заседанията на Висшия съдебен съвет, пак казвам, след цялата процедура, която е според правилата, с решение на Висшия съдебен съвет се открива процедура по чл. 194. Следващият диспозитив е „съкращава-разкрива и преназначава“. Такава ни е практиката от повече от две години.

А специално по отношение на тези процедури, които са на дневния ред, нека също да внеса яснота. Защото те наистина се проточиха доста във времето. И пак се връщам към момента, в който Методи Лалов, заедно със заместниците си, дойде в Комисията по натовареност и колегите с болка заявиха, че положението е нетърпимо. Тогава именно се взе решение с всички възможни средства, ние изявихме готовност за съдействие, за командироване на всички възможни магистрати от страната в Софийски районен съд, за да може да се подпомогне в някаква степен работата на този съд и за откриване на процедура по чл. 194. Това, което се обсъждаше и което се взе като решение в Комисията по натовареност е не да се прави за конкретни съдилища, а да се изпратят за всички съдилища, районни, в страната писма, с които да се заяви, че има възможност за участие в такава

процедура. Изрично беше взето такова решение за всички, не да се прави преценка кой е ниско или високо натоварен, като идеята беше, ако има такива заявления да се прецени има ли възможност за откриване на процедура или не. Не беше открита процедура, защото ние няма как да знаем дали в някой дори ниско натоварен съд ще има желаещи или няма да има желаещи. И е абсолютно безсмислено да се внася в Висшия съдебен съвет, да се прави една такава процедура за откриване на процедура, съкращаване и закриване на щата, знаете - колегия, пленум, пак колегия, ако няма желаещи за преместване. Точно тогава Методи Лалов свика общо събрание. Това е становището на общото събрание, което е непосредствено след решението на Комисията по натовареност и на Комисията по предложения и атестиране, в което те категорично заявиха становището си, че желаят да се направи тази процедура. Да, правя паралел с решението ни от декември месец, но то е за в бъдеще и наистина с прилагане на процедурите по конкурсите и новите промени в Закона за съдебната власт за командироването няма да има нужда от тази процедура по чл. 194. Тя беше открита и беше започната в началото, пак повтарям, на 2016 г., с цел положението в Софийски районен съд да бъде облекчено.

Продължавам по-нататък. Част от процедурите, за които нямаше проблем, т.е. са изключително ниско натоварени, за които нямаше спор, както си спомняте, непосредствено заседанието преди лятната ваканция, ние закрихме и разкрихме щатове, но се отложи, за да мине през пленума септември месец, тъй като нямаше вече пленум и за Сливница довършихме септември или октомври процедурата. Тези процедури, за които обаче КПА не може да вземе становище, бяха такива, при които или, ето, вие виждате, то се докладва и от г-жа Имова, че те са на ръба, т.е. ако се вземе щат ще се повдигне малко натовареността, за други ще се вдигне повече и затова ние изпратихме

тези процедури на Комисията по натовареност, защото имахме съмнения дали няма да се наруши нормалният ритъм на работа на тези съдилища. След това обаче те не се върнаха в КАК. То съвпадна с периода на конституиране на новата комисия. Съвсем разбираемо е колегите от новата комисия да не са наясно и не са запознати, че имаше такива процедури, които не са довършени и се намират в Комисията по натовареност. Тогава обаче съвпадна и с това решение, те направиха анализ, взеха решение Комисията по натовареност от 19 декември да се провежда веднъж годишно, май месец, след такъв анализ. Но това решение, колеги, аз смятам, че трябва да касае нови процедури, които ще се откриват тази година, както е прието по решението ни, 2017 г., т.е. май, мисля, че беше, след като се направи един такъв цялостен анализ.

Това е историята на цялата тази процедура. В крайна сметка тя се довърши, тъй като отново стана на дневен ред, че положението в Софийски районен съд не е съвсем добре и колегите от този съд се нуждаят от помощ.

Искам само това да кажа, че многократно аз съм изразявала моето становище и смятам, че няма нарушение на закона тогава, когато ние прилагаме тази процедура, макар и от един съд да се преместени колеги в друг съд, а от този в трети, тъй като Софийският районен съд не е възможно да бъде сравняван с който и да е друг съд. Той винаги е по-високо натоварен. И колкото буквално и формално да се поглежда, така както колегите искат преместване, е възможно това да стане, спазвайки закона, тъй като дефакто те биха се преместили от по-ниско натоварен в по-високо натоварен съд. Пак повтарям, те са прави, че ние вече имаме такава практика и я приложихме по отношение на административните съдилища.

В крайна сметка аз предлагам да разглеждаме всяко едно от заявленията по отделно. Както чух, в момента и г-жа Имова също предлага специално за Варненския районен съд Съдийската колегия да прецени, защото тук, колеги, нека да вземем предвид и становището на административните ръководители. Те са преценили, че с тази натовареност този съд ще се справи. Става въпрос за Варненския районен съд и за Пловдивския районен съд.

Завършвам с това - да, има логика във всяко едно от изказванията на колегите. Нека не се обиждаме, нека не се нападаме и просто да го приемем това като една последна процедура, с която бихме могли да подпомогнем Софийски районен съд, а тази година вече, с оглед решението ни от 19 декември, да процедираме по този начин.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колеги, наистина съжалявам за ситуацията, в която сме ви поставили ние с нашата непоследователна практика до момента. Това е истината. Камен Иванов подробно аргументира какво е предназначението на процедурата по чл. 194 и аз съм убеден, че вие го знаете, всичко това, което беше посочено и как до момента ние от 2012 г. може би спорим за това как да провеждаме тези процедури законосъобразно. Запазваме логичната стъпка на закона. Да правим анализ на натовареността на съдилищата, съответно да откриваме процедури по чл. 194 в определени съдилища, за които смятаме, че са високо натоварени, обратно - към тези, които са ниско натоварени към тези, които са високо натоварени и чак тогава да каним колегите. Ние до момента следвахме точно обратния ред. Каним колеги преди да сме открили процедури по чл. 194. Това беше казано и вие го разбирате. Вие сте в тази ситуация, която аз оценявам като негативна за вас, причинява ви негативни емоции и притеснения именно поради

нашата непоследователна практика, и незаконосъобразна, за съжаление.

Няма да повтарям това, което беше посочено от колегите Имова и Иванов. Мисля, че това е безспорно. Искам да внеса една яснота дали наистина, защото г-жа Петкова каза, че има процедура, но не каза с кое решение е открита. Не, няма открита процедура. Аз сега отворих отново решенията на Комисията по съдебна карта и натовареност. Ние сме предложили на 29 юни миналата година на КПА, тогава все още, да бъде открита процедура по реда на чл. 194 за съкращаване на общо 20 заети щатни длъжности „съдия“ в районните съдилища, които да бъдат открити - 15 от тях граждански, 5 наказателни, след това беше променено това решение - 20 граждански, в Софийски районен съд. Но, всъщност, процедура по чл. 194 не е открита нито от КПА, нито от Съдийската колегия. Аз наистина изразявам съжалението си за това, че в резултат на незаконосъобразната практика, сме създали едни погрешни, нереалистични, наистина, очаквания за нещо, което няма как да бъде реализирано със средствата на закона.

В съвместно заседание, което имахме с Комисията по атестиране и конкурси преди няколко седмици, ние коментирахме с колегите и наистина това трябва да бъде приоритетно извършено, конкурсите за преместване, дори и в нарушение на реда, за който г-жа Имова каза отгоре надолу в онези районни съдилища, в които има такъв тип лични проблеми, за които вие споменахте. Вярно е това, което вие казахте, че вие чак 2018 г. ще може да се явите на конкурси. Това наистина е недобро решение за вас. Продължаването на командироването до момента, в който ще може да се явите може би е алтернативата в този случай, което каза и съдия Имова.

Това е, което исках да уточня.

МИЛКА ИТОВА: Може ли само да допълня? Надявам се, че се пази аудиозаписът от заседанието на Комисията по натовареност, когато присъстваше ръководството на Софийски районен съд и там може да се чуе какво решение е било взето. Ако се пази, призовавам ви да го чуем този аудиозапис и да се види не беше ли взето тогава точно това решение, което аз казвам. А можем да извикаме и бившето ръководство на Софийски районен съд и те да потвърдят какво е било взето като решение и какво се обсъждаше на това заседание. Тогава, пак повтарям, беше взето решение да се изпратят писма до всички районни съдилища, за да се прецени има ли кандидати и съобразно това има ли кандидати да се преценява има ли възможност за процедура по чл. 194.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, времето напредна. Изслушахме нашите колеги. Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ще се опитам да бъда максимално кратка. Няма да повтарям аргументите на изказалите се преди мен. Цитираното от г-жа Итова няколко пъти решение на Комисията по натовареност от заседание, на което присъстваше тя, като представител на тогавашната Комисията по предложения и атестиране, както и председателят на Софийски районен съд Методи Лалов, мисля, че с част, а не с всички от неговите заместници,.../М. Итова: И Калоян Топалов./...е качено към материалите по т. 1, която разглеждаме днес. Който си е прочел внимателно всички материали може да го види. Единствено аз, като член на Комисията по натовареност тогава, гласувах против тези писма, изпращани на районните съдилища, да включват и районните съдилища в Бургас, Варна и Пловдив, също е отразено в протокола, по аргумент, че това са три натоварени районни съдилища, към които в последните три години Висшият съдебен съвет е и пренасочвал, т.е. увеличавал е щатната им численост, включително и

по реда на чл. 194. Това, което г-жа Имова подчерта и е важно, че всичко това, което се е случило през 2016 г., е подготвителната част, решение, с което да каже от кой от тези районни съдилища, където колеги са подали молби, има основание щатната им численост да се намали и те да бъдат, тези щатове заедно със съдиите, които ги заемат, да бъдат преназначени към Софийския районен съд, няма. И това е важното в този случай. Защото всички сме наясно, че условията, при които всеки от съдиите работи и живее, са резултат от избор, който е направил. Всички вие сте участвали в конкурси, минали сте обучение като младши съдии, били сте назначени като младши съдии в други окръжни съдилища. Това е избор, който вие сами сте направили. По най-различни причини животът ви се е стекъл така, че този избор вече ви създава редица неудобства и по тази причина имате желание да бъдете преместени и да работите в Софийски районен съд трайно, а не в условията на командироване, но всички трябва да сме наясно, че всяко едно преместване следва да се подчинява на логиката и правилата, разписани в закона и вътрешните актове на Висшия съдебен съвет.

По тази причина през 2013 г. Висшият съдебен съвет прие и правила за преместване по чл. 194, който разписва стъпките. Това, че тези стъпки не са били спазвани в своята последователност, беше казано достатъчно от говорещите преди мен, няма да повтарям. Затова решенията, които вземаме във връзка с подадени молби на базата на тези решения на комисии и нека да сме наясно, че комисиите, както на Висшия съдебен съвет, така и на неговите колегии, са помощни органи. Те вършат една подготвителна дейност и в никакъв случай техните решения не могат да заместят решенията на единствено оправомощения по закон да ги взема, а това в случая е Съдийската колегия. Тепърва предстои да се вземе решение в кое от районните

съдилища има законово основание, при наличие на предпоставките на чл. 194, да се намали щатът и съответно съдията, който е изявил желание да бъде преместен в Софийски районен съд да постигне съчетание на законовите условия с личното желание, така че да се удовлетвори нуждата и на органа на съдебната власт, и на съдията. И нека да сме наясно с още един момент. Разпоредбата на чл. 194 от Закона за съдебната власт, в случая ал. 1 остана след новата ал. 2, цели на първо място да защити правата и интересите на съдиите, работещи в органа на всички съдии, числеността на който би се намалила и интересите и правата на съдиите, работещи в този съд, числеността на който би се увеличила. Тя търси баланса, но защитава интересите на всички съдии. Тоест, оставащите съдии в съда, където числеността ще се намали, трябва да работят при едни нормални условия. Ако това намаляване на числеността води до затруднение на оставащите, е аргумент, който Съдийската колегия следва да съобрази, както следва да съобрази и предишните си кадрови решения относно числеността на този орган, от който в случая сте дошли и вие четирима колеги имате желание да се преместите, така че по чл. 194 за мене водещо е интересът на конкретния съд и на всички работещи в него съдии. А съгласно и правилата, които ние приехме през 2013 г., едва при конкуренция на повече съдии от един съд, ако бъде взето решение числеността му да се намали по реда на чл. 194, едва при конкуренция следва да бъдат съобразени и другите съображения от личен характер, такива каквито съображения, колеги, и вие изтъкнахте до момента. Поне в решенията, които Висшият съдебен съвет и Съдийската колегия до момента са взимали, съм се опитвала последователно да спазвам тези принципи. В никакъв случай не трябва да приемате несъгласието, ако бъде крайният резултат днес от решение на Съдийската колегия по вашите молби в несъгласие с вашето желание за преместване, не бива

да ги приемате като нещо насочено лично към вас или пренебрегване на личните ви мотиви. Ако мнозинството от колегията споделят мотивите на Комисията по атестиране и конкурси, би било именно по съображенията, които г-жа Имова малко по-рано изнесе.

МИЛКА ИТОВА: Само да уточня пак...

ЛОЗАН ПАНОВ: Отново продължаваме с реплика, дуплика и т.н.? Имаме достатъчно в дневния ред? Изслушахме колегите?

МИЛКА ИТОВА: Може ли едно изречение?

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбира се, заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Изречението ми е следното. Когато КАК или КПА предлага преназначаване диспозитивът е - открива процедура, съкращава, разкрива и преназначава. „Открива процедура по чл .194...” - така започва. В случая КАК предлага да се остави без уважение искането и затова няма открита процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Искам да обърна внимание на колегите в приложенията към т. 1. Приложение № 2. Като го отворят веднага ще видят една табличка, която е озаглавена - Процедури по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от всички районни съдилища за СРС, отрити с решение на КПА по Протокол № 27/07.07.2016 г. и като се погледне по-нататък участниците в тези процедури фигурират точно колегите, които сега са и при нас. И аз пак си задавам въпроса какво друго трябва да се направи, за да се приеме, че е налице открита процедура по чл. 194 още преди това? Като се има предвид, че в т. 1 са приложени последните решения, както на Съдийската колегия, така и на Комисията по натовареност, където казват - да приключат всички започнали процедури, включително и за СРС, дори е казано - в срок до 20 януари 2017 г. и нови по изключение, и т.н.

Аз лично считам, че са налице открити процедури и в момента сме в такова обсъждане, което е във връзка с това дали ще бъдат взети решения, положителни решения по тези открити процедури, както казваме за нуждите на Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз досега си мълчах, но искам да ви предложа конкретно решение. Така както си провеждаме дотук процедурата, е просто един дебат.

Предлагам ви след като изслушахме колегите, след като имаме решение на КПА, което чак сега влиза в колегията.../шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Само да изясня. Решението на колегията от миналата седмица е следното, цитирам го: „ Да бъдат изслушани съдия Терзиева, съдия Чехларов, съдия Кънев и съдия Дойнова.". След което - „Отлага разглеждането на точката за следващото заседание на Съдийската колегия и уведомява магистратите, желаещи да бъдат изслушани.". Трето - „На изслушването да се поканят и членовете на Комисията по атестирането и конкурсите, за да присъстват на дебатите по приложението на чл.194, ал. 1 от ЗСВ.".

Това е нашето решение от миналата седмица. Така че ние сме в процедура, в която изслушваме нашите колеги, съобразно решението от миналата седмица.

Изяснявам го. Заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз ви предлагам да открием такава процедура по чл. 194 и да дадем възможност в рамките на тази процедура всички, които желаят да си подадат заявления и да спазим процедурата, съгласието на административните ръководители. Да, защото тук ни се предлага едно решение от КАК, в което ние по същество трябва да вземем решение, преди да е открита процедура, по

молбите на всеки, който е подал заявление. Дайте тогава да си открием процедура, с оглед на това, което г-жа Имова каза и г-жа Найденова, и всички тук общо взето се обединихме около едно становище, че няма открита процедура. Затова ви предлагам това. Какво има повече да се мотаем и да чакаме? Нека си открием процедурата. Да имаме такъв диспозитив. След което КАК трябва да събере материалите в рамките на тази открита процедура - заявленията, становищата на административните ръководители и натовареността. Какво повече има?

ЛОЗАН ПАНОВ: Така.

Колеги, изслушахме нашите колеги. Благодаря и на членовете на КАК. Благодаря ви.

/Лилия Терзиева, Георги Чехларов, Петрослав Кънев, Албена Дойнова и членовете на КАК напускат залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: По процедура, г-жо Найденова, заповядайте. След това г-н Колев.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, Комисията по атестиране и конкурси ни е представила на вниманието диспозитиви, съобразно това, че има конкретни молби на съдии за преместване по чл. 194 в резултат на решение на две комисии. Неслучайно подчертах, че решенията на комисиите нямат обвързващ и задължителен характер спрямо Съдийската колегия, а имат подготвителен. Така че, ако преценим, че ще открием процедура по чл. 194 за преместване от по-малко натоварени към Софийски районен съд, трябва да вземем решение кои да са тези по-малко натоварени съдилища. В никакъв случай не сме обвързани от подадените молби, от извършени подготвителни действия от една или друга комисия, защото ако трябваше да спазваме реда, трябваше още в средата на миналата

година Комисията по предложения и атестиране, която по закон е оправомощена да предлага промяна в числеността на съдилищата, да внесе последното си решение от месец юли на Съдийска колегия и да каже - вземете решение, Съдийска колегия, за откриване на такава процедура от всички районни съдилища. Тъй като няма решение, ние днес трябва да се произнесем по всеки един отделен случай, където съдия е инициирал преместване от по-малко натоварени към СРС. /намесва се Милка Итова - ама ние на латински ли си говорим!/ Соня Найденова - абсолютно на един и същи език си говорим, въпросът е кой как го разбира. Така че, г-н председател, нека да преминем гласуване към всяко едно от предложенията на комисията КАК, което е самостоятелно решение дали да се открие процедура по 194 от определен съд за преместване към СРС. Достатъчно мотиви се казаха.

МИЛКА ИТОВА: Докато се повтаря едно и също от г-жа Найденова, аз ще повтарям същото отново!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Г-жо Итова, ако обичате съобразете и мотивите в решение на Върховния административен съд, което е на нашето внимание малко по-надолу в дневния ред, точка 5, какво може комисия, какво може Съдийска колегия и какво позволява закона!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев, заповядайте!

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Само едно уточнение - колежке Георгиева, предлагате в конкретния случай да отложим разглеждането на тези молби за откриване на процедура. Това ли е?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Да, да. И да си останат командировани, защото ние ще разбием работата на Районния съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само да уточним нещо, което не стана ясно. Ние взехме решение на 24-ти, преди една седмица, да бъдат изслушани нашите колеги и тогава отложихме разглеждането на точката. Първата част от нашето решение вече го осъществихме,

изслушахме колегите, които бяха подали заявление, това беше по искане на колегите. Втората ни част е отлага разглеждането на точката за следващо заседание и това е точно настоящото заседание, има предложение на КАК, които са пред нас на нашето внимание, те са по-надолу в документите, в които всяка една от молбите е представена, има конкретни предложения на КАК. Това е нашето решение от миналата седмица, да изслушаме колегите и да отложим разглеждането за една седмица. Това направихме, изслушахме колегите, чухме аргументите, както на тях, така и на членове на КАК и сега е момента да пристъпим към точка 2 от нашето решение от миналото заседание, а именно отложената точка да я разгледаме. Ако имате предложение отново да се отлага точката, аз ще го подложя на гласуване, но нека да има такова конкретно предложение от някой с мотиви и съображения защо.

Г-жо Итова, заповядайте!

МИЛКА ИТОВА: Тъй като г-жа Найденова продължава да говори неистини, аз съм длъжна да я опровергая и пак ще повторя, надявам се, че колегите от СРС все пак ще чуят кое е истина и кое не. Пак повтарям - във връзка посещението, Комисията по натовареност на ръководството на СРС и част от СГС се взе такова решение, то е както го видя и г-жа Светла Петкова, ето, то го има на таблицата - за всички районни съдилища. Част от процедурите, за които нямаше проблем бяха внесени юли месец в заседание на Колегията. За част, за които искахме становище на Комисията по натовареност и ги изпратихме на Комисията по натовареност и г-жа Найденова знае прекрасно, че това становище не беше изготвено от Комисията по натовареност и затова КПА до съществуването си не успя да ги внесе в Съдийска колегия. Не искам да навлизам в противопоставяне кой беше причина затова, но искам да й кажа на г-жа Найденова, че не всичко е черно и бяло в този

свят, защото ние правим правила, указания, наредби, правила за може би гласуване и с клавишите, но с оглед на тези правила, че е началото на годината и трябва да се открива процедура после за младши съдии, после за конкурси, да, логично е и се правеше по този начин, но в резултат на това, че не можахме през 2013 г. да приключат по-бързо конкурсите за окръжно ниво, за 13 младши съдии от СГС нямаше места в СРС. И пак повтарям - животът не е черно и бяло, но това беше добре за СРС, тъй като благодарение и със съдействието на вече Прокурорската колегия и на следователите бяха закрити 10 щата в Следствието и бяха разкрити в СРС, и бяха назначени тези 13 младши съдии, които дефакто подпомогнаха работата на този съд. Тогава не беше спазен този график, но ето това е едно добро нещо, което беше направено за този съд. Затова, колеги, моля ви се да не се ограничаваме в правила, процедури и т.н. Повтарям - досега от две години на практиката на Съвета е била при наличие на възможност за преназначаване първия диспозитив е: открива процедура. Решение на Съвета, а не на комисията. Много добре чета и се съобразявам изключително много с решенията на ВАС, г-жо Найденова. Следващият диспозитив е: съкращава, разкрива, който знаете вече трябва да се гласува от Пленума и последния диспозитив е: преназначава. В случаят решението на КАК е, че не следва да се открива такава процедура и да се оставят без уважение молбите, с оглед изрично произнасяне на Съдийската колегия, за да могат колегите да обжалват това решение пред Върховния административен съд. С това аз се съгласявам с г-н Панов, нека първо да подложим на гласуване решението на КАК и едва тогава ще преценим какво да правим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Нека да продължим нататък. Ще видите предложението, което е от 24.1.2017 г., което го

разгледахме. Започвам по ред. Ако искате, г-жо Ковачева, Вие докладвайте точката, тъй като е от КАК.

Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Предложението на Комисията по атестиране и конкурси е Съдийската колегия да остави без уважение молбите на Георги Стоянов Чехларов , съдия в Районен съд Варна и Мария Георгиева Коюва, съдия в Районен съд Варна за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд Варна в Софийски районен съд. Мотивите са изложени на вашето внимание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, обяснявам. По точка 1 имаме извлечение от протокола с нашето решение, после имаме подадената молба до г-н Тончев, после имаме молба от четиримата наши колеги, магистрати, които изслушахме и следващия документ вече е предложенията на КАК, които бяха внесени на 24.1.2017 г., които ние отложихме. Именно там е проекта на решение, което в момента г-жа Ковачева докладва. /говорят всички/

Режим на гласуване, колеги. На първа точка сме, която има 16 точки, последната 16 има три подточки. Това гласуваме в момента по поредността. Гласуваме в момента точка 1, която беше докладвана от г-жа Ковачева. 8 гласа "за", 6 гласа "против".

1. ОТНОСНО: Проект на решение за приключване на започналите процедури за преместване в районните съдилища по чл. 194 от ЗСВ, включително и към Софийския районен съд, съобразно решение на Съдийската колегия по Протокол № 28/13.12.2016 г., т. 54.2 *(отложена от заседание на Съдийската колегия от 24.01.2017 г.)*

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

1.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите от Георги Стоянов Чехларов - съдия в Районен съд гр. Варна и от Мария Георгиева Коюва - съдия в Районен съд гр. Варна за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Варна в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Следваща точка, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Следващата точка е: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата на Тодор Николов Тодоров, съдия в Районен съд Шумен, за откриване процедура за преназначаване по реда на чл. 194 от Районен съд Шумен в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. 9 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

1.2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Тодор Николов Тодоров- съдия в Районен съд гр. Шумен за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Шумен в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 3.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се остави без уважение молбата на Лилия Георгиева Терзиева, съдия в Районен съд

Пещера за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд Пещера в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. 8 гласа "за", 6 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.3. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Лилия Георгиева Терзиева- съдия в Районен съд гр. Пещера за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Пещера в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 4.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата от Надя Стефанова Бакалова, съдия в Районен съд Своге за откриване на процедура по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Своге в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.4. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Надя Стефанова Бакалова- съдия в Районен съд гр. Своге за откриване на процедура за

преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Своге в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 5.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбите на Пламен Иванов Шумков - съдия в Районен съд Враца, Елена Любомирова Донкова - съдия в Районен съд Враца и Ина Милчева Генжова - съдия в Районен съд Враца за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Враца в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.5. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите от Пламен Иванов Шумков - съдия в Районен съд гр. Враца, Елена Любомирова Донкова - съдия в Районен съд гр. Враца и от Ина Милчева Генжова - съдия в Районен съд гр. Враца за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Враца в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 6.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Предлага на Съдийската колегия да остави без уважение молбата от Албена Борисова Дойнова - съдия в

Районен съд Пловдив за откриване на процедура за преназначаване от Районен съд Пловдив в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване по точка 6. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.6. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Албена Борисова Дойнова- съдия в Районен съд гр. Пловдив за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Пловдив в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 7.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата от Полина Любомирова Амбрева - съдия в Районен съд Момчилград за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194 от Районен съд Момчилград в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване по точка 7. Гласуваме в момента за Полина Амбрева. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.7. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Полина Любомирова Амбрева- съдия в Районен съд гр. Момчилград за

откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Момчилград в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се оставят без уважение молбите на Петрослав Волев Кънев - съдия в Районен съд Бургас и Анатоли Йорданов Бобоков - съдия в Районен съд Бургас за откриване процедура по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Бургас в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.8. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите от Петрослав Волев Кънев- съдия в Районен съд гр. Бургас и от Анатоли Йорданов Бобоков - съдия в Районен съд гр. Бургас за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Бургас в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се остави без уважение молбата от Наталия Петкова Петкова - съдия в Районен съд Сливен за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Сливен в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Гласуваме точка 9. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

1.9. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Наталия Петкова Петкова- съдия в Районен съд гр. Сливен за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Сливен в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се остави без уважение молбата от Наталия Симова Райкова - съдия в Районен съд Ловеч за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от Районен съд Ловеч в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги. 8 гласа "за", 4 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

1.10. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Наталия Симова Райкова- съдия в Районен съд гр. Ловеч за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Ловеч в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка 11. Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата от Иван Диянов Мичев - съдия в Районен

съд Монтана за откриване на процедура по чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Монтана в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: 8 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.11. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Иван Диянов Мичев- съдия в Районен съд гр. Монтана за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Монтана в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата от Валентина Иванова Тодорова - съдия в Районен съд Казанлък за откриване на процедура по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Казанлък в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. 8 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.12. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Валентина Иванова Тодорова- съдия в Районен съд гр. Казанлък за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Казанлък в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се остави без уважение молбата на Ивайло Генов Йорданов - съдия в Районен съд Ихтиман за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194 от ЗСВ от Районен съд Ихтиман в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Гласуваме по точка 13. 8 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.13. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Ивайло Генов Йорданов- съдия в Районен съд гр. Ихтиман за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Ихтиман в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага да се остави без уважение молбата от Симеон Стефанов Стойчев - съдия в Районен съд Самоков за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд Самоков в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване. 8 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.14. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Симеон Стефанов Стойчев- съдия в Районен съд гр. Самоков за откриване на

процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Самоков в Софийски районен съд.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията предлага на Колегията да остави без уважение молбата от Феня Владимирова Стоянова - съдия в Районен съд Раднево за откриване на процедура по реда на чл. 194 от Районен съд Раднево в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. 10 гласа "за", 2 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.15. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Феня Владимирова Стоянова- съдия в Районен съд гр. Раднево за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Раднево в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка № 16.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 16. Предлага на Съдийската колегия да остави без уважение молбата от Десислава Цветкова Миланова - съдия в Районен съд Берковица за откриване на процедура по реда на чл. 194 от Районен съд Берковица в Районен съд Монтана.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. Анулираме режима на гласуване.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да ни обясни г-жа Ковачева, защото това е по-различен случай, с предложение с това, което г-жа Итова ни каза. Точка 16 е оставя без уважение, а в същото време точка 16.1. предлага

да се открие процедура, 16.2. да се съкрати и 16.3. Нека да ни обясни г-жа Ковачева, всъщност да знаем за какво да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Петкова.

Г-жо Ковачева, заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 16.1., всъщност всички заявления в точка 16 за заявления, подадени от съдии от Районен съд Берковица. Точка 16.1. е за преместване от Районен съд Берковица в Районен съд Монтана. По това заявление комисията предлага Колегията да го остави без уважение. Мотивите са свързани с натовареността в двете съдилища. По отношение на заявлението за преместване от Районен съд Берковица в Районен съд Враца, комисията предлага да се открие такава процедура и да се предложи на Пленума да съкрати една щатна длъжност в Районен съд Берковица, да разкрие една щатна длъжност в Районен съд Враца, след което Колегията ще се произнесе с решение, с което ще преназначи колегата от Районен съд Берковица в Районен съд Враца. Мотивите за това решение, предложение на комисията отново са свързани с натовареността в двете съдилища. Районен съд Враца комисията е приела, че е орган, който е с висока натовареност, както става видно от данните, които са на вашето внимание, а именно за първото полугодие на 2016 г. при щатна численост от 14 съдии, брой дела за разглеждане месечно на съдия 48,57 при средна за страната 45,92 и брой свършени дела месечно от съдия 43,64 при средна за страната 35,36. Посочено е в мотивите по какъв начин ще се променят показателите при провеждане на тази процедура по реда на 194 и комисията при тези данни е приела, че са налице предпоставките за откриване на процедура за преназначаване на един съдия от Районен съд Берковица в Районен съд Враца.

Пропуснах само да кажа, че Районен съд Берковица е с натовареност под средната за страната, а именно при четири

магистрати, брой дела за разглеждане месечно от един съдия 26,69 при средна за страната 41,18 и брой свършени дела месечно от един съдия 24,27 при средна за страната 35,33. При съкращаването на една щатна длъжност от Районен съд Берковица натовареността на органа отново ще остане под средната за страната. По тези съображения комисията е приела, че може да бъде оптимизирана щатната численост на Районен съд Враца.

ЛОЗАН ПАНОВ: Искаше думата г-жа Итова.

Заповядайте, г-жо Итова!

МИЛКА ИТОВА: Само да поясня, да, това е процедура ако тогава беше започната, заедно с всички, тук постъпиха две заявления от Районен съд Берковица, едната за преместване в Районен съд Монтана, другата в Районен съд Враца. Беше направено, всъщност това е справка на Комисията по натовареност и там се прецени, че трябва да се уважи молбата за преместване в по-натоварения съд, тъй като има възможност за даване само на един щат, но, колеги, ето това е нагледно решението, за което аз говоря. Току-що, може би половин час се обясняваше как няма открита процедура по 194 от Съдийската колегия и затова трябва да оставим без уважение. Аз няколко пъти повторих каква ни е била практиката и както е предложено в случая, след като е преценено от двете комисии, че има възможност за преназначаване с един диспозитив се открива процедура, с другите се съкращава и разкрива. Не знам защо се повтаряше няколко пъти, че няма открита процедура, а ние виждаме в момента, че се процедира точно по този начин.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Петкова, с това уточнение, което беше направено и с мотивите, които бяха изложени от г-жа Ковачева дали стана ясно по отношение на Районен съд Берковица? Колеги, режим на гласуване 16.1. - предлага на Пленума на ВСС да открие процедура за

преназначаване на магистрати по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Берковица в Районен съд гр. Враца.

Гласуваме първо точка 16 за Десислава Цветкова Миланова. 8 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.16. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Десислава Цветкова Миланова- съдия в Районен съд гр. Берковица за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Берковица в Районен съд гр. Монтана.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 16.1.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 16.1. Предлага на Пленума на ВСС да открие процедура за преназначаване на магистрати, по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд Берковица в Районен съд Враца.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. 11 гласа "за", 2 гласа "против". /Решението е прегласувано/

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Само, извинявайте, явно е станала според мен техническа грешка, в 16.1. да гласуваме предлага на Колегията да открие процедура за преназначаване, защото Колегията е компетентна да открие процедурата, а 16.2. и 16.3 вече предлага на Пленума да съкрати една щатна длъжност за "съдия" в Районен съд Берковица и да разкрие една щатна длъжност в Районен съд Враца.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, гласуваме точка 16.1., диспозитивът е: открива процедура за преназначаване на магистрати по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Берковица в Районен съд гр. Враца, а след това въз основа на това решение вече следват другите

два диспозитива, които са отправени към Пленума, който е компетентен да вземе решението за съкращаване и съответно разкриване на бройка в единия и в другия съд. Режим на гласуване. Прегласуваме точка 16.1. с корекция в диспозитива. 10 гласа "за", 3 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.16.1. ОТКРИВА процедура за преназначаване на магистрати по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд гр. Берковица в Районен съд гр. Враца.

ЛОЗАН ПАНОВ: Следващият диспозитив, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Предлага на Пленума на ВСС, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7, във връзка с чл. 194 от ЗСВ да съкрати една щатна длъжност "съдия" в Районен съд Берковица, считано от 13 февруари 2017 г.

И съответно т. 16.3. да се разкрие една щатна длъжност в Районен съд Враца, считано от същата дата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, гласуваме 16.2. и 16.3. Режим на гласуване. 10 гласа "за", 3 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.16.2. ПРЕДЛАГА НА ПЛЕНУМА НА ВСС, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, във вр. с чл. 194, ал. 1 от ЗСВ **ДА СЪКРАТИ 1**

(една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд гр. Берковица, считано от 13.02.2017г.

1.16.3. ПРЕДЛАГА НА ПЛЕНУМА НА ВСС на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, във вр. с чл. 194, ал. 1 от ЗСВ **ДА РАЗКРИЕ** 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд гр. Враца, считано от 13.02.2017г.

ЛОЗАН ПАНОВ: С това приключи разглеждането на точка 1. Както знаете т. 27 беше преместена като втора точка такава, нашите колеги са отвън и чакат. Г-н Узунов предлага почивка. Ако искате кратка почивка, все пак нашите колеги чакат, имайте предвид това. Почивка до 13,30 ч.

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме с точка 2 от дневния ред. Както знаете извънредната точка 27, ведно с предложение на членове на ВСС за избор на изпълняващ функциите председател на Софийски районен съд беше внесена като точка втора от дневния ред. Продължаваме с нея. Преди това само да уточним реда, по който ще изслушаме колегите. Имате ли предложения? Ако няма предложения, тогава по реда, по който са постъпили. Имаме предложение от председателя на СГС за съдия Албена Ботева, Борис Константинов Динев, а предложението на осем члена от Съдийската колегия за съдия Милев. По този ред, колеги. Имате ли нещо против?
/Няма/

/В залата влиза Албена Ботева/

Съдия Ботева, Вие бяхте с нас и миналата седмица във вторник, оттогава няколко събития се случиха, има Общо събрание на

съдиите от Софийски районен съд, предложение на председателя на СГС за Вас и за Ваш колега, имаме решение на Комисията по атестирането и конкурсите, освен това от днес сутринта има и предложение на осем члена от ВСС, които предлагат да бъде избран за изпълняващ функциите административен ръководител съдия Милев. Предварително се извинявам затова, че се наложи да изчакате докато разглеждахме точка първа от дневния ред. Предоставям Ви думата, ще имате възможност да отговорите на въпросите на нашите колеги.

АЛБЕНА БОТЕВА: Здравейте на всички! Вие сте запознати много добре, аз се представих предишния път, така че не възнамерявам да преповтарям казаното от мен във връзка с представянето ми, така че съм готова да отговоря на вашите въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря, г-н Панов. Аз съм подготвил серия от въпроси, които ще задам и на тримата кандидати за изпълняващ функциите "председател" на СРС. Ще моля колеги за търпение, това е трети опит за избор на изпълняващ функциите. Знаем, че той е предрешен в своя резултат, но въпреки всичко според мен ние сме длъжни, както каза и г-жа Галя Георгиева, съзнавайки отговорността пред този избор и тежките проблеми на СРС да имаме пълна картина, за това какво предстои и да поемем отговорността си за това, което предстои.

Първият ми въпрос е свързан с виждането на съдия Ботева за основните проблеми пред дейността на съда, Наказателно и Граждански отделения и какви управленски решения ще предприемете за решаването на тези проблеми, най-общо казано - свръхнатовареността, деловодната система, забавеното произнасяне на мотиви, как ще спрете отлива на съдебни служители и ще стимулирате администрацията, познавате ли новите шифри, кодове на

наказателните и гражданските дела, запозната ли сте с новите правила за случайно разпределение на делата, приети от Общото събрание на съдиите, познавате ли служителите и техните качества и какви ключови избори и конкурси пред администрацията предстоят, как ще изберете заместници. Четвърти въпрос - как ще организирате преместването на Наказателното отделение в новата сграда на "Скобелев". Пети въпрос - по какви критерии ще разрешавате преместването на съдии от едно отделение в друго на съда, което принципно винаги е предизвиквало интереса на съдиите и е било проблем. И последен въпрос - как ще гарантирате независимостта на съдиите във взаимоотношенията им с прокурорите, какви отношения професионални смятате да установите с прокурорите от Софийска районна прокуратура. Това са ми въпросите. Благодаря.

АЛБЕНА БОТЕВА: На първо място по повод на натовареността. Колеги, през последните години се забелязва трайна и устойчива тенденция към намаляване на образуваните нови наказателни дела, например броят на образуваните наказателни дела през миналата година за един наказателен състав е около 400-500 приблизително, тъй като не мога да цитирам точните бройки, а за един граждански състав варират от 850-950, в зависимост от отделението. Ето защо, включително и колеги от външен конкурс и такива преместени по реда на 194 беше определено да поемат граждански състави, като следва да се има предвид, че Софийски районен съд предварително огласи в достатъчно голяма степен, че към настоящия момент има належаща нужда от съдии в гражданските отделения. Още от миналата година имаме указания на Инспектората към ВСС да се вземат мерки по отношение натоварването на съдиите, включително и този въпрос да се обсъди на събрания на отделенията на съдиите. В Софийски районен съд бяха проведени няколко такива събрания в

наказателно отделения и две в гражданските отделения, като първото събрание продължи над три часа и половина, второто събрание продължи по-малко. В крайна сметка колегите от Наказателно отделение взеха решение да бъдат спрени, мисля че около 10 състава, 9 състава, а на събранието на съдиите от гражданските отделения се взе решение да бъдат спрени 13 състава. Вярвайте ми на тези събрания бяха обсъдени изключително много гледни точки, включително, че по този начин ще се натоварят останалите колеги, но в крайна сметка надделя становището, че е по-важен обществен интерес, правата на гражданите за решаване на делата в разумен срок и възможността на колегите да поемат "гълтка въздух" и да успеят да насрочат, респективно да изпишат делата.

По отношение на деловодната система. Миналият път аз ви казах подробно, затова сега няма да ви губя времето, включително и времето на останалите двама колеги - към настоящият момент след една много подробна заповед, която е около 3-4 страници, деловодителите въвеждат ръчно в АСУД "Исково производство" всички дела, които са образувани или приключени в периода от 1.1.2016 г. до 6.2.2017 г. Всички тези дела ще бъдат качени в АСУД през идната една-две седмици, след което ще бъдат качени и останалите дела, които са висящи в съда към този момент, т.е. нашата голяма надежда е, че вероятно към март месец ние ще можем да правим реални справки от АСУД, а не по ЕКСЕЛ-ските таблици, ръчно преброяване и т.н. На 1 февруари, т.е. утре в съда, живот и здраве, дано всичко да е наред, постъпва нов статистик, който разчитаме, че ще може да навлезе изключително бързо в работата, като имаме уверението в тази насока и от администрацията на ВСС, че бъде обучен и ще може да работи със системата АСУД.

По отношение на шифрите и кодовете. Както в останалите съдилища такива са и правилата на Методиката, в СРС имаме групи дела, което е естествено свободната преценка на всеки съд, и делата се отнасят към съответните шифри, за делата, образувани след 1.4.2016 г. автоматично в СИНС, а останалите разчитаме на разработчика да се въведат в СИНС, за да се даде реалната натовареност на делата.

По отношение на правилата. Вярно е, че приехме късно правила, вярно е, че имаше много обсъждания по приемането на тези правила, но и дотогава ние така или иначе сме спазвали правилата, установени в Единната методика, нищо различно. Миналата година на Общо събрание на съдиите от съда се приеха правила, които са компилация от единните правила, приети на ВСС и заповедите в съда, които са може би от 7-8 години са в съда и са съобразявани, но така или иначе водещо е било правилата от Единната методика.

По отношение на преместването в сградата на Наказателно отделение. Към настоящият момент е приключила обществената поръчка за компютрите. Там влязла в сила няма жалба. Имаше жалба по отношение на обществената поръчка за мебелите, която жалба е оттеглена и се чака съответен акт на КЗК. Доколкото ми е известно има изпълнител за столовете и за информационните табели, така че просто става въпрос на изработено на поръчаното и е въпрос на време преместването. Както ви казах и миналия път детайли за обществените поръчки повече от това не знам и не мога да кажа.

По отношение на служителите. Потвърждавам казаното, че разчитаме на функционален анализ, който да даде странична картина на ситуацията в съда, има ли звена, които са по-натоварени, има ли звена, които са по-малко натоварени, занимава ли се някой с несвойствена работа, как може да се подобри организацията, има ли

повече да речем ръководни длъжности, отколкото е уместно или точно напротив.

По отношение на независимостта на съдиите. По отношение на функционирането. На мен такива случаи не са ми известни и аз не мога да кажа. Аз мисля, че работата на административния ръководител, пък било той и изпълняващ функциите е да създаде предпоставки за добра работа, но, вижте, този въпрос така или иначе стои по принцип. Ако един съдия допусне съмнения, че той може да бъде повлиян по някакъв начин от прокурор или пък от своя административен ръководител за какви съдии изобщо става въпрос. Тук се поставя под съмнение изобщо качествата на съдията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз ще продължа въпросите на колежата Калпакчиев. Системата "Незавимост на съдиите". Той Ви попита независимостта от прокурорите и аз Ви благодаря за отговора, наистина ми хареса, но отварям сайта на СРС и виждам една графа с дарители, между които адвокатските кантори на Адвокатско дружество "Тодоров и партньори", адвокат Тодоров, адвокат Андрей Делчев, да ни ги изброявам - Доковска, Атанасов, съдружници, те са написани. Виждам, че има списък с дарители нотариуси. Виждам, че има списък с дарители частни съдебни изпълнители. Бихте ли ми казали като част от настоящото ръководство, защото Вие до днес сте част от това ръководство, как ще коментирате независимостта на съдиите през призмата на това, което е отразено във Вашия сайт по повод даренията. Между другото, известно ни е, че има случаи, в които съдии от Вашия съд и то такива, които правораздават по граждански дела и брачни са си правили отводи когато са заседавали в зали, където под надписа, който е в залата фигурира името на адвоката дарител и същия адвокат се явява в залата. В този контекст дарения от адвокати и

евентуални страни по дела, каквито са нотариуси, ч.с.и-та и т.н., и фирми, строителни фирми виждам тук, как бихте коментирали независимостта на съдиите, които работят в СРС. Това ми е първия въпрос, после още един, но отговорете ми на този.

ЛОЗАН ПАНОВ: Дайте следващият въпрос, за да може да отговори. Дайте следващия въпрос, за да може да се подготви колегата.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Този сайт смятам, че се ръководи и се списва със знанието и съгласието на ръководството, така че това е важен въпрос според мен, който Ви задавам. Това е първият ми въпрос.

И вторият ми въпрос идва от това, което чухме тук от съдиите, командированите съдии, които слушаме от сутринта. Те ни казаха, че имате някакво Общо събрание, на което и Вие между другото споменахте нещо, затова, че има такова решение да се натоварят с разпределение на нови дела тези състави, които работят добре и да се даде възможност на затлачените състави, колегите, които са допуснали сериозни забави, включително и по минаване на докладите с години, да се преразпределят делата и да се натоварят тези съдии. Ако станете изпълняващ функциите ще предприемете ли някакви дисциплинарни мерки по отношение на тези съдии, за които Инспектората е препоръчал да си изпишат делата.

АЛБЕНА БОТЕВА: По отношение на дарителите. Информацията за дарителите, доколкото ми е известно е качена на сайта на СРС отпреди две години. Към онзи момент аз не съм била заместник-председател и изобщо не съм запозната с детайлите на случая. И тук пак опираме до въпроса за независимостта на съдията, и пак трябва да кажем, че става въпрос за изключително вътрешно усещане и убеждение как можеш да процедираш по делата.

По отношение на спрените състави. Пак ви казвам - на две събрания го обсъждахме може би по три часа. Изложиха се

изключително много становища, включително преразпределение на част от делата, спиране за различен период от време, кои състави да спрем, кои не. Надделя становището на колегите, че е много по-важно да осигурим правото на гражданите да получат правосъдие в разумен срок. Ние преминахме през една много тежка проверка от Инспектората, на която беше проверена дейността на 17 състава, така че в тази връзка реакция има, но вижте, доколкото ми е известно във ВСС има внесени предложения за две дисциплинарни производства отпреди година и половина, по които произнасяне така или иначе още няма. Естествено, че в никакъв случай не трябва да се допуска съставите да стигат до такова положение, че да са в невъзможност да обработват доклада. Факт е, че това се е случило. Това бяха мерките, които се реши да бъдат предприети и не случайно тук ръководството не ги реши самостоятелно, а се допитахме до колегите какво те мислят по този въпрос и какво е тяхното решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря. Г-жо Ботева, казахте, че сте запозната с Методиката за разпределение на делата, казахте, че до края на миналата година до приемането на съответните правила във Вашия съд не е имало вътрешни такива. Казахте, че и без тези правила делата се разпределят на базата на случайния принцип. В тази връзка искам да попитам - тогава как се е стигнало до ситуацията съпругата на председателя на Софийския градски съд след връщане от майчинство да получи чисто нов състав, т.е. необременен състав, да започне на чисто, а други съдии, които идват във Вашия съд получават обременени състави, тук се използва термина със "затлачени състави". Това ми е първия въпрос. Вие ли взехте това управленско решение, как реагираха останалите Ваши колеги на това, справедливо ли е, спрямо коя част от Методиката се разпределят по този начин делата.

И още два въпроса. Как намирате включването на съдии от 1-во и 2-ро отделение в 3-то, като всички разглеждате различни по материя дела и какво налага формирането на едно отделение с три групи различни материи. Благодаря.

АЛБЕНА БОТЕВА: Вижте, ние писахме писма във връзка с натовареността в Софийския районен съд още от 2015 г. до ВСС и благодарение, това не може естествено да се премълчи, на редица мерки като например проведени конкурси за вътрешно преместване, конкурс за външно встъпване, процедури по 194. През 2015 г. в гражданските отделения на СРС бяха открити 9 нови състава. Ако не ме лъже паметта 4 в Първо гражданско и 5 във Второ Гражданско отделение. Благодарение на мерките, които посочих през 2016 г. в СРС бяха открити 11 нови състава, от тях както следва: мисля, че 5 в Първо и Второ Гражданско отделение и един състав, който се занимава с така наречените "брачни дела", което означава, че ние сме открили 20 състава за две години, които са получили чисто нови състави. Тези усилия продължиха и през 2017 г. Открили сме нов състав на колегата, който вие преместихте по реда на 194 от Районен съд Сливница, е получил нов състав, не, той не получи нов състав, тъй като колега встъпи в Перник. Нов състав получи командирован съдия от СГС, а по отношение на колегата, съпругата, както казахте Вие на председателя на СГС, какво да Ви кажа - просто й свърши майчинството. В смисъл ние няма как да й откажем да дойде в съда, за да стане така, че някой ще е недоволен. Просто времево майчинството на колегата свърши сега, както между другото сега трябва да открием нов състав и на колега, който беше командирован дългосрочно в Косово, и който сега е при нас, тъй като съдия Методи Лалов му отказа последващо командироване. Той също ще дойде при нас, на него трябва да открием нов състав и аз си мисля, че това няма нищо по-хубаво от това да се

откриват нови състави, да идва "свежа кръв" и да работи, и вижте, за разлика отпреди години новите състави се пускат на по-голямо натоварване, включително това важи и за съпругата на председателя на СГС и никакво изключение не е направено в тази връзка.

В Наказателно отделение има 58 състава. В гражданските отделения съставите, те са динамична величина, но бяха 80, 90, 100. С това увеличаване на съставите точния брой трябва да се фиксира към определен момент. Аз не съм била заместник-председател, когато се е взимало такова решение, но ако в Трето гражданско се е гледало само материя на брачни дела, щеше да стане там, че в един момент заместник-председател на така наречените брачни съдии щеше да е човек, който да има шест състава, а всички останали заместник-председатели да имат съответни гражданските – по 35, а наказателния – по 50, 58 към настоящия момент. Ние сме обмислили, че това решение е действително неудачно, и то не за нещо друго, а от гледна точка на статистиката. Но това е начинът заместник-председателите на гражданските отделения да са еднакво натоварени, защото иначе би било изключително несправедливо. Но аз като съм се интересувала и съм гледала по сайтовете на съдилищата, ми е правело впечатление, че има съдилища, които имат точно толкова съдии в отделението си (в смисъл 5, 6, 8, 10). Моето становище е по-скоро, че няма нищо драматично в това. Просто е въпрос на време, а с измененията в Закона за съдебната власт – и въпрос на решение на Общото събрание, което единствено е компетентно да вземе решение по този въпрос към настоящия момент.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Итова, заповядайте!

След това г-жа Найденова.

МИЛКА ИТОВА: Аз нямам въпрос. Искам да благодаря на съдия Ботева след всичко, което се каза преди малко. Все пак има

съдия, надявам се – и други, от Софийския районен съд, които оценяват усилията, които бяха направени от мен лично и от Висшия съдебен съвет, от някои членове, за Софийския районен съд, включително и процедурите по чл. 194. Много съжалявам, наистина съжалявам, че едно недоразумение по отношение работата, класификатора на длъжностите в съдебната администрация стана причина наистина да се подадат оставки в този съд. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Това не беше въпрос.

Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Съвсем кратък във връзка с предишен зададен въпрос на колежата Ботева.

Колега Ботева, във връзка с разглеждане на съдиите от трето отделение на други дела, макар и да е станало факт, преди Вие да бъдете избрана и сте встъпила като заместник-председател, бихте ли казала дали това обхваща само възлагане те да разглеждат ...заповедни производства, или и други. Какво е било съотношението между натовареността на съдиите в трето отделение спрямо тази в първо и второ?

АЛБЕНА БОТЕВА: Вижте, специализацията на съдиите, които следва да разглеждат така или иначе брачни дела, е изключително важен въпрос. Република България има дадени изрични препоръки от Комитета на министрите по повод Конвенцията за правата на детето, че тези дела трябва да бъдат разглеждани от специални състави. Софийският районен съд е единственият съд в страната, който е определил специализация определени съдии да разглеждат тези дела, като тези съдии към настоящия момент са десет. Става въпрос за дела, които са изключително емоционално натоварени; по фактите изобилстват; откритите съдебни заседания са много тежки. Това, естествено, е водещо тези съдии да се концентрират само по тези дела.

Съставите, които разглеждат брачни дела, разглеждат само такива дела. Това са исковете за развод, за упражняване на родителските права, за изменение на мерките за лични отношения по Закона за защита от домашно насилие; разрешаване за теглене на суми от...и т.н., да не ви ги изреждам. Тези състави не разглеждат заповедни производства. Те се разглеждат от останалите съдии в гражданските отделения, като съдиите, които са в трето гражданско отделение, а разглеждат материя от делата на първо и на второ гражданско отделение, си участват в общите групи дела, разпределяни между съдиите от Първо и Второ гражданско отделение, в смисъл, че няма никаква разлика в групите, те участват в една група. Става въпрос за чисто административно обособяване, тъй като, как да ви кажа, само въззивният доклад, който минава през ръцете на един заместник-председател, като обем е може би (не знам как да ви го обясня, за да не изглежда смешно и нелепо), но това е един от начините заместник-председателите да се натоварят равномерно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, въпроси към съдия Ботева.

Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Какво е отношението Ви към тези колеги, на които е възложено със заповед на председателя да изпълняват някаква допълнителна дейност в съда и намалението на тяхното натоварване?

АЛБЕНА БОТЕВА: Става въпрос за колеги съдии ли?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Да. Възложено им е да изпълняват някаква допълнителна дейност и по този повод натоварването им е намалено ...

АЛБЕНА БОТЕВА: Може би става въпрос за колегите от Наказателно отделение? В Гражданско няма такива. Вижте, Бюро „Съдимост“ е изключително важна дейност. Няма как да се натоварят

колеги с допълнителна дейност и да не им се намали разпределението. Ако става въпрос за това. Аз не съм запозната. Мисля, че преди години са се правили опити в Бюро „Съдимост“ да се минава на ротационен принцип и са се получили много големи грешки. Това, което ми е известно, е да са с намалено разпределение колегите, които минават в Бюро „Съдимост“.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Проверяват ли се изпълнението на присъдите и работата на Бюро „Съдимост“? Работата на Бюро „Съдимост“ и на книгата за изпълнение на присъдите.

АЛБЕНА БОТЕВА: Доколкото ми е известно, има колега, който отговаря за Бюро „Съдимост“, който е изключително компетентен и следи за изпълнението на задълженията на служителите. В Бюро „Съдимост“ работят изключително компетентни и мотивирани служители, на много високо ниво.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев. След това г-н Узунов.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Искам да кажа, тъй като има липса на информация и неразбиране. В Софийския районен съд постъпват месечно десетки, хиляди дори искания за издаване на свидетелства и справки за съдимост. Поради тази причина не е възможно (аз лично съм бил свидетел на експерименти, за които съдия Ботева спомена) доклада на Бюро „Съдимост“ с имена, който включва наистина стотици искания и приложени бюлетини към тях, да се минава от различни колеги, тъй като се изисква постоянен поглед и много голяма концентрация, защото иначе е възможно (имало е такива случаи) да се допускат грешки, които да бъдат фатални в едно или друго отношение за развитието на определени наказателни производства. Така че на мен също не ми е известно други съдии да са с намалено разпределение. Единствено, и това е практика от десетилетия в Софийския районен съд, аз също съм отговарял за Бюро „Съдимост“ някога, определяне

съдии – двама, или трима, или четирима, тъй като обемите наистина са големи, да отговарят за Бюро „Съдимост“ по възлагане от председателя, като техният процент не е намален колкото на заместниците. Доста по-малък е процентът им на намалено постъпление, но той наистина е оправдан с допълнително натоварване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Може би г-жа Георгиева има нещо друго предвид.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Не, точно това имах предвид.

ЛОЗАН ПАНОВ: За Бюро „Съдимост“?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Да, за Бюро „Съдимост“. И съвсем конкретно попитах, ама г-н Калпакчиев отговори вместо колежката.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Напротив, тя отговори, а аз просто поясних.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря! Г-жо Ботева, на последното общо събрание при обсъждането на вашите кандидатури са получени интересни резултати от гласуващи колеги, които са участвали в преценка на кандидатурите. За мен е ясно защо така се е получило, но все пак ми е интересно да чуя Вашето мнение. Примерно, при обсъждане на Вашата кандидатура, от 115 присъстващи на общото събрание с право на глас колеги съдии, Вашите гласове ...са 110. Интересното е, че при Борис Динев общият брой на гласовете, които той е получил „за“, „въздържали се“, „против“, са 140 – много повече от колегите, които са присъствали. Учудващо за мен е, че при поставения въпрос за прегласуване на тези резултати, колегите са отказали да сторят това. Какво е Вашето обяснение? Защо така са постъпили?

АЛБЕНА БОТЕВА: Тук може да има много обяснения, но каквото и да кажа, това са мои предположения. Едното от възможните

обяснения е, че колегите от Софийския районен съд искат колега от съда да изпълнява функциите „председател” на Софийския районен съд. Това е едно от възможните, естествено най-логично обяснение. Аз бях най-отпред и не знам кой как е гласувал. Вероятно има хора, които са гласували и за двамата и именно с това е обяснението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси?

Нека да припомня, че съдия Ботева беше при нас преди една седмица и имахме възможност да ѝ задаваме и други въпроси. Имаме да изслушаме още други двама наши колеги, те не са участвали в заседанието на Висшия съдебен съвет, Съдийската колегия.

Въпроси други имате ли? Ако няма други въпроси, съдия Ботева, благодаря Ви!

(Албена Ботева излиза от залата)

Нека да поканим съдия Динев.

(Борис Динев влиза в залата)

Съдия Динев, благодаря Ви, че сте тук. Съжалявам за закъснението при Вашето изслушване.

Както знаете, преди една седмица предложението на председателя на Софийски градски съд за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател” на Софийския районен съд не беше гласувано. Впоследствие на общото събрание, на което и Вие сте присъствал, Вашето име представено пред него. Председателят на Софийски градски съд е внесъл за Вас, както и за съдия Ботева предложение за изпълняващ функциите. Наред с това има и предложение на осем членове на Висшия съдебен съвет в рамките на тази процедура. Затова Ви поканихме тук и сте сред нас. Молбата ми е накратко да се представите, тъй като миналия път съдия Ботева имаше тази възможност да го направи, след което да отговорите на въпроси на нашите колеги.

БОРИС ДИНЕВ: Благодаря за възможността да бъда изслушан и да мога да поставя част от проблемите на Районния съд и да изкажа моето мнение как биха могли да бъдат решени, най-малкото в каква посока трябва да се работи.

Казвам се Борис Динев. Съдия съм от Първо гражданско отделение на Софийския районен съд. Професионалния си опит съм започнал като адвокат – почти две години, основно по трудови дела. Самостоятелно съм се занимавал и съм се издържал. След това съм от първия випуск на Националния институт на правосъдието младши съдия за Софийски градски съд. На втората година, тъй като имах предходен опит, по старшинство ни назначаваха в Районния съд, ...в наказателно отделение в Районния съд. Десет месеца бяха наказателен съдия. След това се преместих в състава, на който в момента съм титуляр – в Първо гражданско отделение. В личен план – немска езикова гимназия, перфектен немски; английски език е втори език. Посещавал съм два пъти курсовете по правен английски в Националния институт на правосъдието. Сега уча испански, до ниво B1 съм стигнал, мога да продължа нататък. В училище руският беше задължителен до осми клас, така че това е останало. В Германия изкарах един стаж, който беше...немска фондация за международно сътрудничество, запознаване с немската правна система; ...участие в съд, имах шанса ...да влизам в заседание, да чета делата. Имаше едни лекции, които...(не се чува) как е в Германия правосъдието. Ходих да се запозная по европейска ...система, обучение в Румъния преди две години. Имаше други колеги, съдии от Европейския съюз. Ходих на един стаж, три седмици в Съединените щати. Иначе това, което лично ме е интересувало в професионалното ми развитие – различни модели на работа, които да помогнат по-ефективно да се решават делата. Рутинната работа да се прехвърли на съдебни служители, които са

обучени за това, за да може съдът по-ефективно и по-добре да си свърши задълженията. Имаше една група, която се занимаваше в тежките години на Районния съд с такава дейност. Успяхме да обобщим стандартни произнасяния по заповедните производства. Имах шанса по-рано да участвам в една група към Висшия съдебен съвет, която предложи концепцията за заповедното производство да се направи една деловодна програма, съществен принос за даването на спецификацията в Комуникационната стратегия. Работил съм за това, тъй като аз бях в Гражданско отделение, когато „Сименс“ започна да разработва тази система за заповедното производство, участвах в групата, която подготвяне и заданието. Имах успехи в тази част.

Кандидатирах се, тъй като познавам проблемите на Софийския районен съд, работил съм за тяхното решаване. След като съдия Ботева не успя да намери подкрепа, мисля, че аз съм едно временно решение. В момента ситуацията в Районния съд е тежка. Хората са разделени на различни групи, което никога не е било толкова. Аз съм в този съд от 2005 г. Такова разделение никога не е било. Просто трябва да се работи за успокояване на хората. Има проблеми, които са много сериозни. Примерно, делата не са въведени в СИНС; преди две седмици председателят беше казал, че има към 20 000 въведени дела, което е малко на фона на това, което се разглежда в Софийския районен съд. Има различни състави с много различна натовареност. Просто има висящност в едно отделение, говоря за редовите съдии, от 100 до 1100 дела, които се разглеждат, или от ..., толкова нещо никога не е било. Така че който и да бъде избран за временно изпълняващ длъжността „председател“, без подкрепата на Висшия съдебен съвет нищо не може да се направи. Най-спешното е да се въведат делата в системата за измерване на натовареността. Бих апелирал към Висшия съдебен съвет да изготви някакви правила, да

може при едно преразпределение на делата да се отчете кой какво е свършил по конкретното дело, защото иначе проблемите няма как да бъдат решени.

Това, което един временен председател може да направи и не е сложно, е да започне да се поддържа електронна папка за различните дела, да се сканират исковите молби, приложенията. Също няма пречка да се възложи на секретарите (имаме техническо осигуряване) да се сканират всички документи от съдебните заседания, тъй като лично аз от една година работя без секретар, тъй като ми беше взет секретаря. Забелязах, че когато секретарят не е на титулярен състав, не е прецизен в номерирането на страниците. Такава организация имаме, че едно дело минава през секретари, деловодители, адвокатска стая – постоянно някакво движение. Друго, което може да се направи и бих го направил, тъй като съм го правил в момента – има една неудачна заповед, че достъпът на адвокатите и да получат препис от ...документи трябва да стане с молба. Това много затормозява работата на адвокатите. Подават молба, чакат съдията да се произнесе, а това може да стане след една седмица. След отиват да получат и заверен препис. Лично аз съм издал на моя състав разпореждане без молба да се издават такива преписи. Мисля, че това е удачно за целия съд като възможност. Друго, което е. Сега за момента има някаква йерархизираност при работата. Ако делото се докладва от архив, технически погледното то минава на някакво случайно разпределение. После секретарят носи делото при съдията. Съдията разбира, че, примерно, не е сложен печат..., връща го. Секретарят не може да го върне лично – трябва да има..., после трябва да го върне в архива; след това – препис, страните чакат (не се чува). За да може да се работи, трябва да се върне този начин на действие различни съдии да се събират и да работят по общи въпроси, които

смятат всеки, че е компетентен в тази насока и има някакво виждане, за да може да се получи нещо като усещане, съпричастност към проблемите на съда. Съдът е голям, проблемите от години са трупани и не е по силите на един човек да се справи с тях. Просто трябва изпълняващият длъжността да насочва по някакъв начин колегите в някаква посока.

Има и други проблеми. Откъм администрация съдът е много оголен. Трябва да се направи този функционален анализ, да се види какво трябва да направят служителите. Съдът в момента работи без съдебен администратор, което е много сериозен проблем. Нямаме статистик. От години статистиката не е върна. За съжаление данни се подават от деловодители. Понякога пък се оказва, че тези неверни данни са обобщени. В момента имаме прехвърляне от една деловодна система в друга деловодна система на данните и това се въвежда на ръка. Трябва да се работи с програмиста, за да може по някакъв начин нещата да се автоматизират в тази насока.

Във връзка с проблемите в съда откъм кадрово обезпечаване. Ние нямаме пресаташе. Пресаташето напусна. Това също трябва спешно да се реши като проблем. Оказа се, че в съда има служители, които имат максимална атестация, обаче не са на максималната заплата по щат. Това също проблем, който трябва да се реши спешно. Работата действително е много. Съдебните служители са натоварени; налага се да вършат два, три пъти едно и също, тъй като води се в една деловодна система...делата. Другата деловодна система, по която в момента се въвежда, е несъвършена. Просто нямаме спецификация, никой не ни е питал – тези, които горе-долу разбираме, как трябва да се направят нещата. Това затормозява. Освен това правят се едни описи, които са по съставите, което е истинското приключване всеки ден като инвентаризация. Така че един служител

върши три, четири пъти едно и също нещо. Това, което аз смятам, че трябва да се направи, е да се въведат окончателно данните в новата деловодна система; да може да се въведе информацията в системата за измерване на натовареността на съдиите. Това нещо трябва да стане с решаващите желание и усилия от страна на изпълняващия длъжността „председател“. Междувременно да се обърне, с подкрепа на ВСС да направи една промяна, за да се прецени при преразпределение на делата как да се отчита тази натовареност, тъй като в момента има много състави, които са над нивото, което човек би могъл да си свърши работата и да намалява висиящността. Моят състав преди две години и половина, когато качих..., съставът ми беше на 330 висиящност .За две години и половина сериозна работа, основно съм работил и съм учил испански, успях да сваля висиящност до 230, което е около 50 дела под средното за отделението. Но има състави, които са висиящност 600, 700. Това са хора, които без да им се помогне, да се преразпределят делата, просто няма как да стане. Общо взето, това е .

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Динев!

Колеги, въпроси има ли? Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колега Динев, здравейте.

Аз зададох въпроси и на съдия Ботева, които исках да задам и на Вас, и на колегата Милев. Вие вече отговорихте на голяма част от тях, тъй като работите отдавна в този съд и сте запознат с проблемите. Говорихте за деловодната система, и за свръхнатовареността, и за забавеното произнасяне. За служителите говорихте. Може би да ни кажете като изпълняващ функциите на ръководител какви действия ще предприемете, за да пресечете процеса за напускане, отлив на служители от Районния съд и да стимулирате по някакъв начин администрацията. Вие споменахте вече нещо за съобразяване на възнагражденията с атестирането, но така или иначе процесът е доста

сериозен – на отлив. Сега ще задам няколко въпроси, които не бяха засегнати от Вас до момента.

Как ще подберете заместници, които да Ви помагат макар и в периода на временното изпълняване на функциите, тъй като от утре практически някой трябва да разпределя делата в отделенията, заместници няма?

Как ще решите въпроса с Бюро „Съдимост“? Колегите, които отговарят за този доклад, на какво разпределение? Знаете ли дали имат намалени разпределения?

Как ще организирате преместването на Наказателното отделение в новата сграда на „Скобелев“, тъй като това е предстоящо?

Знаете ли какви обществени поръчки са в ход и предстоят? На какъв етап са?

Как ще гарантирате професионалните отношения със Софийска районна прокуратура? Знаете ли за случаи на опити за засягане на независимостта на съдиите по конкретни дела?

Какво мислите (тук ще задам и въпроса на колегата Георгиева, заедно да отговорите) за публикуването на сайта – и не само, това е фактическо положение, за даренията на плочи с мисли на латински език, сентенции по-скоро, поставени в съдебните зали, дарени от различни физически и юридически лица? Смятате ли, че това е проблем, който поставя в конфликт съдиите с оглед тяхната независимост?

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Да задам своя въпрос. Благодаря на колегата Калпакчиев, че ми помогна. За тези физически и юридически лица на сайта на Районния съд пише, че едните са строителни фирми, а пък другите са адвокати, нотариуси, частни съдебни изпълнители, т.е.

лица, които се предполага, че ежедневно влизат в съда и че може да има ситуация, в която те да имат дела в съответната зала, или по принцип да имат дела в Районния съд.

БОРИС ДИНЕВ: Благодаря за въпросите. Ще отговоря в хронологичен ред.

По въпроса за администрацията. Това, което може да се направи, е да се постигне максималното възнаграждение на хората, които имат максималния ранг. Функционалният анализ трябва веднага да започне да се прави, тъй като това е мярка, която не търпи никакво отлагане. По отношение на администрацията и спирането на отлива. Ясно е, че едно човешко отношение, което съм имал към служителите, би допринесло да се успокоят. Имало е случаи, когато хора заради външния си вид са имали някакви проблеми. Това е нещо, което не е толкова сериозно. Мисля, че като няма да имат такива притеснения, ще се почувстват по-комфортно хората. По въпроса за администрацията, за да може да се решат нещата, задължително трябва веднага да започне процедура по назначаване на съдебен администратор – човек с опит, който да може да тушира тези напрежения в администрацията със своя авторитет и познания на проблемите в съдебната организация, и по възможност да е някой дългогодишен служител от администрацията; да може да насочва администрацията в правилни посоки. Също трябва веднага да се търси пресаташе и статистик. Това са неща, които не търпят никакво отлагане.

По отношение на въпроса за заместниците. Изборът заместници, това изисква технологично време да се мине през Висшия съдебен съвет. В началото започва с опитни съдии със стаж, да се влезе, да се види каква е ситуацията. Лично аз в Наказателно отделение бях десет месеца през 2005 г., след това три години завършване на ...съм се отделил от това нещо. Ще разчитам на опитни

съдии със стаж, които са с авторитет; не са влизали в някакви групички и не е имало някакви конфликти в тяхната работа; които да влязат да видят какво е положението.

Лично за Бюро „Съдимост“ съм чувал от колеги твърдения, че се минавал формално този доклад, така че, без да има експертизата на опитни съдии да кажат какво е положението, не мога да взема някакво решение в този смисъл. Натовареността на съдиите, които са в Бюро „Съдимост“, това дава по Наредбата на ВСС 80 часа. Това е нормативно определено и мисля, че няма проблем. Изслушвал съм колеги. Някои от тях предлагат в Бюро „Съдимост“ да се минава на ротационен принцип – било три месеца, или пък шест месеца – като считат, че това е една възможност на опитни съдии, които са били натоварени с тежки дела, така се е получило все пак, и с по-затлачени състави, да могат да изчистят. Ако трябва да се води по-сериозно работата (не знам какво е положението), тяхната опитност ще бъде доста важна.

По отношение на екип. днес за 16.00 часа е насрочено събрание на Районния съд. Ако бъда избран, ще застана пред хората и ще кажа своите виждания в каква посока трябва да се променя съдът; ще потърся подкрепа от хората. След това на събрания на отделните колегии ще се обсъди въпроса за заместници.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Извинявайте, тъй като сега научаваме, за какво е насрочено събрание в 16.00 часа?

БОРИС ДИНЕВ: Вчера се получи съобщение по вътрешната мрежа на Районния съд, че за 16.00 часа днес е насрочено отчетно събрание на РС за миналата година каква е дейността.

Това е една възможност да застана пред хората и да кажа как аз си представям нещата. Хората ме познават. Ако хората са съгласни с посоката, в която мисля да водя съда, могат да си изразят

становището. Но самият избор трябва да стане в по-малък формат, в рамките на отделението и едва когато имаме някаква яснота по отделения, тогава да се отнесе този въпрос за становище на цялото общо събрание на съдиите.

Относно преместването на сградата. Запознат съм, че обществена поръчка, която е за мебели, е обжалвана, така че се очаква до три-четири месеца да не е технически възможно да стане преместването.

Чува се, че компютърната системата в новата сграда е един сървър; нямало компютърен специалист, който да е подготвен да управлява тази система. Това също е един проблем, по който трябва да се започне да се работи. Тъй като за три-четири месеца няма как да се нанесем в новата сграда, не е толкова, в смисъл, може да се започне след един месец за това нещо най-късно.

Обществените поръчки. Това е от компетентността на председателя. Не съм ходил да проверявам какви точно са поръчките, тъй като знаех, че тази, която е важната – за мебелите, е спряна. Ако ме изберат, ще се опра на експертизата на юрисконсулта на Районния съд, който с това се е занимавал. Чува се, че този човек е минал обучение за обществени поръчки. Но това е една нормативна уредба, с която в момента не съм се запознавал, тъй като е специфична и в момента аз съм редови съдия, което си е „изчистил” състава. Ако бъда избран, ще започна да чета за обществените поръчки, тъй като това е по-дълъг приоритет.

Отношенията със СРП. Бих се опрял на експертизата на опитни колеги от Наказателно отделение, те да ме запознаят с проблемите. Чувал съм за оплаквания от заповедта, че от Софийска районна прокуратура прокурорите се запознават с делата в деловодството на съда. Когато бях наказателен съдия, те имаха

възможност да се запознаят с материалите по делото преди заседанието, като им се докладват на работното място. За мен не е проблем да променя тази заповед. Само веднъж за десет месеца ми се беше случило прокурорът да забрави да приложи един том дело, но това са хора, които са...(не се чува), няма проблем там да се загубят някакви документи.

Следващият въпрос беше за публикуването на сайта на дарения. Лично аз не бих направил такова нещо. Все пак това е нещо, което е (не довършва). Действително това е една благодарност за хората, които са оказали някаква помощ на Районния съд. Виждал съм, като съм ходил и в Съединените щати – там това е част от културата, при която хора, които са допринесли с нещо за някаква институция било с дарения, някакъв герб, символ на държавност, било по някакъв друг начин, техните имена са посочени. Аз няма да търся такава помощ от никого. Съдът е бюджетна организация и трябва да бъде само на издръжка на бюджета. Но след като тези плочи, които ...колеги и са вътре в залата, ако ние ги махнем, това ще даде един излишен конфликт. Защото в края на краищата това е нещо, което е минало отдавна. Аз нямам нищо общо със старото ръководство, вие сте видели и атестацията ми – там какви прекеждия съм имал. Това е направено за институцията и след като вече е постигнато като резултат, няма пречка да остане.

Ако има някой друг въпрос, който съм пропуснал, ще съм благодарен да ми кажете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, мисля, че когато г-н Динев се представяше, забрави да каже нещо, което според мен е важно. Неговият ранг е „съдия във ВКС и ВАС” по решение на ВСС по протокол № 49/01.10.2015 г. Нека да го кажем, тъй като това също е важно обстоятелство.

Съдия Динев, Вашата мотивация да се кандидатираме, да застанете пред общото събрание и да представите себе си, защита и на своите виждания. Въпросът е личен, но е свързан с това, което обсъждаме днес.

БОРИС ДИНЕВ: Благодаря за въпроса. Имам мнението за себе си, че съм от най-подготвените, които биха могли да се справят с тези проблеми, които стоят пред Районния съд. Смятам, че посоката е електронно правосъдие. Преди две години бях в Германия една седмица, на немски език имаше един семинар с участието на всякакви представители на немската държава, колеги от Австрия, които представиха различните деловодни системи и тяхното бъдещо развитие в Германия. Показаха цялата хронограма как ще се развие електронното правосъдие в Германия по стъпки. Можех да видя нещо, към което съм се стремял в целия си професионален живот. Самата възможност да бъда изслушан пред ВСС, в Комисията по натовареност през м.декември 2015 г. ме бяха изслушали, но това е една възможност отново да се постави този проблем, за да може да се работи в посока интеграция на заповедно и исково производство, модели, въвеждане на данните от служителите, за да могат да подпомагат работата на съдиите, да може по-ефективно да се решават.

На първото общо събрание колегите не ме предложиха. Явно такава е била конюктурата, просто тогава не се знаеше какви са и правилата. Трябваше този, който има най-много гласове, да спечели. За второто събрание колегата Ботева не беше събрала подкрепа от ВСС, така че ... трябва да има представяне на кандидатурата, на която ВСС да може да направи избор, тъй като една конфронтация между Районния съд и Висшия съдебен съвет в крайна сметка се отразява на работата на редовите съдии. Аз си спомням времената от 2008 г., когато новите дела се увеличиха с 38%, а щатове не се увеличиха.

Използвам случая да благодаря на ВСС за това, че много нови колеги дойдоха чрез преместване. В този смисъл ...беше да се представи една различна кандидатура, която не е свързана със сегашното ръководство, за да може ВСС да има възможност за някакъв избор.

Опитът, който съм натрупал през годините, ми даде самочувствието да приема предложението. Първото предложение беше за колегата Ботева. Второто предложение беше по старшинство и за мен. След като си представих биографията пред колегите, имаше изказвания за мен и против мен. Други колеги не се предложиха или не ги издигнаха, макар че за мен щеше да бъде по-добре да има и друга кандидатура, за да може ВСС да намери човека с най-подходящия профил с оглед задачите, които смятам, че са важни за този период за изпълняващ длъжността.

ЛОЗАН ПАНОВ: Започнахте с Вашата преподавателска дейност, не казахте кой състав сте оглавявали, как сте процедирали, има ли при проверката на ИВСС препоръки към Вашата дейност? Това е единият въпрос и вторият е свързан с това, като гледам дебата от миналата седмица много дълго се говореше за заповед на председателят на СРС, с която се забранява насрочването на дела след 17, 30 ч. Познавате ли такава заповед, какво е Вашето отношение - ще я отмените ли, ще я поддържате ли? Изобщо Вашата визия по този въпрос. Миналата седмица този въпрос е поставен от г-жа Галя Георгиева, да не се насрочва след 17, 30. Ако сте запознат кажете го, тъй като и двамата членове на ВСС, които поставят този въпрос, очевидно не познават толкова добре, колкото Вие, който работите в този съд и познавате издадените актове от ръководството. Благодаря.

БОРИС ДИНЕВ: Благодаря за въпроса. За съжаление такава заповед има, може би е била обявена, но не съм обърнал внимание. Запознах се с нея, когато се оказа, че съм бил заседавал след 17 ч.,

което беше инцидентно. Имало е някаква похвала от преводача по делото, колко добре съм се справил и съдебния администратор. Делото беше тежко и в един момент се оказа, че след като три пъти съм бил закъснял след 18, 30ч. да разглеждам дела, които са ми насрочени, тъй като след 17, 30 ч...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Само да уточните. Тази заповед не се отнася за насрочване на дела, а изобщо за разглеждане.

БОРИС ДИНЕВ: Секретарката ми беше сменена, тъй като тя не можела да остава след това. Смятам, че тази заповед трябва да бъде отменена. Действително не е нормално да се заседава след 17, 30, но ако се случи просто секретарите, които са на ненормирано работно време имат 4 дни допълнително, които са компенсации и трябва да се намери някакъв начин да се компенсират хората, които са закъснели. Примерно, аз съм казал на моята секретарка, че може да закъснее на следващия ден, но явно нещата стоят по по-различен начин.

Иначе при проверката на ИВСС, наказание никога не съм получавал ...Сегашното ръководство в лицето на председателя Методи Лалов, не приемаше, че си правя отвод поради обявен конфликт на интереси за една банка и аз не си промених практиката, поради което ми беше обърнато внимание. Мина съдебното обжалване на две инстанции, съда прие, че моята позиция е правилна. Не знам дали е приложен протокола...

Във връзка с новото, което сега се променя. Закриват се арбитражи....нямат право да ги разглеждат. Това за мен е един проблем, просто трябва да се работят, да се отнасят тези спорове към медиация, тъй като става въпрос за спорове където едната страна може да има... просто ако е голяма бройката и се постигне някакво...страните даЗа медиацията също съм работил. Даже

участвам в една международна организация за медиация.... Но мисля, че за такива потребителски спорове медиацията и тази програма, която е към СРС и Градския съд, по която всички сме работили, това е нещо, което може да поеме голяма част от тези дела, които се очакват ... защото това е много подходящо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Динев, този въпрос го зададох и на г-жа Ботева. По време на Вашето изслушване пред Общото събрание се получават много интересни цифри. Сборовете от гласове „за“, „въздържал се“, „против“, които Вие сте събрал се равняват на 140 гласа, при положение, че присъстващите на Общото събрание са 115 с право на глас. За Ботева - 110. После е поискано прегласуване на вашите две кандидатури и Общото събрание е показало с гласуването си, че не желае този резултат да се променя. Как си го обяснявате, какво се случва там?

БОРИС ДИНЕВ: Процедурно, в началото на Общото събрание председателят подложи на гласуване дали служители на СРС да бъдат определени за преброители. За последните две години такава е практиката, да се канят служители на районния съд за преброители. За мен нямаше никаква организация да бъде издигната моята кандидатура, така че аз не съм говорил с хора, които да следят как се броят гласовете. Лично аз си стоях и съм се доверил на това, което е дадено като резултати. Другото гласуване беше за колегата Ботева, по азбучен ред. Там се забеляза, че има някаква разлика в гласовете 115-120 и са приели, че е пренебрежимо малко и не се подложи втори път на гласуване. След като излязоха резултатите за мен които са гласували хората, се оказа, че има 50% от хората, които са били са гласували в моя подкрепа. Голяма част, може би против ръководството. Не знам, не съм правил някакъв анализ, тези хора няма как да ги....

След това, ако сте се запознали с протокола, беше поставен въпроса възможно ли е хора да гласуват два пъти за единия и за другия кандидат. Дали е възможно изобщо да има „въздържали се“ в тази ситуация, тъй като председателят Красимир Топалов беше казал, че процедурата изисква, както той си я представя, този, който събере най-много гласове, той да бъде предложен. И тогава Общото събрание реши, че не иска да се прегласува... Това, че сборуването на гласовете е чувствително и това никой не го забеляза, тъй като фокусът се измества в друга посока. Като видях, че над половината са гласували за мен... Наистина е странно.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Беше объркване ли?

БОРИС ДИНЕВ: Не знам, наистина не знам. В началото се говореше за тайно гласуване, на което сигурно щях да имам по-добри резултати, но това са само предположения, просто няма как човек да се сигурен какво ще се случи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът, който зададе г-н Узунов е резонен, тъй като сборуването на гласовете „за“, „въздържал се“ и „против“ прави стойност, която надвишава броя на присъстващите. Как се извърши гласуването? Първо „за“ за единия, „въздържали се“, „против“ другия. Като механизъм това е важно, тъй като ... Да кажете, защото ние не сме били там.

БОРИС ДИНЕВ: Първо беше подложено на гласуване дали да се предложи по старшинство кандидат. Това нещо не получи достатъчно гласове. Остана вторият вариант - колегата Ботева и аз..... Първо се подложи на гласуване кандидатурата на колегата Ботева, която е преди мен по азбучен ред като първо беше представена нейната кандидатура - „за“ колегата Ботева, „против“ колегата Ботева и „въздържали се“. Обявиха се резултатите, след това се подложи на

гласуване моята кандидатура. Обявиха се резултатите и вече дискусиата се премести в тази посока, която ви казах.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев, въпроси?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само един допълнителен въпрос искам да задам. Тъй като предстои да изслушаме сега колегата Милев, пропуснах да попитам колегата Ботева, но Вие да кажете, колега Динев - какво мислите за възможността външен за съда кандидат, какъвто е Стефан Милев да бъде назначен за и.ф.? Смятате ли, че това ще се проблем за организацията в съда и за изпълнение на предстоящите тежки задачи, които стоят пред съда?

БОРИС ДИНЕВ: Преценката е на ВСС, вие имате много повече опит, много повече информация от мен, така че аз вярвам в колективния разум. Това, което виждам като проблем е, че съда е много разделен, толкова разделен никога не е бил този съд, откакто аз съм бил в него. Има някакви групички. Когато говоря с някой, който се смята, че е от едната група, другата група... Така че един външен кандидат няма да има такива проблеми. Дали колегата Милев е най-подходящия нямам представа. Той има някакъв поглед върху нещата, тъй като колегата Елица Райкова, с която бяхме в един кабинет, е негова съпруга и тя беше съдия от 2008-2009 г. в СРС. Така че той е запознат с проблемите в този съд. Не знам кой ще прецените, че е най-подходящ. Един изпълняващ длъжността без подкрепата на ВСС, който да помогне да се променят правилата за натовареност в рамките на СРС, където са гласувани някакви кухи бройки, деловодна система, системата за натовареността, където нещо се... до 130%, пък всъщност... и нови състави, които за шест месеца имат шест решения, а междувременно старите състави вадят по 100 решения. В смисъл, просто трябва подкрепа на ВСС. Без подкрепа на ВСС няма как да стане. ВСС направи много, премести 15-16 души, а вече за да може оптимално да се

реализира този ресурс трябва да се мисли за някакви варианти за разпределяне, което да е справедливо. Да се мисли как започва един нов състав, дали да започва с нови дела. Ако бъда избран аз, ще упражня правомощията на председателя да преразпределя дела, което беше гласувано от 10 януари от ВССД. Но за да се преразпределят такива дела трябва да има решение по какъв начин иначе ще се изпокараме допълнително.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов, след това г-жа Итова.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Бях провокиран от това, което г-н Динев каза, че съда никога не е бил разделен толкова, както е към настоящия момент. С оглед на въпроса на г-н Калпакчиев дали един външен за съда човек би успял с управлението на съда. Впечатли ме това, че казахте, че Вие не сте нито от едната група, нито от другата група. Имало ли е случай някой при изслушването да Ви е казва, че сте недостоеен на Общото събрание, евентуално от кого? И второ - какво Ви е отношението към така наречените „стачни действия" с административния подход на ръководството - който не отиде, ще бъде санкциониран от председателя на по-горния съд?

БОРИС ДИНЕВ: Аз съм отдалечен от всякакви групички. Просто не виждам смисъл да се ... Идеята е да се поставят проблемите и да могат да се решават. По време на Общото събрание колегата Таня Маринова се изказа против мен, че съм нямал лидерски качества. Мисля, че колегата Петко Петков, с когото сме започнали и тримата като млади, се изказа против мен в някакъв смисъл. Това е преценка на колегите, лично аз съм постигнал много в международен план и не мисля, че един лидер трябва изрично да каже „Това ще бъде така"... Не виждам никакъв смисъл от конфронтация с ВСС, с някакви такива стачни действия. По какъв начин сте били информирани, нямам представа. На мен никой не ми е казал „подпиши се, отиди". Не съм чул

на някой да е казано, ако не отиде ще бъде наказан. Но не мисля, че това е някакъв подход. Просто трябва да има някаква дискусия на идеи, варианти за решения и в тази дискусия да се вземе най-доброто решение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Казахте, че Петко Петков се изказал, така ли? Имам такъв спомен, но... Възможно е да съм се заблудил, защото когато говорих на първия ред беше Таня Маринова, до нея беше... Имаше и други хора и ... Таня Маринова се изказа, това си го спомням. Може би се спекулираше донякъде, че като говоря тихо хората не ме слушат ... Аз не съм злопамятен, не съм отмъстителен, така че ... Всеки си има право на мнение в края на крайщата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само не разбрах, г-н Узунов, това го пише в протокола или Вие го знаете, че ако не участва в следващия...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Хората, които са участвали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Кажете кой. Че който не участва в стачни действия ще бъде наказан ли?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Да, да, такава заповед някъде видях в медиите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ама, кажете къде сте го видели, защото сега...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ама сега аз ли съм подложен на разпит или какво?

ЛОЗАН ПАНОВ: Защото задавате въпрос с определени факти и твърдения. Защото се ангажират имената на Лалов и Калоян Топалов където се твърди, че ще бъдат наказани. Ако такова нещо има кажете го къде е, за да стане ясно за хората.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Панов, аз не съм тук на изслушване, за да задавате въпроси към мен. Зададох въпрос към колежата, ако знае да отговори, ако не знае... Много Ви моля!

БОРИС ДИНЕВ: Извинявайте, че аз се разсеях. Въпросът беше за Общо събрание такава заповед. На самото Общо събрание мотивировката за свикването беше, че председателят на Градския съд е поискал свикването на Общо събрание и затова председателя Лалов е издал заповедта, и той беше сложил един абзац, че който не отиде, ще бъде наказан от председателя на Градския съд. Сега, някой да обещае, че някой друг ще извърши нещо, това е някак си несериозно. Имаше такава заповед, която беше обявена, но както сте забелязали 115 души, 120 са отишли, останалите не са отишли. Аз не съм чул някой да е наказан за това нещо. Не съм чул да са инициирани дисциплинарни мерки спрямо който и да е от колегите. На предишното Общо събрание бяхме към 90 души, по списък бяхме 115 с право на глас и ... Нямахме някаква голяма разлика между двете. Долу-горе същата работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Аз нямам въпрос, но ще благодаря на колегата, така както благодарих и на колегата Ботева преди малко. Това е втори човек днес от СРС, след големите дебати по 194 и опитите да се изкара едва ли не, че сме вършили незаконни неща, все пак всичко, което е правено е правено в интерес на съдиите в този съд. Аз Ви благодаря, колега, че Вие сте оценили усилията, които ние сме положили в този мандат досега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колега Динев, казахте няколко пъти, че съда е разделен на групи, групички. На какъв признак са разделени колегите? Защо според Вас са разделени? Каква е причината да са разделени? Отдавна сте в този съд зная. Какво е Вашето обяснение? Всеки има различно обяснение, но Вашето какво е?

МАРИЯ КУЗМАНОВА: В тази връзка по един и същи въпрос...

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, г-жо Кузманова, заповядайте.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: И в тази връзка, считате ли, че неравномерната натовареност на отделните състави според Вас, дали това е в основата на това разделение между съдиите в СРС? Защото, колега Динев, аз имам една справка, която е от 1 април до 29 декември. Съгласно тази справка по всички групи Вие сте с една изключително висока натовареност - 219.90, за разлика от някои колеги. Да, има колеги с такава натовареност, която е над 230% има колеги, които са с натовареност 150 и 50 и 37 и 57. Просто ако може и имате становище по този въпрос да ни го кажете. За мен ще бъде интересно.

БОРИС ДИНЕВ: Значи, от последните две години... Всъщност, не, извинявайте! От 19 януари 2016 г. всички актове, които подлежат на обжалване на отделните съдии се обявяват в новата деловодна система. Като погледна, моите произнасяния са най-много в рамките на отделението. От началото на тази година вече всяко едно произнасяне се обявява, моите пак са най-много. Как се разпределят делата - не съм ходил, не съм питал, не съм се занимавал. Това е работа на ръководството. Но, действително разликата в натовареността е една разделителна линия между колегите, което е много сериозно. Има хора, които като се отвори журнала с произнасянията, все едно РС-София и действията на предходния ВСС... РС-Малко Търново. Общо в пъти - 8, 9 пъти разлика в произнасянията. Това, което съм чувал като конфликт на първото заседание колегата Савчев изрази недоволство от политиката по командирована в по-горен съд. Може би той се е почувствал по някакъв начин дискриминиран, тъй като само съдии, които са били младши в Градския съд, са били командировани, с едно изключение ... Има и разделение. Някой може би се е почувствал пострадал от ръководството в оставка, някой се е почувствал дискриминаран по

някой начин. Аз съм встрани от тези неща, но хората са различно. Примерно, ако някой е бил засегнат... Примерно колегата Гарванска, според мен тя направи много силно изказване. Тя имаше някакви дисциплинарни производства... Хората са различни и още повече, когато са съдии, които са несменяеми и имат собствена утвърдена позиция и представа за работата, да го прилага в личен план в живота си. Възможно е и за нещо дребно човек да се засегне.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Ако няма други въпроси, благодаря Ви.

/Борис Динев напуска залата/

Нека да поканим съдия Милев.

/В залата влиза Стефан Милев/

СТЕФАН МИЛЕВ: Добър ден на всички.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте. Съдия Милев, миналата седмица изслушвахме предложение на съдия Калоян Топалов - председател на Софийски градски съд, съдия Албена Ботева. Тя не събра необходимите гласове за и.ф. „председател“ на СРС. Впоследствие се проведе Общо събрание за двама колеги, те са представени на колегата Топалов. Същевременно днес беше внесено предложение за Вас и това е причината, за да могат да бъдат колегите равнопоставени, да бъдат изслушани тук пред Съдийската колегия на ВСС. Моля Ви накратко да запознаете членовете на ВСС със себе си, с Вашето професионално развитие и, разбира се, да отговорите на въпросите на колегите.

СТЕФАН МИЛЕВ: Добър ден, колеги, за тези от вас, с които не се познаваме, с част от другите сме колеги от години, казвам се Стефан Милев, съдия съм в наказателно отделение на Софийски градски съд от 1 юли 2016 г. Преди това повече от 10 години и половина бях прокурор във всички стъпала на прокурорската йерархия до

окръжно ниво, като се започне от младши прокурор, прокурор в РП, заместник-районен прокурор на София в продължение на около две години и прокурор в СГП. Паралелно с това, в един период от биографията си бях и преподавател на новоназначените младши прокурори в НИП и две или три години хоноруван асистент по наказателно право в Университета за национално и световно стопанство. Всички тези данни ги има в досието ми, така че няма да пресъздавам нещо ново, което е на разположение и което можете да погледнете. Готов съм да отговоря на всички ваши въпроси във връзка със съгласието, което дадох, да бъда номиниран за и.ф. временен председател на СРС до избора на титулярен административен ръководител. Личното ми решение да дам това съгласие произхожда от това, че реално знам каква е атмосферата в СРС, знам за настъпилото разделение и поляризация между колегите, знам за създаденото, бих казал, абсолютно изкуствено деление на колеги, подкрепящи ръководството, колеги седящи в опозиция на ръководството, колеги, симпатизиращи на една съдийска организация, колеги, симпатизиращи на друга. Нещо, което според мен доведе до ескалиране на напрежението. Също така, от контактите си с колеги в районния съд, друг проблем за който считам, че мога да бъда полезен, е чувството за несправедливо натоварване на отделни състави. В тази обстановка единствената ми мотивация да дам съгласие за номинирането ми беше именно, че съм техен колега, който не е съпричастен към поляризацията,... на този съд към настоящия момент и бих могъл да съм полезен в следващите два или три месеца, докато бъде избран титулярен председател.

Не смятам да излагам пред вас някаква подробна концепция за управлението на този съд, за реформите, които всеки от нас знае, че трябва да бъдат проведени там, защото не е работа на и.ф.

административен ръководител да се ангажира с такива промени, които самият той няма да може да проведе за два, три месеца. Така че общо взето в перспектива работата ми най-вероятно ще бъде свързана с решаването на ежедневни, злободневни въпроси, с предприемане на първите стъпки да се ревизира натовареността на отделните състави в трите граждански отделения, в наказателно отделение и да се прегледа практиката, която е в момента, определени съдии да бъдат спирани от разпределение на новопостъпващи дела, какви са критериите по които това се извършва, за да може съдийският състав да бъде успокоен и работата да бъде разпределена по равно.

Не искам да губя повече времето ви, знам, че ще има много въпроси, така че съм готов да отговарям на всичко, което поставите за обсъждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Във връзка с данните в кадровото досие, това, което има като информация за Вас е кариера на магистрат. Има една заповед на главния прокурор, с която сте командирован в САЩ, друга една заповед за командировка в Будапеща, заповед за Полза и, разбира се, има и поощряване за висок професионализъм, служебна благодарност и грамота със заповед от 16.12.2013 г. Казвам го, защото данните за Вас са единствено и само това, което е като персонални данни за магистрат. Те се различават от това, което за другите двама колеги, а е важно за колегите да знаят повече за Вас.

Колеги, въпроси? Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колега Милев, ще Ви задам поредица от въпроси... /Стефан Милев се подготвя да записва въпросите/ Същите въпроси зададох и на другите двама колеги Ботева и Динев, те са свързани с администрирането на съда. Да, Вие казахте, че временно изпълняващия функциите е за кратко време, но така или иначе съда

има множество нетърпящи отлагане въпроси, за които и аз искам да коментираме.

Първият ми въпрос е за това, какви са вижданията Ви за основните проблеми пред дейността на отделенията - гражданските и наказателното, и какви решения трябва да се предприемат според Вас в краткосрочен план за решаване на проблемите за свръхнатовареността, проблемите с деловодната система, забавеното произнасяне на някои от съдиите, отливът на съдебни служители, масовото им напускане имам предвид на администрация и съответно мотивирането на оставащите да продължат да работят. Разпределението на делата, запознат ли сте? Скоро приехме статистически кодове, шифри по наказателни и граждански дела. Това е необходимо с оглед случайното разпределение. Познавате ли приетите скоро на Общо събрание такива правила и как ще организирате случайното разпределение, доколкото от утре вече няма заместници и някой трябва да се ангажира със случайното разпределение на делата - граждански и наказателни, което е една много, много трудоемка дейност, не типично съдийска, но така или иначе, по правилник се извършва от съдиите? Следващият ми въпрос е по отношение на служителите. Знаете ли, те са над 800 на брой, какви ключови избори и конкурси трябва буквално от утре да се предприемат за служители? Как ще подберете, макар и за краткия период от време, екип заместници, тъй като сам няма да може да работите? На какви критерии и с какви проучвания ще ги подберете? Как ще организирате преместването или какви стъпки ще предприемете по организирането и преместването на наказателното отделение в сградата на „Скобелев“, доколкото на мен ми е известно март месец трябва да се случи. Няма време, подготовката трябва от сега да започне. В тази връзка, знаете ли на какъв етап са обществените поръчки, които са свързани с вътрешното

оборудване на сградата? Да ни кажете, Вие споменахте, че имате информация за разделение в СРС, за неравномерно натоварване. Откъде имате тази информация, тъй като не сте работил в този съд? Какви са Ви източниците на информация за това какво е състоянието в съда? Макар и и.ф. председател как ще организирате професионалните отношения с колегите от СРП? Ако има случаи на засягане независимостта на отделните съдии, как ще защитите съдиите? Смятате ли, че е проблем, тук ще обединя и въпросите на колегата Георгиева, смятате ли, че е проблем от гледна точка независимостта на съдиите в съдебните зали да има табели с латински сентенции, дарени от юридически и физически лица, включително адвокатски кантори, нотариуси, частни съдебни изпълнители? Това са ми въпросите. Благодаря.

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Калпакчиев, това, което ми поставихте изисква да изложа цялостна концепция за управление на СРС, но ще го направя с риска да бъда многословен, но мога да говоря кратко.

По отношение на това как ще бъде организирана работата в отделенията. Свръхнатовареността е обективен факт, която не зависи от съдиите, нито от техните ръководители, а от постъпващия обем дела. Няма как да се предотврати желанието на гражданите да сезират съда с искиви молби или на претенциите на прокуратурата да внася обвинителни актове. Въпросът е в рамките на постъпващите дела да има някаква логика и разумно разпределение. Да се отговори на въпроса, защо определени съдебни състави, които са буквално задръстени от брой висящи дела се спират на разпределение постъпващи дела, а други не се спират. На какви критерии, на какво се дължи това, прощавайте за жаргонния израз „забатачване" на съставите. Дали заради това, че колеги, които са постъпвали и

постъпват на такъв вече предоставен им състав или сами са се докарали до това състояние. От тук нататък мислимо е дори вместо да се оставят в такова състояние състави с по 800-900 висящи дела, с едно задължение на председателят на състава да излезе от цялото това състояние, да се мисли за евентуално преразпределение на тези дела поравно на всички съдии в отделението, дори и ако трябва да се започне на чисто в този състав. В крайна сметка принципът на случайното разпределение ще бъде спазен.

Попитахте ме за отлива на съдебни служители. Ако нещо пропускам ще Ви помоля да ми казвате, защото скицирах бързо въпросите Ви. До голяма степен отливът на съдебни служители се дължи не само на натоварената и напрегната работа в районния съд, но и на отношението към тях. Вие ми зададохте въпроса откъде аз имам информация като не съм работил в този съд, но аз познавам много от колегите вътре, още от студентската ми скамейка, защото ние сме едно поколение юристи и ежедневно разговарям с тях. Аз знам много добре какви са отношенията в РС между съдиите, какви са проблемите и какво е отношението към някои служители на деловодството. Защото не може една деловодна служителка от 88-89 г. постъпила в районния съд да бъде навиквана за това, че не си е свършила работата и да бъде заплашвана с уволнение. Когато човек е направил грешка има дисциплинарни методи, чрез които да бъде санкциониран. Повишаването на тон, крясъците и обидата към съдебната администрация е нещо, което никога няма да позволя и никога не съм си позволявал от първите ми стъпки на младши прокурор, защото е въпрос и на първите седем години, разбира се, за това как човек се отнася към колегите си. Така че лично аз смятам, че отливът на съдебни служители не се дължи само на изключително напрегнатата работа по обработка на делата, но и на това, че към съдебните

служители не се проявява толерантно отношение, а в някои случаи стават обект и на агресия. Разбира се, агресията е двустранна, защото те, от една страна са санкционирани словесно или дисциплинарно от административния ръководител, от друга страна са обект на ежедневни нападки от граждани, които са дошли на съответното гише на съда и за тях, първото лице, което виновенно за това, че молбата му не е придвижена или по делото няма произнасяне, е деловодителя на състава. Заради това, единственият начин по който мога да спра този отлив, разбира се, за тези два месеца едва ли ще има някакъв резултат в това отношение, но ще апелирам към колегите ми от съда за толерантно отношение към съдебната администрация. Тези хора, при този обем работа не заслужават част от отношението, за което до мен достига информация.

По отношение на информацията за разпределението на делата в централизираната система и статистическите... Аз съм запознат с тях, защото като съдия в наказателното отделение на СРС всеки от нас има право да разпределя дела по дежурство за спешни и неотложни случаи. Разполагам с електронен подпис и при всяко едно разпределяне...

СОНЯ НАЙДЕНОВА: В Градския съд.

СТЕФАН МИЛЕВ: Районния ли казах? Прощавайте! Наясно съм с начина със статистическия шифър, който трябва да се зададе. Още повече, те са зададени в самата система и е въпрос буквално на технически избор, за да не стане грешка. А ако трябва да съм още почестен, при първите ми дни в СГС, аз видях, че деловодителите, които работят с тази система са много по-добре подготвени от съдиите и познават статистическите шифри. Макар че работата изисква и известна юридическа преценка за сложността на делото, за точния

шифър, за приложимата разпоредба, по която да се квалифицира шифъра и т.н.

Правилата за случайно разпределение. Запознах се с тях, приети са на Общо събрание през м. ноември 2016 г. и следва последователно актовете на ВСС. Запознах се с изключенията, които са въведени в тези правила, по отношение на възможността определени състави да бъдат спирани от разпределение на новопостъпили дела, с мотивирана заповед на председателя. Аз искам да прочета всички мотивирани заповеди, защото имам чувството, че част от тях не се публикуват на сайта на съда. Не става въпрос за чувства, става въпрос за това, което отделни колеги са ми споделяли, за да мога да кажа дали трябва да бъдат предприети някакви стъпки за отмяна на част от заповедите или за издаване на нови такива.

Относно съдебната администрация и служителите. Въпросът, който поставихте, че за предстоящи ключови конкурси, доколкото съм запознат, овакантина в СРС е длъжността „съдебен администратор“. Вярно е, че съгласно Правилника за администрация на съдилищата, функциите му могат да бъдат изпълнявани от административния секретар, но наистина такъв съд без съдебен администратор не би могъл да работи ефективно, защото пред обществото работата на съда, докато се стигне до финалната съдийска дейност, до финалното съдийско произнасяне 70% от свършената преди това работа, е работа на администрацията. Така че тази работа трябва да се контролира ефективно и то именно от длъжността на съдебния администратор, за което да бъде обявен конкурс. Доколкото успях да прегледам документацията изцяло от сайта на СРС в момента конкурса е прекратен поради несъответствие на критериите за заемане на длъжността, така че няма как да кажа „при необходимост“, напротив - по неотложност, ще се пристъпи към такъв конкурс.

Екипът от заместници, за който ме питахте. Колега Калпакчиев, говорил съм с колеги в отделенията дали са склонни да изпълняват с мои заповеди, в случай, че бъде избран от ВСС, дейността на ръководители на съответните отделения. За част от тях получих съгласие, за част от тях все още са в колебание. В близките часове ще получа отговор. Не бих желал да казвам имената им сега, защото нямам информация дали ще бъде определен от ВСС за изпълняващ функциите на административен ръководител, така че в случай, че ми бъде гласувано такова доверие, още утре ще се знаят имената им. По принцип водил съм разговори с колеги, като моята идея е да се възложат първоначално тези функции чрез заповед, моя, за ръководители на отделения. Да се определи и лице, което да извършва разпределението на делата при тяхно отсъствие, защото няма как да изискваме от определения за ръководител на наказателно отделение или първо, второ или трето гражданско, да бъде 24 часа на разположение. Хора сме и винаги се налага да отсъстваме понякога. Така че имам готовност да сформирам временен екип. Ще предложа и на ВСС, разбира се, в случай, че направите такова тълкуване на ЗСВ, каквото аз бих предложил, докато изпълнявам функциите си на председател на СРС, да бъдат определени и за и.ф. заместник-председателите, защото не може такъв голям съд, с такъв брой съдии да е овакантен откъм постове на заместник-председатели.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: /без микрофон/По какви критерии ги подбрахте тези хора, с които сте говорили?

СТЕФАН МИЛЕВ: По какви критерии...

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като г-н Калпакчиев не беше включил микрофона, по какви критерии ги подбрахте тези колеги, с които сте говорили вече? Какво очаквате от тях? А някои от тях вече са дали съгласие...

СТЕФАН МИЛЕВ: Подбрах колегите по критерии да са работили в отделенията, да са .../Юлия Ковачева се намесва/ Ст. Милев прекъсва за уточняване./ Просто не Ви разбрах дали е въпрос.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Такава е атмосферата в Съвета.

СТЕФАН МИЛЕВ: Ами, не ме правете част от тази атмосфера. В смисъл - тук съм за малко и ... Аз, да ви кажа съм доста устойчив на психическо напрежение и на физическо, така че проблеми няма да имам в комуникацията с хората. Просто ви моля ако имате някакви дразги помежду си да не ги излагаме в момента, защото губим и вашето и моето време.

Колега Калпакчиев, критериите са професионализъм. Имам достатъчно високо самочувствие за себе си, прощавайте, че го казвам - и като юрист, и като магистрат, за да знам на какви хора да спра избора си и съм убеден, че когато научите имената им ще мислите като мен. Критериите са професионализъм.

ЛОЗАН ПАНОВ: Може би въпросът на г-н Калпакчиев е свързан с това, че на 31/януари/ е внесено предложението, а вече има колеги, с които е разговаряно още днес.

КАМЕН ИВАНОВ: Може ли...

СТЕФАН МИЛЕВ: След като съм дал писмено съгласие да бъда предложен за тази функция очевидно съм знаел за предложението и съм разговарял и с колегите. От всички получих в крачка отговор „да“, но просто е въпрос на часове да получа категоричен отговор. Разбирате, че последните четири часа пребивавах пред тази зала и не съм провел нито един телефонен разговор. Иначе винаги съм държал на професионализма и винаги, и като предходния ми административен опит като заместник-районен прокурор на София, винаги съм толерирал проявите на професионализъм между колегите.

Г-н Иванов, имате въпрос, но ще Ви отговоря, след като отговоря на другите въпроси на колегата Калпакчиев.

КАМЕН ИВАНОВ: Искам да поставя въпроса, за да не накъсвам изложението Ви. С оглед на това поисках думата, за да Ви попитам. Тъй като дойдохме на думата за заместниците, с които вече сте разговаряли, разсейте мистерията около Вашата номинация - кой Ви предложи, кога Ви предложи? Уведомихте ли административния си ръководител? Вие имате чудесни персонални данни за магистрат, виждам, че за 10 години в прокуратурата сте достигнали максимален ранг. За отбелязване е. Явно прокурорската работа не Ви е на сърце - от шест месеца сте съдия. Та, за да разсеете слуховете ми се ще наистина да ни уведомите. Вашето име, не е тайна, се появи в обmena преди около 10-15 дни, та от тая гледна точка, и след като казахте, че вече сте разговаряли със заместниците, като имам предвид и 8 души колеги от колегията са Ви предложили, за малко щях да се изкуша да Ви честитя избора, но все пак, за да спазим добрия тон наистина, отговорете на тези въпроси коректно, за да бъде ясно.

Благодаря.

СТЕФАН МИЛЕВ: Г-н Иванов, аз Ви казах, че в момента, в който от мен беше поискано писмено съгласие аз да бъда предложен на този пост, първата ми задача беше да си помисля за екип, с който бих могъл да управлявам районния съд. Така че не е изобщо странно това, че съм разговарял с колеги дали са готови да поемат отделенията. Не знам откъде направихте заключението, че прокурорската работа не ми е на сърце. Човек, след като премине определен период от живота, заради кариерата му, винаги има право на избор дали да не промени нещата. Това кой е пуснал в обръщение името ми преди две или три седмици и на какво основание, какви съмнения витаят също така, аз не знам. В интерес на истината, не искам да ви занимавам с битовизми, но

снощи късно се прибрах, десет дни не бях в страната, така че общо взето сутринта се опитах да прегледам какво пише в медиите по повод днешния избор и единственото нещо, което видях, че се тиражира за мен многократно навсякъде, е репликата „бивш прокурор“.

КАМЕН ИВАНОВ: Точно за това, г-н Милев, да питам съвсем откровено. Има номинация, тя е подписана от осем души колеги, които сега са около тази маса и предстои да направят избора, това са въпроси, които ако не Ви бъдат зададени, разбирате ли, ще останат във въздуха. Затова Ви питам.

СТЕФАН МИЛЕВ: Аз да Ви кажа, голяма част от членовете на Висшия съдебен съвет не са казали пред обществото кой, къде и кога е водил с тях разговори да станат членове на Висшия съдебен съвет, така че не смятам, че това е част от процедурата. Има предложение за мен, дал съм отговор. Оттук нататък, колеги, когато вие дадете пример и кажете кога, къде е говорено, с кой, какъв пост да заеме, тогава всички ние ще започнем да обсъждаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Право Ваше е, наистина, да кажете кой Ви е предложил и с кого сте се срещал. Мисля, че не го дължите толкова на нас, тъй като наистина г-н Иванов каза - изборът го има с осемте гласа и това е ясно, нека бъдем откровени. В крайна сметка дължим си го като колеги, които се познаваме отпреди, предполагам, че ще продължим да се познаваме и след това. Въпросът е, че наистина го дължим на съдиите. Вижте, две общи събрания се правят в този съд. Номинират се хора, изслушваме и се избират кандидати за изпълняващ функциите, аз мисля, че наистина на тях е добре да кажете или пък Вие не смятате ли, че беше редно да отидете на тези общи събрания, като са ви предложили, да се срещнете с тези колеги, за да е ясно. Вие няма какво да криете, предполагам? Това, всъщност, е въпросът.

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Калпакчиев, аз мисля, че това вече отива в по същество обсъждане на кандидатурата ми. При цялото ми уважение към Вас, как да отида на първо или на второ общо събрание, без кандидатурата ми да е предложена? На какво общо събрание и в какво качество да взема участие? И ще Ви обърна внимание на нещо, което съм сигурен, че много добре знаете - мненията, които се говорят в кулоарите на тези общи събрания измежду колегите са много различни от нещата, които се казват на тези общи събрания. Реалната атмосфера в районния съд е много по-различна от тази, която се чува и вижда на общите събрания.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаше един въпрос, който пропуснахте. Става дума за това уведомихте ли горестоящия административен ръководител, който по закон е този, който може да направи предложението, а той се явява, всъщност, и.../не се чува/

СТЕФАН МИЛЕВ: Да. Колега Иванов, по втората част от въпроса Ви дали уведомих председателя на Софийски градски съд за кандидатурата ми. Когато научих, че днес ще бъде внесено такова предложение, лично поисках разговор с колегата Топалов. Просто самият той ме помоли да се видим по-късно през деня, защото беше служебно ангажиран във връзка с организиране на Общо събрание в Софийски градски съд. Нито съм срещал от негова страна някакво негативно отношение, нито никакви пречки. Просто чисто колегиално ме помоли да се видим по-късно през деня, по възможност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов, след това г-жа Георгиева.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Аз разбирам поведението на двамата колеги, които се интересуват дълбоко кой е разговарял с Вас. Аз съм се подписал на първо място в предложението, аз съм го изготвил, но това е друга тема.

Г-н Милев, казахте, че първата Ви работа е да се запознаете с абсолютно всички административни заповеди на ръководството. ... Вас кой Ви покани, г-н Иванов, в Софийски апелативен съд? /К. Иванов: Веднага ще Ви кажа./ Не ме интересува. /К. Иванов: Не, не, питате ме. Веднага да Ви кажа. Искате ли да Ви кажа? Държите ли да получите отговора публично?/ Може ли да си задам въпроса? /К. Иванов: Ако не държите, защо ме питате?/

/шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Може ли да продължа да си задам въпроса?

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбира се, г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ще се натъкнете, г-н Милев, на една заповед, според която нито един съдия от Софийски районен съд няма право да насрочва и да разглежда дела, граждански и наказателни, след 17.30 ч. Как бихте постъпили с подобна заповед?

СТЕФАН МИЛЕВ: Колеги, чух дискусиата, скоро в някоя от електронните медии прочетох за тази заповед. Всъщност, ако трябва да ви кажа моето лично мнение, има голям резон в това при администрирането на процесите около насрочване на делата, да не се допуска тяхното насрочване за часове след рамките на работното време. В крайна сметка съдията не съществува сам за себе си, с оглед неговата организация, а все пак има адвокати, които ангажира по това дело, страни, които не са длъжни да бъдат през цялото време на разположение и т.н. Друг е въпросът, че ако делото е нарочено за 16 ч., няма как да бъде предотвратено със заповед на председателя неговото разглеждане след 17 ч. Разбирате, че особено по наказателни дела, когато се явяват всички свидетели, голяма част от които пътуват от провинцията, няма как да кажем на тези хора - върнете се обратно в Добрич, Варна и Троян, и елате за следващото заседание. Така че, в

принципен план самото насрочване на делото за час 17.30, 18, 19, 20 - за мен е нерезонно. Не можем да правораздаваме само с оглед нашия професионален комфорт. Има страни, има служебно ангажирани адвокати, на които също дължим уважение. Но не смятам, че, повтарям отговора ми, че е редно да се забранява продължаване на едно дело, започнало да се разглежда преди 17 ч. след този час. Така че, ако заповедта е в този смисъл, признавам ви, че оригиналният вариант на тази заповед не съм чел, имам пълните правомощия да я отменя частично в тази ѝ част. Разбира се, трудно ми е като юрист да коментирам документи, които не съм прочел, така че предпочитам първо да се запозная с нея.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз искам да Ви задам няколко, за мен, съществени въпроса. Първият ми въпрос е във връзка с обществените поръчки. Вие, ако бъдете избран за изпълняващ функциите, ще се сблъскате може би като такъв с множество обществени поръчки, за които стана реч в нашите заседания. Има доклад на Сметната палата, не знам дали сте запознат с него, но най-малкото от медиите може да сте чули, че има една проблемна обществена поръчка. Тук днес другите колеги, които са от районния съд, съобщиха за предстоящи обществени поръчки и т.н. Как ще подходите към висящите обществени поръчки, защото предстои оборудване на новата сграда с мебели и т.н. Това е първият ми въпрос.

Вторият ми въпрос, аз, извинявайте, но не чух дали колегата Калпакчиев ме отмени в този въпрос за взаимоотношенията със страните по делата, в това число и с прокуратурата, и понеже аз и на предишните колеги зададох същия въпрос, какво е Вашето становище по отношение на дарения, които се приемат от съд? Защото за такива дарения се съобщава официално в сайта на Софийския районен съд.

Даренията се намират в залите и в сградата на съда, с надпис кой е дарителят. Има случаи, в които колеги от Софийски районен съд са се отвеждали, когато в залата по конкретно дело се явява адвокат дарител, на който името е написано под дарението, което е оставено в съответната зала. Разполагам с такива данни. И това са данни, обективирани в протоколите.

Още нещо бих искала да Ви попитам. Мисля, че то е важно. Дотук всички говорихме за разпределението в гражданските отделения на делата и затлачените граждански състави. Вие сте бивш прокурор и то дългогодишен, и вероятно имате представа от наказателната колегия на Софийски районен съд. Искам да Ви попитам, ако имате обективната възможност да се занимаете с работата в тази колегия, как бихте подходили при разпределението на делата, при организацията на дежурствата и възлагането на допълнителна дейност на някои от съдиите? Имам предвид например работата с „Бюрото за съдимост“.

Благодаря.

СТЕФАН МИЛЕВ: Колеги, ще започна с въпросите, които съвпаднаха между колегата Георгиева и Калпакчиев. Попитайте когото искате, преди три години аз бях първият, който постави, още като заместник-районен прокурор на София, един голям проблем, на който се натъкнах, че прокурорите в съдебни заседания и съдиите, които заседават перманентно заедно, с извинение за израза, уговарят делата. Това е практика, която се опитах да разкъсам, като изрично обръщах внимание, че е вредно един и същи прокурор да заседава с един и същи съдебен състав. Получаваше се един принцип на стиковане и се стигаше до това преди постановяването на присъда прокурорът и съдията, казвам ви го, натъкнах се няколко такива случаи, обърнах внимание на прокурорите още тогава като заместник-административен ръководител, че това нещо е недопустимо да се получи така щото

прокурорската пледоария да съвпада изцяло с диспозитива на постановената присъда. Казвам това във връзка с въпроса за координацията или отношенията между съд и прокуратура. Още в годините ми на прокурор първото нещо, срещу което съм възразявал, е да има каквото и да е взаимодействие или координация между съд и прокуратура. Не може да има координация между орган, който решава делото и страна по делото. Това е все едно да искаме да се извършва координация между съда и адвоката. Затова възразих още тогава на случаите, в които се натъкнах на няколко такива случаи и до мен достигна информация. Извиках ги, бяха пет или шест колеги в районна прокуратура, за които научих това и разговарях с тях сериозно, и им казах, че ще променя съставите, с които заседават, ако продължават да се срещат и да коментират със съдиите в извън работно време делата кога, как и по какъв начин ще приключат. Така че, ако ще има някаква координация между съд и прокуратура, тя трябва да е единствено и само организационна и по никакъв начин процесуална. За това кога и как да се гледат делата, за това евентуално при бъдещото преместване в новата сграда на Военното НДК на бул. „Скобелев“. Как да се организира това да бъде едновременно от страна на районната прокуратура и наказателно отделение на районния съд, за да се синхронизира възможността за участие на прокурорите в съдебни заседания. Както и по някои принципни и концептуални въпроси от правоприлагането. Например, когато се внася споразумение в съда дали да се гледа в същия ден или да се предостави да се спази формалната законова възможност това да стане в 7-дневен срок. Това са чисто организационни въпроси, които не касаят по същество решаването на делата и гарантирам ви, че няма да допусна това, което съм го правил и като прокурор, да има съвместно координиране между прокурори и съдии за това как да приключват наказателните дела.

По отношение на наказателно отделение на Софийски районен съд и възлагането на допълнителни функции на съдиите, това е въпрос, който среща недоволство сред част от колегите. Аз лично знам, че има практика, без да съм чел нормативните документи или вътрешноведомствените документи, регламентиращи тази практика, част от колегите да правораздават на намалена натовареност заради това, че обработват справките и свидетелствата за съдимост. Не знам дали се поддържа, мисля, че още е в сила тази практика, но аз лично ще я отменя, ако ми гласувате доверие, защото това е дейност, която може да се възлага на дежурните съдебни състави, дори при необходимост да се увеличи броят на седмично дежурните съдии с още един, по този начин ще се балансира и натовареността в отделението, защото не е резонно трима, четирима или петима съдии да работят на 40 % или на 50, или на 60 % заради това, че подписват свидетелства за съдимост. Мисля, че времето ще покаже, ако проявя такъв подход, дали той е правилен или не. Обработката на свидетелства за съдимост, на справките за съдимост, да се докладва на дежурни и съдебни състави. Ако това е грешен подход аз лично ще си призная грешката, разбира се няма безгрешни административни ръководители. Ако обаче покаже, че води до равномерна натовареност при разпределението на наказателните дела на всички съдии в отделението, мисля че бъде положителна стъпка напред.

За даренията, колеги, въпросът е много сложен, когато става въпрос за дарение от физически или юридически лица, които могат да са страна по дела в съответния съд. Потенциална страна по дела. В този случай не толерирам подобна практика, но станалото станало. Аз няма как да отменя, да ревизирам да откажа даренията. Облигационният ефект на тези сделки е постигнат, оттук нататък няма как те да бъдат ревизирани или да върнем на дарителите надписите

със сентенциите, които са закачени на районния съд. Проблемът е, че такава практика крие опасност от заобикаляне на Закона за обществените поръчки. Защото да напишем в едно дарително писмо, молба за дарение - уважаеми нотариуси, уважаеми ЧСИ-та или адвокати, моля ви, имаме нужда от 20 или 30 хиляди лева за изработване на статуетка за поставяне на надпис или климатици, или часовници, но преведете тези средства директно на доставчика или на изпълнителя на поръчката, а не ги завеждайте в районния съд, за да се заобиколи Закона за обществените поръчки и тромавата му процедура, всъщност е за мене една опасност от потенциална злоупотреба със служебно положение. Затова оттук нататък такова нещо от мен не очаквайте - да моля неправителствени организации, физически или юридически лица за дарения. Няма как да се даде правен регламент на едно правно действие, с което молиш някой да заплати на друг нещо, което в крайна сметка ще дойде в институцията, която управляваш. Заради това беше приет и Законът за обществените поръчки преди повече от десет години. Заради това и този вид правни сделки са поставени под засилен обществен контрол. При тази форма на дарение този обществен контрол липсва. Аз не мога да нарека обществен контрол простото им публикуване на уеб сайта на районния съд.

Решението за отвод на конкретния колега, знам за този случай, е лично негово право. Аз не съм втора инстанция или инспекторат, за да ревизирам мнението му да се отведе и избора му да се отведе. Това е в крайна сметка въпрос на неговото вътрешно убеждение. Ако той е чувствал, че е предубеден по делото, няма как да искат от мен да кажа, че отводът е незаконосъобразен.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: За обществените поръчки имах въпрос, висящите.

СТЕФАН МИЛЕВ: Да. Отбелязал съм, че голяма част от тях, касаещи сградата на бул. „Цар Борис III“ вече са приключени. Щекотливият въпрос е тези, засягащи сградата на бул. „Скобелев“. Първата ми работа ще бъде да прегледам цялата документация във връзка с хода на тези обществени поръчки. Признавам си пред вас, независимо, че съм предложен за този пост, че аз не съм запознат в детайли с хода на процедурата, с параметрите на тези обществени поръчки, с техния етап и няма как да дам становище за документи, които не съм чел. Имам бърз начин на организация, ще се запозная веднага и ще прегледам кое докъде е, на какъв етап е, кои действия се обжалват в момента. Доколкото разбрах от колеги, една от поръчките, касаеща обзавеждането, е предмет на съдебно обжалване, така че в много кратки срокове ще имам перспектива в какъв етап и докъде ще се развиват нещата. Още повече, ще се опитам по всякакъв начин да привлека експерти или хора, които са работили с тази материя или които са запознати с нея, за съдействие, защото няма как един председател на съд да разбира от всичко. Няма как да разбира от ежедневната си съдийска работа, от строителство, от финанси, бюджет и т.н., заради това е важно какъв екип ще изгради.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, въпроси? Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Председател. Колега Милев, имам няколко въпроса към Вас. Ако искате мога да Ви ги задам по отделно, ако искате да Ви ги задам всичките наведнъж, след което да отговорите.

Ще започна от тема, която вече беше обсъждана по заден Ви въпрос, във връзка с така наречената заповед за забрана. Аз лично харесах Вашия отговор, поради факта, че Вие казахте, че не сте запознат с точното съдържание на заповедта. Ще си позволя само да цитирам мотивите на тази заповед. Това е заповед от 4 януари 2016 г.,

тя е налична на страницата на Софийски районен съд, която е мотивирана с избягване на случаи, в които неоправдано се насрочват съдебни заседания при предварителна яснота, че продължителността им ще наложи провеждането им в извънработно време на съдебната администрация и което води до ангажиране на призованите лица в съда след 17 ч., като се посочва, че така се изпълняват и препоръки на Инспектората, както и на Висшия съдебен съвет по решение от 2013 г. Тази заповед никъде не съдържа забрана за насрочване или разглеждане, а просто изисква събиране на информация от ръководителите на административната служба, когато разглеждането на съдебните заседания продължи след 17.30 ч. В този смисъл и отговорът, който Вие дадохте напълно съответства с мотивите и съдържанието на заповедта, тъй като ако съдиите и прокурорите са на ненормирано работно време, съдебната администрация, предполагам, че така е администрацията в прокуратурата работи в рамките на някакво предвидимо работно време при спазване изискванията на Кодекса на труда и за между дневна и между седмична почивка. Споменахте малко по-рано и, че бихте имали по-различен подход към служителите в Софийски районен съд. В тази връзка Ви питам, какво бихте предприели, дори в хипотезата, в която сега обсъждаме изпълняващ функциите ръководител на Софийски районен съд, по отношение вътрешните правила за работа на съдебната администрация във връзка именно с поставения Ви въпрос за продължаване на заседанията след 17 ч. и от друга страна, какво е Вашето мнение във връзка с искането на съдебните служители от Софийски районен съд да получават по-високи възнаграждения от тези, които получават съдебните служители в други съдилища. В крайна сметка тази тема беше повод и на недоволство от страна на съдебните

служители. Няколко срещи тук във Висшия съдебен съвет. Информация за това има достатъчно, публична.

След това ще Ви задам и другите два въпроса.

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Найденова, всеки от нас в тази зала, убеден съм, смята, че съдебните служители в районния съд трябва да бъдат по-високо платени, с оглед работата, която извършват. Въпросът е има ли обективна възможност за това. Твърдя, че при всяка възможност да защитавам техните интереси, съзнавайки тяхната отговорност, работа и стрес, под който са изложени, бих настоявал при възможност заплатите им да бъдат увеличени. Знам го не от вестниците, не от изказванията на председателя, знам го от редовите съдии, с които говорейки за проблемите, те винаги споделят колко много работа имат техните секретари и деловодители.

По отношение за правилата на работа на администрацията, в крайна сметка тази заповед, която Вие цитирахте, тя касае не само дейността на съдиите, а и на администрацията. Няма как да изолираме в едно дело, гражданско или наказателно, докъде свършва ангажиментът на съдебната администрация и откъде започва ангажимента на съда. Съдебната администрация е там, за да подпомага съдията в неговата дейност. Затова явно сме на едно мнение. Откривам резон в тази заповед, в ѝ частта, в която съдиите и прокурорите, макар да са на ненормирано работно време, не следва да обременяват излишно съдебната администрация.

Кодексът на труда съдържа възможности за обезщетяване на работниците и служителите при работа извън работно време, така че в такива случаи би трябвало да бъдат обезщетявани, разбира се, след конкретната преценка - дали става дума за нещо, което е било предварително планирано или не. В същото време, считам, че е доста крайно ние със строг регламент да забраним на съда да работи след 17

ч., и на прокуратурата. Няма как това да се случи по едно наказателно дело, например, или при необходимост - лице задържано, обявено за международно издирване, задържано в гр. София, да бъде незабавно изправено пред съд, който да се произнесе по задържането му. За съжаление тази дейност ще ангажира ресурси и на съдебен секретар, деловодител, който да обработи документите и т.н. Няма как да сложим линия на разделение между работното време на съдията и това на неговия деловодител. Това научих за тези месеци, които съм в съда, че всъщност, ако в прокуратурата, екипът ѝ е разследващият или следователят, с които ти трябва да работиш съвместно, в съда това са деловодителят и секретарката, на които трябва да имаш наистина голямо доверие. Тези колеги много рядко ще възразят на оставането им след работно време, когато има стиковка между председателя на състава, но това те ще направят като собствен компромис. /Намесва се С. Найденова: А...механизма от страна на административното ръководство за служителите? Имате ли някакви виждания?/ Разбира се. Ще погледна приложното поле на Кодекса на труда в случая. Със сигурност не сме специалисти по всичко, но от студентските ми спомени знам, че такива компенсаторни механизми има. Няма как да Ви цитирам разпоредби наизуст. Кодексът на труда е един от най-лесните закони, с които може да се работи, защото всичко е ясно и точно записано вътре. Принципно съм „за“ да се компенсират в такива случаи. И в извънредно работно време, и в събота и неделя, трудът се е заплащал, когато даваме дежурства.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря Ви, колега Милев. Точно това имах предвид. И все пак администрацията трябва да работи в едно определено работно време. Всеки положен труд извън това определено работно време следва да срещне някакъв компенсаторен механизъм,

така че те да се чувстват удовлетворени и следващ път, когато се наложи, да останат и да изпълняват задълженията си, след установеното за тях работно време, да го правят наистина с желание и по начинът, по който го правят до 17 или 17.30 ч.

СТЕФАН МИЛЕВ: Само да вметна, прощавайте. Разбирате, че за тези два месеца, които биха ми предстояли, може да се сложи само началото на една такава практика или тя да се стабилизира.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Може, но проблемът там е болезнен, тъй като редовно се налага на служителите да остават след предвидимото работно време. Затова зададох този въпрос.

Следващият ми въпрос е свързан с началото на Вашето изложение днес и с това, че смятате, че бихте били полезен на Софийски районен съд, макар и за един кратък период от време, за преодоляване на чувството за несправедливо натоварване на различните съдебни състави. Стана ясно, че общото събрание е взело някои решения относно разтоварване на определени състави, спиране от постъпления, станало е скоро. Единната методика за случайно разпределение на делата, одобрена от Висшия съдебен съвет още през 2014 г., макар и да има след това няколко изменения, предвижда, че включително натовареността се решава и с решение на общото събрание. В случай, че решението на общото събрание не съвпадне с Вашето виждане за преодоляване на неравномерната натовареност, как бихте процедирали?

СТЕФАН МИЛЕВ: Ако визирате възможността ми да ревизирам индивидуални заповеди на предходния председател, с които определени състави са спирани от разпределение и ако самото общо събрание изрази нежелание тези заповеди да бъдат отменени, което в крайна сметка ще рефлектира и върху общата натовареност, няма защо да противореча и да вървя на контра на колегите. В крайна сметка

самите те ще ми кажат ясно, че не желаят определени съдии да бъдат включвани в системата за разпределение. Това означава да се съобразя с тяхното решение. Аз много се колебая дали общото събрание може да изрази такава позиция. Просто чисто житейски аз не виждам как съдиите в гражданско или в наказателно отделение ще се съберат и ще кажат - не, ние не искаме съдиите Иван, Драган, Петкан, да бъдат..., разбирам че има, въпросът е дали това решение е продиктувано от някакви обективни критерии, защото за мен трябва да бъде ясно и разграничено две хипотези - кога един съдебен състав се спира от разпределение, заради това, че при постъпване на съответния колега, съставът наистина е бил изключително натоварен откъм дела и той не може обективно да се справи с новопостъпващите дела и колегата сам се е поставил в тази ситуация, получавайки чисто нов състав, защото, колега Калпакчиев, има и такива случаи. Според мен такива колеги не трябва да бъдат толерирани със спиране от разпределение. Ето това е същината, която трябва да бъде разграничена. /К. Калпакчиев: - говори без включен микрофон, не се чува/ В такъв случай, ако трябва да съм честен и да вляза в конфликт с част от колегите си, аз няма да споделя позиция да се спира от разпределение съдия, който сам се е поставил в положение да не може да си решава доклада. За мен е резонно, ако общото събрание ще взима решение в този смисъл, да вземе решение делата му да бъдат преразпределени на всички съдии в отделението. Това наричам колегиална помощ, а не криворазбрана колегиална помощ - не, ние сме за това съдията Стефан Милев да бъде спрян от разпределение, защото това не помага на никого, всъщност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да. Един последен въпрос. Споменахте, пак в тази връзка, че Ви е известно, че между съдиите в

Софийски районен съд има разделение. Споменахте по няколко признака. Според това кои са в по-добри отношения с ръководството в оставка в момента или не, съобразно това дали принадлежат към някаква организация, предполагам, че сте имали предвид съсловна организация. Дали според Вас само това са единствените причини, т.е. единственият признак, по който е налице това разделение? Има ли и други такива, които да са Ви известни, тъй като казахте, че следите ситуацията, познавате много от колегите там? Как мислите, били сте преподавател в Националния институт на правосъдието, какво Ви е отношението към тези от съдиите, които са били кандидати за младши съдии и са били обучавани в Националния институт на правосъдието, и смятате ли, че те, бидейки съдии в Софийски районен съд, по някакъв начин са били поставени в някаква привилегирована позиция или просто това е едно лично и частно мнение, че това също би могъл да бъде разделителен критерии между съдиите в Софийски районен съд?

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Найденова, обществото ни е такова, че разделителни критерии можем хиляда да измислим за нещо, трудно е да намерим обединителни. Включително съм чул в наказателно отделение съдиите да се делят на бивши прокурори и бивши адвокати, като се дамгосват кой е бивш прокурор и кой е бивш адвокат. Още много мога да изброя. За съжаление, такава е атмосферата и за съжаление единственият начин, по който под някаква форма може да се търси успокояване на ситуацията, е най-напред да се разреши въпросът с равномерното натоварване. Да се види някаква справедливост при постъпващия обем работа. Аз не мога да променя убеждението на един съдия дали да ме харесва или не, дали да си говори с колежата X или колега Y, или да не го поздравява, дали да бъде в колегиални, приятелски или някакви други отношения с който и да е. Въпросът е тази изнервеност, тази патология на колегиални

отношения просто да не ескалира в професионалната дейност на съдиите.

Мнението ми за Националния институт на правосъдието няма как да е друго освен добро, защото аз самият съм преминал на обучение там в първите ми години като младши прокурор, от първите години на Института. Лично аз съм обучил и един випуск младши прокурори. Но не бих разделял съдиите на такива, така наречените „нипаджии“ и обикновени съдии. Съжалявам, това се чува. Чувал съм го изразът - нипаджиите са... За съжаление, чувал съм и реплики от колеги, които отиват по места, дали прокурори или съдии - забрави какво си учил в НИП, тук нещата стоят по друг начин. По това няма какво да спорим и аз мисля, че не сме на различни мнения. Както няма да чуете от мен лоша дума срещу Националния институт на правосъдието, защото там наистина се дава една много добра практическа подготовка, така не мога да си позволя да коментирам и колеги с дълъг съдийски стаж или прокурорски, които не са преминали през този Институт. Аз мисля, че те са преживели своя НИП и когато аз първия ден отидох на работното си място, също старите прокурори от кариерата ми бяха толкова полезни, колкото и Институтът по правосъдие. Не мога изобщо житейски да си представя подобно деление, а знам, че се случват такива неща, знам и коментарите на колегите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов. Колега Милев, в предложението на нашите колеги днешната ситуация за избор на изпълняващ функциите „председател“ на Софийски районен съд е посочена като идентична и е цитирана като добра практика на Висшия съдебен съвет, когато по предложение на председателя на Върховния касационен съд за временно изпълняващ функциите „административен

ръководител-председател" на СГС беше избран колегата Владимир Йорданов от ВКС. Посочено е, че този избор на колега от по-високо ниво, инстанционно, от по-горния съд, в случая от градския съд, тогава от Върховния касационен съд, колега с авторитет и опит, е една добра практика.

В случая, когато определихме колегата Йорданов за изпълняващ функциите „председател" на градския съд до провеждане на избор за административен ръководител, предварително се знаеше, че колегата Йорданов няма да кандидатства и да се кандидатира в предстоящия конкурс за избор на административен ръководител. Това е въпросът ми, Вие имате ли намерение да се включвате в бъдещата процедура за избор на административен ръководител на Софийски районен съд?

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Карагъзова, ще бъда максимално честен с Вас и всички членове на Съвета, към момента нямам такова намерение. Нямам такова намерение, защото колкото и да звучи неразумно и детско, професионалният ми комфорт, който съм си осигурил в наказателно отделение на Софийски градски съд, е наистина голям. Чувствам се спокоен, професионално реализиран и с възможност в срок и качествено да решавам делата си. Доволен съм от организацията на работа в градския съд по начина, по който изобщо върви цялата машина на правораздаването там. Към този момент лично пред себе си не съм си задавал амбиции да се кандидатирам за председател на Софийски районен съд. Мога да поема един ангажимент, разбира се, като ще уведомя Висшия съдебен съвет, още преди да бъде открита процедурата. Но към настоящия момент нямам намерения да се кандидатирам за председател на съда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Съжалявам, че отново ще задам въпроси, но възникнаха във връзка с дискусията до момента. Няколко пъти споменахте неравномерно натоварване, включително и за съдиите от наказателното отделение и на разпределение на постъпващия поток дела. Аз нямам обяснение за това предположение, че от години, от година и нещо вече има и нова система, делата винаги са се разпределяли чрез системата за случайно разпределение на делата, така че разпределението на делата между съдиите е лишено от субективен фактор, разпределението се прави от компютъра. Ако има неравномерно разпределение аз не виждам Вие как ще го разрешите? Това е първият ми въпрос.

Второ, да кажа за бюро „Съдимост“ най-добронамерено, за да Ви предпазя от, доколкото това е възможно, от предприемане на вече проигравани решения, които са се оказали неефективни. Преди повече от десет години отново се заговори за това, че докладът на бюро „Съдимост“, който никак не е малък, аз лично съм го минавал, сега сигурно е още по-голям, да не се минава, както традиционно е било, от двама, трима, сега са и повече, тъй като е по-голям, преди бяхме двама, сега са четирима вече съдии, а те минават и „зесовете“ за производствата по Закона за електронните съобщения, а да се минава от дежурни съдии. Настъпи невъобразим хаос, мога да Ви кажа, защото много често, докладът е наистина голям, по искания за справки за съдимост, а и свидетелства за съдимост, се оставят без движение с искане за посочване на допълнителни данни, с оглед преценката за настъпила реабилитация и прочие, и прочие, преценката никак не е елементарна. Тези резолюции преминаваха при други колеги, които не ги разбираха, или пък смятаха, че са неправилни. Достигна се до множество случаи на погрешно издадени свидетелства за съдимост,

най-вече справки за съдимост, което е по-фатално, или до грешки по наказателни дела, включително по... и т.н.

Освен това искам да Ви кажа, може би не сте запознат, но действат от почти една година Правила за оценка натовареността на съдиите. Тези правила, работата по бюро „Съдимост“, докладът на бюро „Съдимост“ е отделена като допълнителна дейност, която е предвидена с определен брой часове, така че този, който е натоварен с това задължение, по правило това му се отчита като допълнителна натовареност.

Това, че е намаляла натовареността на тези съдии, които минават доклада на Бюро "Съдимост" не е своеволно решение, а напротив - то е скрепено и със санкцията на ВСС в тези правила, за които казах. Това не беше въпрос, а мнение. Така че за натовареността ми е въпроса.

И един втори въпрос имам - казахте тук на въпрос на г-жа Георгиева за работата, спецификата на работа в Наказателното отделение, Вие като дългогодишен прокурор имате поглед, макар и страничен върху работата, но какво Ви е отношението, тъй като тук дълго време се дискутира затова, че в Софийски районен и Градски съд, говоря тук за Районния съд Наказателното отделение умишлено се бавят или неоснователно се бавят наказателни производства и това стана повод главният прокурор да поиска проверка. Какво Ви е отношението към този въпрос - бавят ли се делата и според Вас редно ли е Прокуратурата да изисква такъв вид справки по дела, които все пак са страна по делото. Споменахте един случай, за който искам да поясните и интересно затова как ще препятствате това "сговаряне" между съдии и прокурори по дела. Вие споменавате за случай трима или петима човека, които колеги сте установили за такава нерегламентирана практика, какво се случи, уведомихте ли ВСС тогава,

уведомихте ли по-горестоящата прокуратура, колегите преустановиха ли тази практика и в крайна сметка като временно изпълняващ функциите председател, макар и за кратко, а ние знаем, че понякога кратките неща остават много трайно, ако имате случаи, в които съдии споделят, че са обект на натиск, на влияние някакъв тип, нерегламентирано, отстрани, включително и от прокурори, как бихте реагирали за определени, конкретни дела. За натовареността и това за прокуратурата.

И трети наистина последен въпрос - ще свикате ли Общо събрание на съда ако бъдете днес избран, не, събранието е днес от 16 часа, така че сега в 16,00 ч. вече го пропуснахте това събрание, по наша вина го пропуснахте, ще свикате ли още другата седмица събрание или тази, на която да се представите на съдиите.

СТЕФАН МИЛЕВ: Общо събрание ще свикам, не за да се представям на съдиите, а за да решаваме организационни въпроси в дейността на съда. Такива ще възникват във всеки един момент, няма как в такъв съд.

Колега Калпакчиев, успях да скицирам голяма част от въпросите Ви, за тези, които съм пропуснал просто ще Ви помоля да ми припомните.

От страната на прокуратурата аз лично смятам, че успях да туширам тези три или четири случая, които констатирах с отмяна на прокурорите, които заседават със съответния съдебен състав. Всъщност констатацията ми беше, че благодарение на дългогодишна практика един прокурор да заседава с един съдия се получава такова "сговаряне" при решаването на делата. Тогава реагирах, предложих замяна на конкретни колеги от конкретни съдебни състави и считам, че практиката беше преустановена. Говоря Ви обаче за опита ми откъм заместник-районен прокурор на София. От гледна точка на съда няма

как да държа сметка на един съдия кога и с кого говори. Това е въпрос на лично поведение, лична професионална етика, още повече Вие виждате, колега, че аз дори не цитирам имената на тези магистрати, защото това са недоказуеми факти. Няма как да Ви представя документи, че прокурора Стефан Милев е уговарял със съдията Калпакчиев изхода на делото, така че всичко стана в неофициални разговори и с промяна в графика на заседаващите прокурори. По принцип гледам резервирано към това страна в процеса да проверява работата на съда. Това е също едно абсолютно равнопоставено, че утре ако Адвокатурата реши да проверява качеството на правораздаването или процесуалните срокове, но на страните в производството не може да бъде отричано правото да подават сигнали, жалби и всякакви възражения при бавно правосъдие. Така че ако евентуална прокурорска проверка е била с цел да бъде уведомен и то с вярна информация ВСС за такива забавени дела, бих казал, че това е опит прокуратурата да сигнализира срещу забавено правосъдие, но всякакви други форми на проверка от страна на прокуратурата в работата на съда за мен са недопустими. Аз лично и като прокурор съм имал случаи, в които съм сигнализирал Инспектората на ВСС за конкретни случаи, по конкретни дела, но във всичките ми сигнали, които могат да бъдат проверени има описана конкретна фактология какво съм констатирал, кога се е случило. Правил съм го не с оглед правомощието ми да проверявам съда, защото съм си знаел мястото на страна, правил съм го с оглед това, че съда дължи еднакво отношение както към страните, така и към професионалната си етика, проявена по делото.

За неравномерното натоварване. Всъщност може би остана недоразбрано това, което казах за Наказателното отделение, но там разбира се, че технологичния модел на разпределение на делата няма

как да бъде упрекван, защото машината няма вина, но има чисто човешки методи, начини и средства един състав да се окаже понатоварен от друг, първо когато съдия напусне отделението, остави един пълен състав, този пълен състав бъде завещан на някой новопостъпил колега, без да се вземат реални мерки дали делата да бъдат преразпределени или той да започне да работи върху него. Оттук вече започва възможността за потенциалния риск за неравномерно натоварване. От друга страна позволете ми да поема грешката, разбирам Вашия професионален опит на съдия в СРС със свидетелствата и справките за съдимост, това ще бъде моя лична грешка ако не прояви резултат. Колегите са ми споделяли в Наказателно отделение, че изключително недоволстват от това, че намалено разпределение се дължи и се полага на съдии, които подписват и изготвят свидетелства и справки за съдимост, и проверяват тяхното съдържание. Наистина съм решил тази практика да бъде заменена временно, ако тя не доведе до резултат грешката ще е изцяло моя и ще си я призная. Мисля, че това ще доведе обаче до изравняване на натовареността на съдиите в отделението. Аз съм запознат с практиката на ВСС, с правилото, че това се брои за натовареност на съдиите, но това е съвсем различен вид натовареност. В крайна сметка без да подценявам работата на преценка дали някъде е настъпила реабилитация, дали две или три обсъждания са в отношение на съвкупност или рецидив, дали е отразено блокиране на наказанието и т.н., изисква време, разбира се, но това би могло да бъде компенсирано с увеличаване броя на дежурните съдии в отделението. Ако не даде резултат аз лично ще се извиня на Общото събрание и ще предлага да въведем старата практика, но голяма част от колегите, с които съм говорил подкрепят една такава възможна промяна. /не се чува Калин Калпакчиев - за Общото събрание/ Стефан Милев - казах Ви, че ще

свикам, не за да се представям. Личното ми мнение е, че ако реша ръководителите на отделенията, които съвсем скоро ще определя поименно да предложи да бъдат гласувани като изпълняващи функциите заместници на председателя. Това е въпрос, който при всички положения ще отнеса в Общото събрание. Ами законът не говори за изпълняващи функцията "заместник", така че в този случай не ме задължава закона, но хайде да кажем, че когато нещо не е уредено в закона, правилата по аналогия могат да бъдат прилагани, така че и духа е такъв. Не се крия от Общото събрание, не се крия от радостта или омразата на колегите ми, няма как един човек да бъде обичан от всички, напротив - това е грешен показател да се обичаме от всички и възхваляваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги? Ще използвам въпросът, който зададе г-жа Карагьозова, той е свързан с мотивите от осемте члена на ВСС, които предлагат Вашата кандидатура, той е на Вашето внимание, за подобна практика, свързана с проблемите в СГС в подобна кризисна ситуация, цитирам това, което е описано в мотивите за Вашето предложение. Съдия Владимир Йорданов от ВКС беше абсолютно категоричен, че няма да се кандидатира за председател на СГС, във Вашия отговор нямаше тази категоричност, такъв беше отговора, докато съдия Владимир Йорданов изрично заяви, че няма да се кандидатира. Това е една от отликите и мисля, че най-важния въпрос, който стои пред всички нас е - въз основа на какви критерии и принципи членовете на ВСС, тези осем члена на Съдийската колегия са се спрели на Вашата кандидатура. Беше Ви зададен такъв въпрос от г-н .../прекъснат/

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Възразявам! Ако имате да питате нас, поставете го, защото питате колегата?

ЛОЗАН ПАНОВ: Нормално е да Ви попитам още веднъж -кой и кога Ви предложи да бъдете изпълняващ функциите административен ръководител?

СТЕФАН МИЛЕВ: Колега Панов, отговорът ми беше категоричен – нямам нито амбицията, нито желанието да се кандидатирам за председател на Районния съд.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Той отговори по същество.

СТЕФАН МИЛЕВ: Критериите, колеги, по които съм предложен за изпълняващ функциите председател на Районния съд са посочени в самото предложение, няма как да искате от мен да изказвам суперлативи в моя полза. Всичко е посочено. Оттук нататък предмет на ваша преценка е дали да споделите тези критерии и дали да ми гласувате доверие или не. Кой точно и кога е говорил не е предмет на настоящата процедура и в рамките на някаква професионална етика просто не бих желал да разкривам такава информация, защото не касае процедурата за избор. В крайна сметка във ВСС се внасят ежедневно множество предложения, те се разглеждат, без да изпадаме в кухненски детайли кой с кого е ял и пил, и къде е ходил, защото очевидно се правят опити дискусиата да се сведе дотам, а ви гарантирам, че нито съм получил предложението си на маса, нито в някаква извън кулоарна среда, беше изцяло служебен разговор, за който представих писменото си съгласие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. И още един въпрос, който също мисля, че е важен. Всъщност Вие сте магистрат съдия от шест месеца, до този момент сте работили само в системата на Прокуратурата, гледате наказателни дела като съдия от шест месеца, имате ли самочувствието, увереността, че с познанията и опита, който имате, без разбира се да сте работили в СРС, без да познавате тези колеги като техен колега съдия и магистрат да ръководите този съд.

СТЕФАН МИЛЕВ: Това е проблемът, че имам самочувствие, не съм го криел никога и за съжаление понякога ми е изигравало лоша шега. Имам самочувствието, че мога да се справя в тази задача, нямаше да подпиша писменото съгласие ако няхах това самочувствие. Твърдя, че мога да работя с хора, показал съм го и като прокурор, показвам го и през последните месеци в съдийската ми дейност. При всичките опити да бъдат извадени някакви контра-аргументи срещу моята личност чувам единствено само това, че съм бивш прокурор, така че, моля, тези, които го казват ясно да заявят, че ако етикета "бивш прокурор" е обида, просто да се знае, че хората трябва да заличат тези периоди в биографията си, за да не бъдат подлагани на обществена дискусия. Иначе конкретно по въпроса Ви, колега Панов, нямам притеснения, че не бих се справил с тази задача, която ВСС е в правомощието си да ми гласува. Самочувствие имам, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, само още нещо - става дума за това "сговаряне" на дела, поне такъв беше термина. Разбирате ли, това, което казвате ако сте го споделили като административен ръководител, който е ръководил като заместник Районна прокуратура, сговарянето на дела между съдия и между прокурор наистина звучи страшно и е съвсем нормално колегите да реагират при едно такова изказване, Вие после конкретизирахте, че това всъщност е само твърдение, което не можете да докажете, но самото изказване на възможността да се сговарят дела между прокурор и между съдия наистина звучи страшно и е резонно да се пита дали сезирахте Инспектората и пък, този въпрос мисля, че Ви беше зададен. И във връзка с въпроса, който също беше зададен и Вие отговорихте за Бюро "Съдимост", наистина практиката е била различна в Бюро "Съдимост", но принципа на проба-грешка и ще направя нещо, а после ще си призная грешката, не съм сигурен, че в един съд, в който има напрежение може да сработи. Казвам го наистина

с искреното намерение да Ви предпазим от грешките, които бихте могли да допуснете, защото по време на дежурство ако се увеличи броя на дежурните съдии, както Вие казвате, това вкарва колегите в различен режим, не е като при обикновеното заседаване и още повече по някой път доклада на Бюро "Съдимост" е наистина много обемен и преценката затова дали е настъпила амнистия съответно, ... глобата от кой момент се счита, срокът, в който тече и т.н., изобщо преценка трябва да направи съдията в крайна сметка изискват наистина време и наистина обем като материал, така че по-скоро моето мнение е да се допитате до Вашите колеги, които както и другите двама кандидати изказаха мнение, имат своите експертизи, които биха могли да бъдат полезни в решаването на този въпрос. Изобщо, връщането към Общото събрание като част от самоуправлението, концепция, която беше възприета от ЗСВ е точно това, да помага на ръководството на съда, за да не допуска такива грешки.

СТЕФАН МИЛЕВ: Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Абсолютно добронамерено го казвам, защото, сега за сговарянето на дела, казахме вече, но по отношение на Бюро "Съдимост" пак казвам - ако Вашата идея е един магистрат наказателен да се увеличи като брой дежурни съдии, това е Вашата идея, а всички заедно да минава по някакъв принцип доклада на Бюрото. Тъй като въпросите, които мисля, че г-жа Георгиева Ви зададе са свързани с това, че колегите, които нямат Бюро "Съдимост" имат по-малка натовареност, а това води до напрежение сред другите колеги, които смятат, че не е равномерно. Все пак това е специфична дейност и съдът трябва да бъде предпазен от грешки, които могат да бъдат допуснати при издаването на такива свидетелства, още повече, че както знаете напоследък почти за всяко едно действие и всяко едно назначаване било то на държавна служба, в частен субект, се изискват

такива свидетелства за съдимост, а хората обикновено използват това, че са в София и подават своите документи именно в Бюро "Съдимост" в София.

СТЕФАН МИЛЕВ: Разбирам. Благодаря Ви за съвета. Ще внеса ако трябва дори вече с оглед на това, което чух от колегата Калпакчиев като резонни аргументи, и от Вас този въпрос за обсъждане в Общото събрание на Наказателно отделение на Районния съд, но отсега Ви казвам - имам предчувствие какво ще е крайното решение, така че ще бъда изправен пред дилемата дали да се съобразя с решението на Общото събрание да бъде премахната натовареността на съдиите в Бюро "Съдимост" и да действам контра на Общото събрание или да се съобразя с него с риск да допусна грешка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само ако ми позволите - моят съвет ще бъде пак оперативен - в нормата на чл. 79, точка 9, с оглед измененията в 2016 г. Общото събрание приема Правила за определяне на натовареността на председателя на съда, на неговите заместници и председателите на отделения ако има такива, на съдиите от районния съд, които са натоварени с упражняването на ръководни функции, както и в случаи на предписания на здравните органи. Моят съвет е тази тема ако я дискутирате добре е да се разисква и да бъде въведена именно в такива правила, за да може тези правила да бъдат общоважими за всички и в този смисъл е моя съвет към Вас, да се обърнете към Общото събрание, а преди това можете да го обсъдите на колегите от Наказателна колегия, които могат да Ви дадат със своята експертиза своите познания, но мисля, че това е правилния път, във ВКС приехме такива правила, въпросът е Вие да анализирате дали такива правила са приети в СРС, ако не защо. Съветът ми е всеки един от колегите да даде своите идеи и да го приеме на Общо събрание, защото мисля,

че това е по-правилния път, отколкото да ги наложите отгоре, но това вече ще бъде Ваше решение оттук нататък.

СТЕФАН МИЛЕВ: Разбира се. Аз държа това решение да е правилно, защото пак казвам - към момента аз не възнамерявам да се кандидатирам за председател на Районния съд и обричането на един бъдещ председател да работи с практика, която съм въвел аз крие известни рискове от това да изрази несъгласие с това, което съм започнал. При всички положения ще бъде обсъдено и с колегите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси?

Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колега Милев, бихте ли ми отговорили, смятам, че няма да нарушим етиката, ако кажете пред ВСС, пък и да чуют колегите - съдии или прокурори Ви предложиха да бъдете предложен за изпълняващ функциите на председател на Районен съд София. Само на този въпрос - дали съдии или прокурори са разговаряли с Вас, защото тук се прояви голям интерес кой, кога, къде и как Ви е предложил, само това, от Съдийската колегия или от Прокурорската. Моля Ви да уточните само това, защото чувствам накъде вървят нещата.

СТЕФАН МИЛЕВ: Аз не знам защо обаче го товарите върху мен това накъде вървят нещата.../прекъснат/

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Понеже Вие сте бивш прокурор и понеже се наблегна на Вашата професионална насоченост в кариерата Ви, която очевидно повече е в Прокуратурата времето, което сте прекарвали, затова Ви питам, отговорете само на този въпрос.

СТЕФАН МИЛЕВ: Никога не съм разговарял с прокурори във връзка с професионалното ми развитие като съдия и няма как прокурор да ми е предложил аз да изпълнявам функциите председател на СРС. Не знам кое провокира въпроса Ви, но просто, не знам, така ми е

зададен. /намесва се Камен Иванов - никой не е натоварвал с негатив този факт/ Стефан Милев - Стана срамно, имам чувството в рамките на тази дискусия човек да се нарече прокурор.

КАМЕН ИВАНОВ: Никой не си позволява такова нещо.

СТЕФАН МИЛЕВ: Извинявам се на всички мои колеги в Прокуратурата, че в момента трябва да чувстват това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Никой не си е позволил подобно нещо, никой не е натоварвал с подобно нещо дискусията.

Колеги, други въпроси?

Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Аз имам процедурно предложение да вървим към обсъждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Благодаря на г-н Милев, съжалявам още веднъж, че толкова късно протече самото изслушване.

/От залата излиза Стефан Милев/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, на втора точка сме от дневния ред, макар че вече е 16,50 ч. Преди да започнем дискусията нека да дискутираме начина, по който ще гласуваме, дали кандидатурите както ги подлагаме на гласуване когато сме изправени пред избор на административен ръководител, т.е. и трите кандидатури с опция негласувал ако и трите кандидатури не бъдат одобрени, т.е. и трите имена да бъдат поставени пред нас, за да може всеки да даде гласа си за един от тях или да бъдат гласувани последователно всеки един от магистратите, пък който събере повече положителни гласове. Какво е вашето предложение?

Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н председател. Тъй като повдигнахте въпроса като процедурен може би е хубаво да го изясним

сега, тъй като това ще предопредели и дискусиата, и хода на дискусиата.

Уважаеми колеги, с решение на Съдийската колегия от 6 декември 2016 г. указахме на административните ръководители в случаите когато изтече мандат на административен ръководител на съд от по-долната инстанция или в случай на овакантиране на такава длъжност, хипотезите могат да бъдат най-различни, затова не сме изброили случаите, по-горестоящия административен ръководител да прави предложение за назначаване на временно изпълняващ функциите административен ръководител. От тази логика се водихме, припомням само във връзка с Ваше предложение, г-н Панов, когато бяхте сезиран с изтичащия мандат на председателя на Апелативния специализиран наказателен съд. Там проведохме и една дискусия, мисля, че беше през месец ноември, преди вземане на това решение. В случая по точка 27, която включихме в дневния ред към Съдийската колегия, в изпълнение на това решение от 6 декември г-н Топалов като председател на СГС е отправил предложения, които са изброени в последователност, първото от тях е за съдия Албена Ботева, а в случай, че същата не получи подкрепа на Съдийската колегия тогава той внася и предложението за съдия Борис Динев, спазвайки взетите решения от Общото събрание на съдиите в СРС. Мисля, че самото предложение предопределя и реда на гласуването, би следвало първо да гласуваме кандидатурата на съдия Албена Ботева, в случай, че тя не получи необходимата подкрепа, предложената друга кандидатура отново на съдия от СРС, съдия Борис Динев и едва след това да преминем към гласуване на третото предложение, което членове на Съдийската колегия внесохме днес. Това е по процедурата. По-нататък ще взема отношение по същество.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев, заповядайте!

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, при избора на временно изпълняващ длъжността се предполага, че съответните кандидати следва да отговарят на изискванията за титуляр. Няма пречка да приложим по аналогия процедурата, която я прилагаме при избор на титуляр, т.е. едновременно гласуване за тримата. При наличие на липса на събрани достатъчно гласове, респективно балотаж. Не виждам причина да се прилага друга практика по този въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имаме две предложения, те са процедурни - начинът, по който ние ще гласуваме по точка 2. Първото предложение то е на г-жа Найденова, тя предлага да гласуваме първо предложението за съдия Ботева, след това за предложението за съдия Динев, накрая за съдия Милев. Предложението на г-н Колев е да се приложи по аналогия процедурата, която ние осъществяваме когато правим избор за административен ръководител и тъй като има три кандидати, тези трима кандидати да бъдат поставени на гласуване с трите имена, с опция да се подкрепи един от тях или с опция да не се подкрепи нито един от тях, така както го правим за административен ръководител.

Предлагам да гласуваме. Това са две възможности, не виждам вдигната ръка за трета възможност. Подлагам първо на гласуване предложението на г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: В тази последователност, в която ги изброихте.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първото предложение, което гласуваме това е предложението на г-жа Найденова, последователно гласуване на всяка една от кандидатурите. 4 гласа "за", 10 гласа "против".

Сега подлагам на гласуване предложението на г-н Колев, то е за прилагане на процедурата, такава каквато осъществяваме при избор на административен ръководител. Режим на гласуване. 10 гласа

"за", 4 гласа "против". Очевидно ще гласуваме по начина, който предложи г-н Колев, а именно и тримата кандидати, и опция съответно подкрепа за всеки един от тях.

Колеги, пристъпваме към дебат по точка 2 от дневния ред.

Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Уважаеми колеги, аз съм и първия измежду колегите, който е подписал направеното предложение за г-н Стефан Милев. Мисля, че всеки един непредубеден на тази заседателна маса е очевидно, че той в пъти изпъква неговата кандидатура, в сравнение с останалите две. Мисля, че са налице всички изискуеми предпоставки за заемане на тази длъжност, професионалната му подготовка, тя пролича, е много ясна, отговори много подробно, много задълбочено на поставените от нас въпроси, посочи своите идеи, смятам, че е по-подходящата кандидатура за заемане на длъжността временно изпълняващ длъжността административен ръководител на Софийски районен съд. Не мога да не пропусна да коментирам нещата, които се случиха на Общото събрание в СРС, някак си трудно ми е да допусна, че колегите там са се объркали и са гласували по начин, по който показват резултатите. Смятам, че колегите от този съд не подкрепят и двете кандидатури на Ботева и на колегата Динев. Това е, разбира се, моя интерпретация, така смятам, затова ще гласувам за Милев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Уважаеми колеги, аз ако си спомняте настоях да изслушаме всички кандидати. Мисля, че след изслушването ще се съгласите с това, което ще кажа. Всичко, което сме изложили в предложението отговаря на визията на колегата. Смятам, че колегата Милев като съдия от по-горния съд, като човек с административен опит и такъв, който познава работата на СРС, независимо, че е бил прокурор

в една голяма част от своето кариерно развитие, ще може да овладее ситуацията на първо време след оставката на ръководството на СРС. За мен той показва характер, познание и изключително добро разбиране на проблемите и начина, по който те биха могли да бъдат разрешени. Искам да кажа, че и останалите двама колеги се представиха достойно, особено колегата Динев, аз за колежката Ботева ще кажа, че категорично няма да подкрепя нейната кандидатура и миналия път не я подкрепих, просто защото тя е от предишното ръководство. Не може да си подадеш оставката без мотиви, само в подкрепа на това какво е казал председателя може би в неговата молба за оставка и след това да пожелаеш да ръководиш съда. Не може в продължение на толкова години този съд да има проблеми, които не са били разрешени и ти си част от това ръководство, и да мислиш, че ще овладееш ситуацията за няколко месеца. Просто това звучи несериозно, а иначе, моите уважения към колежката Ботева като съдия и като човек, който наистина е получил доверието на една част, почти 1/3 от колегите от СРС. Колегата Динев също се представи добре, но аз виждам по-голяма решителност да се справи с проблемите в лицето на колегата Милев. И най-важното - той е на еднакво разстояние от всички така създали се групички, настроения в СРС, т.е. искам да кажа, че той ще бъде максимално обективен при решаване на проблемите в този съд и затова подписах предложението, и ще гласувам за колегата Милев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Ние сме в една нетипична ситуация, необичайна процедура, която я няма нито в закона, нито в реалния живот според мен, тук сме в някаква паралелна реалност, "Планетата ВСС" бих казал. Съжалявам, че употребявам тази метафора, но ще ви кажа сега защо мисля така. Изправени сме в ситуация, в която ще направя кратка ретроспекция, за да се опитам да направя някаква

реконструкция на действителните факти, а не на някакви измислени факти, алтернативни факти. Моля, колеги, останете в залата. Мисля, че е важно. Имаше проблеми в СРС, има проблеми в СРС във връзка с това, че по обективни причини повече от 1/3, стигащи дори до 50 % от наказателните и граждански производства в България се стичат към този съд. В него обаче работят много по-малко от 600-700 съдии, които всъщност са 50 % от съдиите в България, ако говорим в тази проста аритметика. 180 щата при 30-40 % от делата, а съдиите в България са 2300, 300 са административните, значи 2000, а ако за районно ниво съдиите на районно ниво са около 700, дори 900 мисля, че, без значение, във всеки случай има такова несъответствие, което е част от проблема. Очевидно ръководството на този съд, избрано от настоящия ВСС многократно е отправяло призови за подкрепа по много въпроси, които нито са в неговата компетентност, нито са само по неговите сили. Може да се направи една добросъвестна справка в регистрите и в деловодната програма на ВСС, да се отбележи колко пъти ръководството на Районния съд е отправяло искане за помощ в последната една година, включително за деловодната програма, включително за обществените поръчки и т.н. Това ръководство беше оставено само на себе си да се справя както със сградите, така и с цялата организация. Това е самата истина. Да, в интерес на правдата ще кажем - процедури по 194 и длъжности за администрация сме разкрили, но тук не свършва ангажимента на ВСС. И когато това беше казано от ръководството на СРС открито, ясно, откровено, с подаване на оставка, един високо морален акт, който по принцип трябва да бъде уважаван, тук колегите около тази маса се почувстваха обидени и всъщност всичко това, което се разиграва след оставката е реакция на обидата. Аз нямам друго обяснение на мотивите, които сега г-жа Георгиева каза: Албена Ботева е един много добър професионалист,

чудесен администратор, но няма да я подкрепя, защото си подаде оставката, а си подаде оставката в обясним акт на солидарност с оставката на председателя, в чийто екип е била. Значи ние няма да дадем, т.е. даваме индивидуална оценка за нея перфектна, но няма да я подкрепим, защото сме обидени, така да се каже, на ръководството на СРС, защото било казало лоша дума на ВСС. Това наистина е една според мен лишена от всякаква логика аргументация. Оттук нататък все пак, както каза и г-жа Ковачева днес длъжни сме да спазваме закона, поне да правим опити затова и със собствената си практика. Беше казано, че предложенията за изпълняващи функциите председател на съд при предсрочно прекратяване на мандата според наше собствено решение се прави от председателя на горестоящия съд. Имаме такова предложение, но тъй като то не ни харесва или не харесва на някой от нас, ние ще нарушим правилата, ще нарушим разумното тълкуване на закона и принципа за последователност и предвидимост в АПК, в административното производство и ще кажем: в тази ситуация, тук членове на ВСС ще предложат, незнайно защо, няма да кажем защо, така стана ясно от това изслушване, колегата Милев. Според мен още на този етап ние вече сме в състояние на извънредност, т.е. по извънредна процедура се предлага изпълняващ функциите на съда, председател на съда, на външен на системата човек, чието име, очевидно не по моя вина се появява в публичното пространство, циркулира седмици преди самия избор и се налага това внушение, че това е правилния избор, изборът, който ще реши конфликтите в съда. Това също е една изключително нечестна смятам и неправилна теза, която се насажда и днес на това заседание за конфликти, ежби и противоречия между съдиите в съда, поради лошата организация. Вижте, колегите в този съд, многократно сте го чували сигурно на тази маса, този месец са изключително натоварени, работят в условията на

сврѣхнатовареност години наред. Нормално е те да са на прага на своите физически и психически сили, голяма част от тях са отвѣд този праг дори. Аз смятам обаче, че ние няма как тук около тази маса да знаем какви са проблемите в съда и кой може да ги реши освен самите съдии в този съд. Затова има Общо събрание, което тук многократно беше оспорено, че не е проведено по реда на закона, има мнозинство, има кворум, решенията са приемани така както правилата и закона повеляват, така че това вторачване и умишлено търсене на недостатъци в проведените общи събрания според мен наистина е неправилно и несправедливо, тъй като не се сочи нищо конкретно, което да оспори законността на тези събрания. На тези събрания на съдиите са обсъждани многократно въпросите в съда и са вземали решения във връзка с това как да бъде подобро разпределението на делата, така че съдиите да бъдат натоварени равномерно. Съдиите предлагат за втори път Албена Ботева като човека, който според тях разбира, знае, може и има тяхното доверие, мнозинството от тях, да преведе съда във времето до избора на нов председател. Аз не чух в тази зала нито един разумен аргумент защо ние няма да повярваме на съдиите, а ще повярваме на неясно какво. Тук не се каза, въз основа на какви критерии беше предложен колегата Милев от многото други съдии в Градски съд.

Владимир Йорданов е дългогодишен съдия в Софийски градски съд и в Софийския районен съд. Познава много добре всички съдии в Софийски градски съд, работил е с тях. Освен това той изрично заяви, че няма да се кандидатира за председател. Освен това вика веднага общи събрания и на отделенията, и на съда. Възложи на посочени от общите събрания съдии да администрират отделенията. Въобще ситуацията в Градския съд беше изключително различна от тази, която е сега в Районния съд. В този смисъл аз смятам, че ние

няма как да дадем разумно обяснение защо ще предпочетем (ще използвам това клише) външния кандидат. За мен единственото логично решение е да определим посочения от съдиите и предложения от председателя на Софийски градски съд съдия от този съд, работил само в този съд; познаващ много добре всички тънкости в неговото администриране – Албена Ботева. Останалото е решение на инат, отмъщение, защото няма никакво друго обяснение в тези реплики: *„Ние няма да изберем Албена Ботева, защото тя е част от предишното ръководство, което протестира срещу нас. Ние няма да изберем Албена Ботева, защото тя подаде оставка в знак на солидарност”*. Това е елементарен акт на почтеност – подаването на оставка – и никога не трябва да се гледа негативно на него. Освен това съвсем ясно се каза: съдии, които публично изразяват недоволство, публично изразяват мнение, а не там някъде по коридорите и къшетата, както каза и колегата Милев, ще бъдат гонени до дупка, ще бъдат образувани наказателни производства, ще бъдат давани на прокурор, ще бъдат образувани дисциплинарни производства, ще бъдат рязани за всички позиции, кадрови, които те заявят. Аз това виждам и то е очевадно. Опровергайте ме, ако можете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Калпакчиев!

Г-жо Петкова, заповядайте! След това г-жа Георгиева поиска думата.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тъй като г-н Калпакчиев каза, че няма разумно обяснение на това защо се предлага съдията от осем човека, а не се съобразява общото събрание на съдиите от Районния съд и предложението на г-н Топалов, аз бих казала следното. На г-н Топалов и на всички административни ръководители ние указахме в такива случаи (г-жа Найденова спомена) да предприемат действия, за да може, тъй като те са по-горестоящи административни ръководители, да

могат да подтикнат това съдийско самоуправление, да могат съдиите от съответния съд да посочат, да бъдат единодушни при избора или по предложението за някоя кандидатура, в случая за изпълняващ функциите. Съдия Топалов много старателно е изпълнил тези указания и аз го поздравявам. Както в първото събрание, което проведеха, той присъстваше там, така и във второто събрание присъстваше. Сега ще дам оценка с неговите думи всъщност какво е станало на това събрание, как е проведено и в крайна сметка защо се стигна дотам да търсим трета кандидатура и защо трябва да бъде вече тя отвън, извън средите на този съд.

Съдия Топалов открива това общо събрание, което е проведено на 26-ти, с това (ще ви го предложи): „казах ви предния път, процедурата ще бъде същата, аз ще предложа този, който събере най-много гласове” и т.н. Самият той казва: „призовавам ви към мотивирани предложения за повече хора, защото миналия път не беше точно така, както ми се искаше – повече хора да бъдат предлагани и да има повече становища”. Искане повече хора да бъдат предлагани, които да носят отговорност. Той много добре тук обяснява, че ръководството на този съд е отговорност и не всеки от колектива на този съд може да поеме тази отговорност, но всеки може да поеме отговорността да предложи един достоен съдия, когото познава, от този съд и да мотивира това предложение. Самият г-н Топалов им казва, че миналия път не е станало такова предложение, не е мотивирано, не са се явили повече хора, нямало е много предложения. И след като се провежда това събрание (това е протоколът от Общото събрание, стр. 8), на стр. 19 от протокола се казва защо той е принуден да предложи двамата и вижте неговата оценка, която аз напълно споделям: *„Ще ви кажа какво ще направя, но ще изразя своята лична позиция. В случая, според мен, без да ангажирам някого, е несериозно да се гласува за двама*

кандидати на един форум като общо събрание. Не мога да разбера каква е позицията на този, който гласува за двама кандидати, защото се установи, че всъщност има хора, които гласуват и за двамата кандидати. Не мога да разбера каква е и позицията на тези, които гласуват с „въздържал се“. Това е тема, по която ние отдавна сме говорили. Той тук обръща внимание на съдиите от Софийския районен съд, че тази фигура „въздържал се“ изобщо не е уместна в случая. „С оглед на това, че няма никаква яснота за мен кой е издигнатият кандидат, защото имаше гласуване и за двамата, защото има гласували и за двамата, аз ще предложа и двамата кандидати“ и т.н. Нататък той обяснява защо е принуден да предложи и двамата. Но това, което е забележително в неговото изказване именно за съдийското самоуправление, е: „Аз не случайно ви казах, че самоуправлението е саморастеж. Вие трябва да узреете за това“. Какво означава това? Сега вече ще кажа и моите думи, които тогава казах: аз поддържам съдийското самоуправление, но едно събрание, което е проведено с по-малко дори от половината, или да речем половината (реплика на К.Калпакчиев: 120...), 120, от тях става въпрос, които имат право на глас; половината присъствали и от тях за кандидатите една трета от съдиите, това за мен не е съдийско самоуправление. И г-н Топалов го е видял, и то в преките си впечатления. Затова, след като прочетох този протокол и видях, че той ще предложи двамата, защото е задължен да ги предложи, ние сме му дали тези указания, да предложи тези, които са получили гласовете. Аз дори не зная защо по-добрият кандидат, според мен – г-н Динев, е получил е по-малко – 59 гласа, а Ботева е получила 69. Това са отделни въпроси. Така или иначе той ги е предложил; ние сме поискали това нещо, затова реших, след като прочетох и видях, че не е налице съдийско самоуправление, предложих кандидата, когото познавам, и

както виждате, доказва своите качества. (Реплика на К.Калпакчиев). Г-н Калпакчиев, не се опитвайте да разсейвате и да се вмести в...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Признавам грешката си.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Вие винаги признавате грешката, но с Вашата грешка повличате и нас, както днес признахте грешката си пред командированите съдии от Софийския районен съд, които показаха, че при тази натовареност те могат да се справят и Вие признахте грешката, че не сте повече от половин година направили (или открили) процедурата за избор и след това повлякохте и нас – цялата Съдийска колегия, без да имаме ние грешка. Така че, много моля, признавайте грешката, но Вие да сте виновният, а не да въвличате Съдийската колегия във Вашите грешки.

Защо считам, че кандидатът, когото аз също предложих, трябва да бъде извън колектива на Софийския районен съд? Първо, защото самият колектив не можа да излъчи такъв достоен кандидат единодушно, или поне с голямо мнозинство да посочи такъв кандидат. На второ място, един от кандидатите, който за мен е много достоен човек, много честен кандидат – колегата Борис Динев, сам каза и сподели мнението, че при тази ситуация в Софийския районен съд, при това разделение на съдиите е най-добре да е магистрат отвън, който познава проблемите на съда, но в същото време има административен опит и може да се справи с тях. Така че поддържам предложението и правя процедурно предложение да пристъпим към гласуване.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: А какво да кажем на съдиите от Районния съд, които гледат?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Георгиева искаше думата.

След това г-н Узунов, след това г-н Калпакчиев.

МИЛКА ИТОВА: Колеги, моля ви се, вече просто физически не можем да издържаме!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Само искам да помоля колегата Калпакчиев да не прави внушения на колегите от Районния съд, че ги чака някакъв „пуч“, ако бъде избран за изпълняващ функциите „председател“ колегата Милев. Цял ден днес задавахте от мое име въпроси. Благодаря Ви, колега Калпакчиев, но все пак се съобразявайте какво говорите!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря! След като чух това, което каза г-жа Петкова, искам да кажа, че нейната оценка съвпада с моята. Колеги, няма как внимателният прочит на протокола от общото събрание на колегите от Софийския районен съд да е друг, освен това, което и тя казва. Всъщност нежеланието на голямата част на съдиите от Софийския районен съд да прегласуват гласуването, показва точно това – те не са съгласни с кандидатурите на Ботева и на Динев (пак се повтарям). И като извлечем данни от самите изявления на г-н Борис Динев, който каза, че най-добре е външна кандидатура да поеме временното управление на Софийския районен съд, аз мисля, че излагаме контрааргументи на изложеното от г-н Калпакчиев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Вижте, това, което се опита г-жа Петкова да направи, а преди това г-н Узунов, макар и не така категорично, е наистина крайно неприемливо и крайно обидно. Те опитаха да игнорират проведените общи събрания в Софийския районен съд с аргументи, които изцяло липсват в протокола. Аз предлагам тогава лично г-н Калоян Топалов да направи ...тълкуване на думите си, тъй като размислите на г-жа Петкова за съдийското самоуправление са ни нейни, нейното разбиране на закона. Според мен, ние да твърдим, че нямаме валидно решение на общото събрание на съдиите, е изключително некоректно и в крайна сметка невярно. От

180 съдии, съдийски щата, заети много по-малко, са присъствали на второто събрание 115 съдии, ако не ме лъже паметта. (Реплика на Г.Карагьозова: с право на глас; 120 с командированите). 120, 115 с право на глас. Извинявайте, това е почти две трети! Има си правила в закона (г-жа Карагьозова предния път го каза), който ние, колкото и да не ни се иска, трябва да спазваме – за законност, мнозинства, кворум на общи събрания. Имаме редовно проведено общо събрание. Имаме кандидатура, излъчена с мнозинство, пак по закона. Нека не четем протокола като дявола Евангелието! Така че аз много моля, липсата на аргументи против кандидатурата на съдия Ботева нека не заменяме обидни бих казал към съдиите разсъждения. Хубаво, не искате да се съобразите с решението на общото събрание. Кажете го! Така е по-честно. Ще се доверите на вашата интуиция или нещо друго, което ние тук непосветените не знаем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Петкова, искате думата.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Не виждам какво трябва да тълкува г-н Топалов, колко ясно е казано това: *„Самоуправлението е саморастеж. Вие трябва да узреете за това. Ще предложим двамата кандидати и в крайна сметка всеки един от вас трябва да понесе отговорността на своя избор и ще се съобразя с решението на общото събрание. Това, доколкото е моя отговорност, повече е ваша отговорност, защото този човек ще ръководи вас. Казах си моето становище – ще предложи двамата кандидати“*. Какво не сме уважили ние общото събрание! Това общо събрание излъчва двама кандидати с минимални гласове. Каквото и да е, това е резултатът. Не виждам какво трябва да тълкуваме и защо ни обвинявате, че ние сме предложили един достоен човек, който е извън системата и който самите кандидати, които са излъчени, казват, че е „по-добре да ни ръководи един магистрат, който да е външен на Софийския районен съд“. Затова ние си позволихме да

направим тази аналогия с предложението за Софийски градски съд, когато беше в такова състояние и когато предложи г-н Панов и тогава председателя го избрахме от ВКС, защото външен кандидат е в случая, за да може да постави за няколко месеца проблемите и да се опита да ги разреши; той няма да успее, но да се опита да разреши проблемите, които стоят пред Софийския районен съд, затова е най-добре да бъде външен кандидат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Благодаря, г-н Председател!

Колеги, аз имам предложение да запазите всички тези аргументи, емоции за момента, когато обсъждаме кандидатурата за един титулярен председател.

Не става въпрос за никаква обида, колега Калпакчиев. Не виждам и какво място има тук въпросът с емоционалност, лоялност и т.н., и т.н. Тук става въпрос за едно разумно решение. Разумното решение в конкретния случай може да бъде само едно – човек, еднакво дистанциран от ситуацията в Районния съд. Казвате, че тя няма нищо общо с Градския съд. Напротив, има. Тук не казвам, че това се е случило поради субективна вина на старото ръководство, но проблеми има и те не са малко. Ако нямаше проблеми, нямаше да ги има всички тези питання от старото ръководство; всички тези искания за помощ, както Вие се изразихте, макар че искания за помощ е едно; Съветът да се наеме с управлението на един съд, е съвсем различно. Ако това се очаква от Висшия съдебен съвет – да управлява директно някой съд, това вече е съвсем друга тема. Така че емоционалните въпроси са нещо различно. Разумното решение е да е еднакво дистанциран от всички тези въпроси човек. Доколкото чух, а мисля, че и всички останали го чува, колегата Милев заяви, че няма да се кандидатира за председател на този съд. Колегата Панов постави изрично питането

дали ще се кандидатира и той отговори на въпроса. Или може аз да не съм разбрал. Дали е следствие на лоялност или други причини, да, разбира се, нормално, обяснимо, след екипът подаде оставка, но аз мисля, че след няколко месеца ние бихме могли с удоволствие да чуем становището, експертизата на колегата Милев за това каква е реалната ситуация, реална ситуация през един малко по-страничен поглед и тогава да направим обективна преценка на какво се дължи състоянието на Районния съд. Пак казвам, никъде не твърдя, че това е поради субективни фактори. Дали са субективни или обективни обаче, не променя ситуацията. Отново има проблеми, независимо кой ги предизвиква. А дали е трябвало да бъдат 600 човека, не си спомням да е имало предложение от страна на Комисията по натовареност за увеличаване на броя на съдиите до такъв размер. Ако е имало, а аз съм пропуснал, поправете ме. Това е съвсем различна тема и не мисля, че сега място за дискусия. Оттук-нататък не мисля, че съдийското самоуправление следва да бъде прилагано безгранично. Ако Вие посочите в закона къде има задължение за номиниране; дори при титулярен председател, там единствено се говори за становище. А пък при тази процедура дори е абсолютно безпредметно да обсъждаме това. Така че едно са разумните управленски решения, които днес сме длъжни да вземем, защото от утре няма ръководство на Районния съд, а друго е да си говорим за емоции, за обиди, за лоялност и т.н., и т.н. Всичко останало е без значение. Разбирам, че това е причина и основание да се акцентира както пред медиите, така и пред съдиите от Районния съд именно за това, но за мен това е абсолютно ирелевантно. Реалното решение е това, което трябва да вземем сега и това е може би единствено адекватно, т.е. еднакво дистанциран човек. И това е именно причината и аз да подпиша това предложение. Ако се замислите, колеги, ще разберете, че това е именно разумното.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Иванов, поискахте думата. Заповядайте!

КАМЕН ИВАНОВ: Г-н Председател, благодаря!

В предишната процедура, проведена преди седем дни, не се изказах изрично, а дадох с вота си знак какво смятам за правилно в създалата се ситуация. Хубавото на нашите решения е, че ние, каквото и решение да вземем, все имаме аргументи за него. Колегите, които днес се явиха за изслушване, заслужават уважение, и тримата. Няма да скрия, че поведението и на тримата колеги очерта едни достойни съдии, поне пред мен. Нямам никакъв аргумент в чисто професионален план, и това изрично го изтъкнах, задавайки въпроса на колегата Милев за неговата работа в магистратското му битие. Има няколко въпроса обаче, които сега ще споделя, защото смятам, че ако не получат отговор, то поне като въпроси трябва да бъдат поставени.

Колегата Ботева е колега, която и при предходното изслушване, и в днешното изслушване изложи спокойно, аргументирано, ясно и точно знанията си за това как да работи не толкова като съдия, а как да посрещне предизвикателствата, които в конкретната ситуация след оставката на цялото ръководство на Софийския районен съд поставя на дневен ред. Ние не следва да оценяваме всъщност и тримата колеги толкова като колеги, които пишат срочно, бързо, качествено, аргументирано или пък не чак толкова, а като колеги, които са натоварени с доверие, за да свършат един определен обем работа. Ще започна оттам, че при предходното обсъждане основният аргумент, който остана да кънти у мен, с който не се прие кандидатурата на г-жа Ботева, беше, че тя е изразила с поведението си, подавайки оставка като част от ръководството на Софийския районен съд, един акт на солидарност, който по своему беше определен като ненужен жест. Аз съм стъписан. Никога един акт на солидарност, на лоялно, на достойно поведение, колеги, не трябва

да го оценяваме като ненужен жест. Напротив. Колегата Колев каза, че е добре равно отдалечен колега да оглави, макар и временно, ръководството на Софийския районен съд и у мен веднага нахлуха спомени от процедурата по избор на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Благоевград. Тогава, в хода на процедурата ние сменихме единия кандидат с другия и така предопределихме избора в този съд, независимо че след това участвахме в задължителната процедура по подпечатване номинацията на съответния колега.

Разбира се, никой не натоварва и аз самият не мога да си позволя да натоваря колегата Милев с негатив за това, че десет години е бил прокурор и едва от шест месеца е съдия. Напротив. Работата му като прокурор го открива като един изключително достоен професионалист. Вие ще видите, че той за десет години е получил максимален ранг, заместник-председател на Районната прокуратура, което означава, че той е и с административен капацитет. Тези качества не трябва да бъдат отричани. Въпросът е друг. Въпросът е можем ли да дадем самочувствие на колегите в Софийския районен съд, като ги подпомогнем, подкрепяйки волята им при избор на (дори) изпълняващ функциите на административен ръководител.

Ще повторя – и колегата Ботева, и колегата Динев, и предложеният от осемте колеги Милев, са достойни колеги и аз нямам право да си позволя да кажа една дума срещу тях не защото ще изпитам..., а защото основание да кажа. Видях хора и със самочувствие, и със смирение, и с хъс за работа, и с капацитет. Моят избор при гласуването обаче ще бъде изборът на колегата Ботева, защото с подаването на оставката тя не е демонстрирала ненужен жест. Представете си, че не беше подала оставка. Щяхме ли да я обвиним тогава в кариеризъм, в липса на лоялност, в липса на

почтеност? Риторичен въпрос, по-скоро риторични въпроси. Аз ще уважа нейното поведение, защото го смятам за достойно. Ще уважа и становището на колегите от Софийския районен съд. Да, не са гласували 180 колеги съдии единодушно, но, колеги, нека не оспорваме правото им да изразят мнение дори и в условията на вариантност. Колегите са си давали сметка, че при първия избор, при първото изслушване колегата Ботева не е получила доверието на мнозинството в Съдийската колегия от нейните членове и затова са предложили още един колега, на когото също имат доверие. Това, че тяхното мнение е без значение, е теза, която не е вярна. Който може повече, може и по-малко. Принцип ясен, принцип, който не се нуждае от тълкуване. Колегите от Софийския районен съд са изразили едно валидно волеизявление, ясно между другото, и са се презастраховали с втори колега, на когото също имат доверие. Дали колеги от Районния съд имат доверие на колегата Милев, не мога да кажа. Той не е работил в този съд. Аз също не съм работил в този съд. И затова, за да не сгреша, ще се доверя на колегите, които работят в този съд.

Защо са предложили двама кандидати? Ще отворя една скоба. Софийският апелативен съд преди четири години и половина предложи двама свои кандидати за членове на Висшия съдебен съвет. На общо събрание, двама кандидати. По темата спирам дотук. Ако тя представлява интерес, ще я коментирам по-нататък. Така че въпросът за това да подкрепим колегите, да не създадем усещане за предопределеност и за предрешеност на случая, макар че не мога да отрека, усещането ми е, че изборът се е състоял. Дали има значение кой какво становище ще изрази? Има, защото всеки носи отговорност от тази трибуна за позицията, която заема. Да търсиш подкрепата на колегите си съдии (ще говоря за тях) не означава да ги търсиш само тогава, когато трябва да те изберат на някакъв пост. Означава и да не

предаваш доверието им и тезите им. А когато не си съгласен с тях, да заявиш ясно, че не си съгласен с тях.

Спирам, като ще приключа само с едно изречение. Не получих ясен отговор на питането си при какви условия колегата Милев е получил номинация и е дал съгласие. Не питам от дребно любопитство. Бих могъл да го попитам и в коридора, независимо дали той ще ми даде отговор, а и не е длъжен явно да даде такъв. Но той такъв отговор дължи на колегите си. Такъв отговор вероятно се дължи заради критериите; заради това, че не трябва да играем са публичност, да...сме предвидими при вземане на решенията си. Може да сгрешим десетки пъти. Въпросът е да сме откровени пред себе си. Аз съм наясно със себе си в тази процедура и се надявам изборът ми да бъде правилен заради самия себе си, и заради колегите от Софийския районен съд.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Председател!

Аз ще бъде доста по-кратка от колегата Иванов поради факта, че има много малко да добавя, и то може би с мои думи към това, което той току-що каза. Изцяло съм съгласна с мислите, които той преди малко изрази. Ще започна от финала на неговото изложение относно това защо ни е нужен този разговор във все по-спадащ кворум на Съдийската колегия. За съжаление навежда на полярни чувства и разсъждения в мен предвид броя на предложителите и както каза в началото Георги Колев, някак си дебатът е излишен, но мисля, че го дължим не само на нашите колеги. Дължим го, за да покажем, че тук не става въпрос за някакви лични дразги или недоразумения, а тук става въпрос за правила и принципи, които са заложили в закона, от една страна, и ние трябва да ги следваме, и от друга страна, правила и

принципи, които ние самите сме си поставили като собствен ориентир. Спомням си в началото на мандата на този състав на Висшия съдебен съвет, казахме, че ще установим и ще работим за предвидимост, прозрачност в нашата кадрова политика, но и не само. Затова при предишното си изказване припомних въпросното указание от 6 декември, в изпълнение на което председателят на Софийския градски съд отправи към нас не едно, а две предложения, тъй като толкова предложения са гласувани и на общото събрание в Софийския районен съд. Разбира се, броят предложители за мен предизвестява и резултата от гласуването, което след малко предстои да направим, но все пак, за да бъдем честни и открити, и последователни, трябва да кажем (поне аз така ще подходя) какво се е случило на това общо събрание не от призмата на това колко са присъствали и колко са гласували за единия или за другия кандидат, а от призмата на това, споделено и от Калоян Топалов като председател на Градския съд, че съдийското самоуправление е процес на израстване. Да, то е процес на израстване и именно това са се опитали да направят съдиите от Софийския районен съд.

След решението на Съдийската колегия от миналата седмица, с което беше отказано съдия Албена Ботева да бъде назначена за временно изпълняващ функциите „председател”, отново съдиите от Софийския районен съд предлагат на Съдийската колегия същия съдия Албена Ботева и наред с това (ще се изразя може би малко по-лирично) отправят към нас и един апел, може би по-скоро и вопъл, ако все пак съдия Ботева не събере нужните осем заветни гласа от Съдийската колегия, предлагат на нашето внимание и капацитета, уменията, познанията и на съдия Борис Динев. Мисля, че това са важните неща, които трябва да съобразяваме, вземайки решение. Ако искате го приемете дори като съпричастност от наша страна към

израстване на съдийското самоуправление не само в Софийския районен съд, а и в другите съдилища, като дадем възможност на съдиите да видят резултата от тяхното предложение. Ако грешат, нека да грешим заедно с тях. Но ако успяват, нека ние да бъдем тези, които ще им подадат ръка, за да успеят при утвърждаване на съдийското самоуправление – нещо, което, разбира се, в рамките и на този Висш съдебен съвет получи категорична оценка, която беше и отрицателна и доведе до несъгласуване на проекта в Закона за съдебната власт. Така че аз смятам, че в решението, което предстои да вземем днес, трябваше – казвам го в минало време – отново, и ще припомня, че броят на предложителите е осем и до момента никой от изказалите се не подсказва, че по някаква причина в рамките на дебата и обсъжданията е склонен да промени мнението си, затова казвам, че трябваше днес да се вслушаме в това, което ни казват съдиите от Софийския районен съд на своето общо събрание; да им подадем ръка и същевременно по този начин да покажем, че поемаме и нашата част от отговорността за сегашното му състояние. Защото за разлика от ситуацията в Софийски градски съд преди почти две години, за състоянието на Софийския районен съд ние сме били нееднократно алармирани от неговото ръководство в оставка все още, а от утре бивше ръководство. Трябва да си признаем, че и ние като Висш съдебен съвет не сме били адекватни в отговора и в реакцията си.

Казват, че и с много добри намерения е постлан и пътят към ада. Искаше ми се днешното решение, цялото обвързано с добри намерения, да не води към ада за Софийския районен съд, а да води към неговото по-добро бъдеще. Но начинът, по който пълно пренебрежение на решението на Съдийската колегия кой да прави предложение за временно изпълняващ; начинът, по който днес се оспорва легитимността дори на решението на общото събрание в

Софийския районен съд, проведено както първия, така и втория път, и начинът, по който именно днес, в последния възможен момент се представя една кандидатура, различна от тази, предложена от председателя на Софийския градски съд и от съдиите, води дотам Висшият съдебен съвет да продължи да бъде упрекван, че има непрозрачна кадрова политика. И това не е констатация, която някой ще вземе от медиите. Това е констатация, която произтича от нашите решения и начина, по който те се взимат. Затова ми се искаше резултатът от днес да бъде наистина в полза на бъдещето на Софийския районен съд и прохождащото и имащо нужда от подкрепа съдийско самоуправление, а не от неговото задушаване в зародиш със замерването му с цифри, едва ли не приемайки съдиите в съда като неспособни да вземат решение за собственото си бъдеще. Затова и аз, както може би и други членове на Съдийската колегия, ще подкрепя отново предложението съдия Албена Ботева да бъде определена за временно изпълняващ функциите „председател” на този съд.

И аз като колегата Иванов си спомних, но не само този случай, спомних си и случая, в който се дебатираше избор на временно изпълняващ функциите „административен ръководител” на Районен съд-Свиленград, където Съдийската колегия след дебат и след друго предложение, избра за временно изпълняващ съдия от Районен съд-Свиленград.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Карагьозова, поискахте думата. Само един момент. Не виждам друг начин да стимулирам колегите, които са отвън, да влязат, освен да кажа, че веднага ще гласуваме. (Смях.) Това е единственият начин да ги мотивирам да влязат, защото никой не иска да чува аргументите, които се казват на тази маса. Няма да го направя, разбира се, но мисля, че ако водим дебата, нормално е да се

изслушваме и колегите, които смятат, че са ангажирани с този въпрос, да участват поне в дискусиата.

Извинявам се много. Г-жо Карагъзова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов!

Ще взема повод от това, което казахте. Напълно ми е ясно, че всъщност никой не иска и да слуша, и няма никакъв смисъл да слуша всички онези аргументи, които в момента при дискусиата се казват. То решението вече е взето. Мислех и да не се изказвам точно заради това, но прецених, че е важно, защото го дължим на колегите на Районния съд, а го дължим и на тримата колеги, които се явиха тук за изслушване. И тримата колеги се представиха много добре, включително и колегата Милев. Той се представи просто прекрасно. Той е със стаж на съдия само от шест месеца, независимо от това изключително интелигентно интерпретира проблемите; демонстрира разбиране за тях, макар и не в такава дълбочина, каквато, разбира се, колегите, които са от този съд.

Защо взех думата отново? Нещата се казаха. Нещо обаче, което мен много ме вълнува, и това е повдигнатият въпрос от г-жа Петкова и от всички останали, които говориха за съдийското самоуправление. Мислех да игнорирам всичките доводи, които се казаха по отношение на провеждането на общото събрание, защото те са толкова несъстоятелни, че не издържат нито юридическа критика, нито дори и критика на една обикновена житейска логика. Г-жа Петкова обаче, позовавайки се на колегата Калоян Топалов, повдигна един много важен въпрос – защо това решение не е взето с едно по-голямо мнозинство; защо са направени две предложения, от което тя извади извод, че видите ли, няма подкрепа за нито един от тях, въпреки че и двете предложения са събрали гласове повече от половината присъстващи на заседанието и са напълно валидни.

Колеги, трябва да си дадем сметка, че ние възпитахме колегите от Районния съд. За една седмица успяхме да го направим – да бъдат конформисти, да бъдат приспособленци и да се презастраховат, защото преди една седмица отхвърлихме без нито един сериозен аргумент кандидатурата на колегата Ботева. Естествено е да се чуят гласове на общото събрание (за чест на колегите от Районния съд те не са били мнозинство, но все пак са се чули такива гласове), че трябва да се направи едно разумно предложение, пък белким то да се хареса на Съвета. Дотук със самоуправлението. Да, самоуправлението е въпрос на растеж, въпрос на узряване, но когато то се подкрепя. Не когато висшият административен орган прави всичко възможно да го смачка.

Само два аргумента и от правна страна. Без всякакво обяснение и в пълно нарушение на основните принципи на АПК ние не изпълняваме собственото си решение, с което въвеждаме рамката, реда, по който би следвало да се произведе избора (така да го наречем) за изпълняващ функциите „административен ръководител”. Г-н Колев беше този, който твърдеше, че най-близката аналогия е за избора на административни ръководители, ...мотивира едно по-ранно наше гласуване. Съгласна съм с него. Да, така е. И затова нямам никакво обяснение защо ние не изпълнихме собственото си решение от 6 декември. Никаква последователност, никаква предвидимост, след като при упражняване на нашата оперативна самостоятелност, преди това сме въвели някаква регулация, която е публично обявена. Да приемем, че има някакви недотам изчистени обстоятелства в общото събрание на Районния съд. Не ми стана ясно защо при предложени две кандидатури, между другото колегата Динев притежава това така търсено с третата кандидатура равно отдалечаване, ако приемем, че наистина има групи в Районния съд (и приемам, че е така, след като тук

колегите го заявиха), защо не избрахме него при положение, че той демонстрира изключителни качества на характера – скромност, обраност, спокойствие, необходимата диалогичност, за да влезе под кожата на всички евентуални групи в Районния съд, да може да потуши конфликтите, ако приемем, че такива съществуват? ...стипендиант, прекрасни характеристики като съдия; прекрасни характеристики като човек, като нравствени качества; три езика, непрестанен стремеж да повишава своята квалификация. Една много задълбочена работа по отношение подобряване на компютърните системи. Впрочем, по мое лично предложение той беше извикан и изслушан в Комисията по натовареност и беше включен в едни работни групи, за да се опита да предаде изключително полезния си опит по отношение заповедните производства, за рационализиране работата на съдиите, като се достигне до възможност по електронен път данните, вече въведени веднъж в заявлението по чл.410 и чл.417, да могат да бъдат възпроизвеждани в крайния акт на съда, което би било изключително улеснение към колегите. Естествено, тези работни групи, включително и в Министерството на правосъдието, мисля, че не достигнаха до някакъв Бог знае какъв резултат. Защо при тези качествени кандидатури от Районния съд, издигнати от общото събрание, ние стигнахме да търсим трета? На мен не ми стана ясно, въпреки че, отново повтарям, колегата Милев се представи превъзходно. Но това не дава отговор на поставените от мен въпроси.

Гласувах да можем да гласуваме последователно за кандидатурите, защото ако имах тази възможност, щях да подкрепя и колегата Ботева, и колегата Динев. Те са с еднакво добри качества, еднакво подкрепени от колегите. Сега ще бъде изправена пред задължението да гласувам за един от тримата, всеки от тях да знае, че за когото и да гласувам, подкрепям и двамата.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Само две думи да кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Ковачева, заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз внимателно слушах днес дебата. И аз като колегата Карагьозова не възнамерявах да взема отношение, но искам да ви кажа само няколко кратки неща. Всъщност в разговора ни днес само привидно, по-скоро на повърхността бих казала, на първи план е за критериите, въз основа на които ще се избере изпълняващ функциите „председател” на Софийския районен съд, и за качествата на колегите. Всъщност зад първия план прозира вторият, който според мен е същностният и който определя резултата от днешния избор. И това са различията, които ние тук имаме в отношението си към протеста на съдиите от Софийския районен съд и подаването на оставките на ръководството. Тези различия предопределят резултата от днешното гласуване, а не качествата на кандидатите, поне моят прочит е такъв, защото част от нас оцениха протеста и подадените оставки като подценяване на усилията, почувстваха се засегнати и недооценени. От тази гледна точка нямаше особено значение кой ще бъде колегата, номиниран от съдиите в Софийския районен съд да изпълнява функциите „председател”.

На следващо място. За съдийското самоуправление в тази зала е говорено не малко и в преимуществения случай то е било negliжирано от мнозинството в този състав на Съвета. Основната причина, поради която не беше съгласуван Закона за съдебната власт, беше предвиденото изменение в частта за съдийското самоуправление.

Аз мисля, че няма как да бъде зачетена волята на съдиите от СРС, ако тя по някаква причина не съвпада с виждането на колегиума, какъв трябва да бъде председателят. Аз няма да говоря за качествата на колегите, защото въпросът не е в техните качества, въпросът е в нашето отношение към събитията. Защо беше важен

въпроса как се е стигнало до номинацията на колегата Милев. Беше важно, отново във връзка със съдийското самоуправление. Защото още по време на първото провеждане, на първото Общо събрание на СРС, в публичното пространство вече беше споменато името на колегата Милев. Той, разбира се, не е длъжен да каже кой, кога, къде и как му е предложил. Не е въпроса в тази подробност, въпросът е, кога е разговаряно с колегата Милев с уважаемите членове на ВСС, щеше да покаже какво е тяхното отношение към Общото събрание и решението на съдиите от СРС. И няма как аз да бъда убедена, че колегата се е прибрал снощи късно, днес вече той е имал възможност да разговаря с колеги, които да поемат функциите на негови заместници и да даде своето съгласие. Нито мога да бъда убедена, че колегата Петкова, като се е запознала с протокола на общото събрание, второто по ред, е решила, че трябва да бъде търсен друг по-подходящ кандидат, какъвто е видяла в лицето на колегата Милев.

Изрично искам да кажа - уважавам професионалните качества на колегата, които безспорно бяха видими днес за всички нас. Но, това е въпрос, който не е толкова съществен, защото същественото е, че ние влязохме в ролята на хора безгрешни, които чуждите грешки не прощават, в случая по отношение на колегата Ботева. Ако приемем, че това е грешка, дори и да приемем, че това е грешка, за собствените си, разбира се, не говорим, пък и има кой да оценява нашия мандат. Това, което обаче за мен винаги е било необяснимо, как може след като самите ние сме тук в тази зала благодарение на доверието на колегите си и да ползваме привилегиата и задължението да бъдем членове на ВСС, благодарение на това доверие, да подценяваме, да игнорираме и не зачитаме волята на същите тези съдии, когато касаят въпроси от значение за съда, в който те работят.

ЛОЗАН ПАНОВ: Мисля, че трябва да сме големи наивници да считаме, че днес ще се случи нещо по-различно от това, което се е случвало и преди в тази зала. Мисля, че е наивно да смятаме, че ето така просто на 31 януари 2017 г., сутринта, 8 членове на ВСС идвайки на работа са решили в 9, 00 ч. да внесат подробно написан текст с техните подписи, като предложение, въпреки процедурата, която е предписана от същите тези членове и решение, което е взето от тях. Мисля, че трябва да бъдем и много големи наивници, ако смятаме, че изслушването на колегите по някакъв начин ще промени това, което всички очакваме да се случи. И то ще се случи, мисля че никой няма съмнение в това. Но дебатът, който беше направен не е безсмислен. Той е дебат по две основни теми - самоуправление и принципност, и критерии въз основа на които се взимат решенията на ВСС. Поздравявам и тримата кандидати, които се явиха и изложиха своите позиции, поздравявам особено съдия Ботева и съдия Динев, защото те са се явили и на Общото събрание и са представили своята визия, а също така са чули мненията на колегите си . Спомням си думите на съдия Динев, който каза: „Някои колеги се изказаха против мен, други бяха за мен. Не мога да кажа, ако гласуването беше тайно, какво щеше да се случи.“. Но това всъщност е самоуправлението - способността да бъдеш пред общността, да защитиш определени тези, да чуеш мнението на колегите, техните критики, тяхното свободно мнение и да защитиш своята позиция. Всъщност няколко пъти се цитира изразът на г-н Топалов „саморастеж“, не знам дали това е точния термин като смисъл, по-скоро „израстване“ е правилния термин, защото всяко израстване преминава през трудности, всяко израстване е свързано и със страдание. Може би самоуправлението трябва да се изстрада, което и в момента се случва. Всъщност говорейки за наивността, нека да кажем, че решението е предопределено и от това, което се случи

преди една седмица. Преди една седмица съдия Ботева беше моралният победител от това, което се случи в Съдийска колегия. Тя се представи наистина блестящо, беше получила подкрепата на своите колеги, нямаше нито един аргумент, който беше против нея. Просто на инат не гласувахме нейната кандидатура. Не мога да упрекна колегите от СРС по начина, по който вие го правите, защото те също, явявайки се на Общо събрание са гласували за единия и други кандидат, за да може да има ръководител в съда и той да бъде магистрат от техния съдийски състав, което е напълно логично. Да, аз също ми е трудно да приема различния брой гласове, които са дадени за единия и за другия, трудно мога да приема и гласуването „въздържал се“ при един такъв важен въпрос, който се поставя на обсъждане. Но за това нито съдия Ботева, нито съдия Динев носят отговорност за резултатите от това какво ще реши Общото събрание. Последователен е г-н Топалов, който при този резултат внася и двете кандидатури за обсъждане, абсолютно логично и последователно. Но, за нас остава основният въпрос, въз основа на какви критерии и на какви принципи осемте члена от ВСС се спряха на кандидатурата на съдия Милев? Не стана ясно как и защо това се е случило. В СГС има много други магистрати, които също са преподаватели, имат много по-дълъг стаж като съдии, работили са и в СРС. И ако, аз нямам съмнение, че в този случай съдия Милев ще бъде избран, той ще отиде там не с тези аргументи, които вие сте изложили във вашите мотиви, а именно наложил се като авторитет. А авторитетът, с който той ще отиде в СРС е вашата власт, която с осемте си гласа ще му дадете. Т.е. той ще отиде там не защото е бил съдия в този съд и е работил там, а просто защото неговият авторитет ще се гради на решението на ВСС. И това вече ще бъде знак за самоуправлението, защото когато при първите стъпки на самоуправлението вие постоянно му нанасяте шамари и удари,

постоянно го negliжирате и пренебрегвате, няма как това да не води до демотивация на магистратите. И ако ние се питаме впоследствие защо в различни процедури толкова малко магистрати участват, то е защото всеки един от тях съзнава, че независимо от това какво ще каже, как ще се представи, каква концепция ще напише някъде другаде, някак си някой е взел предварително решение. Съжалявам, но това към момента витае тук на масата на ВСС, Съдийска колегия и никой не може да го опровергае. То ще се случи със самия избор, който не се съмняваме какъв ще бъде и никой не е наивен да смята, че той няма да се случи. Така че, когато се приканваме към подтикване към самоуправлението, нека наистина да го правим не само на думи, но и с нашите действия. Защото ще използвам и други аргументи от изложенията - нито тайно общество, нито партия е издигнала съдия Ботева и съдия Динев, идвайки тук на масата като кандидати за и.ф. председател на СРС. Издигнало го е Общото събрание на магистратите, в публична атмосфера, дали са възможност всеки да се изкаже, всеки да номинира всеки и това е съвсем нормално. Това е проявата на самоуправлението, а дали ние искаме да го приемем или не искаме, как ще го тълкуваме това вече е въпрос на сигнал от наша страна към магистратите. Така че аз ще подкрепя съдия Ботева с аргументите, които изложих в предходното заседание на ВСС, като смятам, че тя беше моралният победител. Тя съвсем коректно, много по-кратко направи своето изложение, за да може да даде възможност на другите двама съдии да изложат своята визия за управлението на съда.

Защо обаче не чух няколко неща, а той е за този прословут функционален анализ. Чух го от съдия Динев, не го чух от съдия Милев, но искрено препоръчвам той да бъде направен. Той ще бъде базата върху която ще стъпи следващият ръководител. Без съдействие от

страна на съдиите и служителите в съда и от самото ръководство, този функционален анализ има риск, да постигне целите, за които се приема, че се възлагат. Още нещо - който и да бъде избран, защото ние тук говорим за начина по който е избран, но който и да бъде избран, той трябва да има подкрепата на ВСС, СК, както и на Пленума на ВСС. Защото ако искаме наистина да протегнем ръка, то трябва да го направим с нашите си действия.

С това ще приключа, ще дам възможност и за други изказвания. И накрая, тъй като тема на разговор в четвъртък ще бъде Механизма за сътрудничество и оценка, една от темите, е свързана с безпринципните назначения. Не смятам, че сега с нашето решение, за което нямаме съмнение какво ще бъде, ние отново не правим стъпка към тези безпринципни назначения, макар и по един много малък въпрос - въпрос за изпълняващ функциите. Защото вече беше казано, че след като за това нещо, по-малкото, ние извършваме това, естествено, че го правим и за по-голямото. Има много примери в нашата практика, в които сме го доказали. Така че аз ще подкрепя съдия Ботева.

Поздравления за колегите, които се явиха днес, поздравления за г-н Динев, за г-н Милев също. Пожелавам успех на бъдещия избраник.

Г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря.

Човек като Ви слуша отстрани, г-н Панов, остава с впечатление, отстрани, а ние се познаваме много добре, че сте най-принципния, най-прецизния. Само ще Ви посоча два случая, в които Вие сам опровергавате себе си с това, което казвате. Единият случай, ако не се лъжа, е с Вашето предложение на Екатерина Николова за временно изпълняващ длъжността на РС-Благоевград. Кога го внесохте

Вие това предложение? Втори случай, който ще Ви припомня, г-н Панов. Точно миналия вторник при избор на председател на РС-Луковит. Да се съобразихте Вие с решението на Общото събрание? Как гласувахте?

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, миналия вторник, когато се свършиха аргументите, отново започнаха нападки персонални. Моля ви, темата е свързана с нашите колеги - Ботева, Динев и Милев. Нека да пристъпим към гласуване.

Г-н Колев, заповядайте.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Приканих, помолих все пак колегите да запазят тези емоции за момента в който избираме титуляр. Колеги, това не е процедура при която има кандидати - такива няма. Има предложени колеги от различни, било то административни ръководители или конкретния случай с колегата Милев, от 8 човека сред които съм и аз. Не мислех да взимам думата, но изказването, както казахте, колега Панов, Вашето изказване не беше за тримата кандидати, беше за колегите, които са го предложили. И все още кадровият орган на съдебната система е Висшия съдебен съвет. Нямам никакви възражения по отношение на самоуправлението, досежно рамките, които са определени в закона. Отлично знаете какво мисля за този закон - аз го изразих не веднъж, но това няма никакво значение, той ще се прилага, просто е приет. Но, на несъществуваща процедура по номинации, каквато нямаме никъде, за временно изпълняващ длъжността да се твърди, че това е определящо и ето, видите ли, е абсолютно нарушение, е меко казано несериозно. В конкретния случай става въпрос за едно палеативно решение. Палеативно решение, което цели пълна информираност по отношение на точната ситуация в районния съд. И, да, функционалният анализ е задължителен и аз съм убеден, че колегата Милев ще вземе необходимите мерки за това. Но,

колеги, когато дойде момента да се избира председател - да, разбира се, всичките тези аргументи, които чухме днес са абсолютно приложими, но те не са валидни днес. Абсолютно невалидни. Днес се взима едно решение, на база на което, поне аз искрено ще се радвам да чуя една независима оценка. Това са мотивите и аз мисля, че са правилни. Всичко останало, емоционалните реакции, не са релевантни в случая и мисля, че са излишни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз също мисля, че няма емоции, има борба на аргументи, изложения. Ако една палеативна мярка се взима на принципа „Който има вуйчо владика“ ще успее, това създава риск за непалеативните мерки и за другите решения да се вземат също на този принцип. Ето защо този диалог беше важен, в него няма емоция и няма нищо друго освен аргументи. Ако няма други изказвания, колеги, режим на гласуване.

Колеги, имаме избор за изпълняващ функциите „председател“ на Софийски районен съд, избран е колегата Стефан Емилов Милев с 8 гласа „за“. За Борис Динев няма гласували, за Албена Ботева - 6 гласа „за“.

/След проведеното явно гласуване и последвалите допълнителни изказвания, по-надолу в стенограмата е пълният текст на решението по т. 27./

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, 18, 20 ч. е в момента, имаме още много точки от дневния ред. Очевидно е, че трудно ще може да вземем решение по всички точки, още повече, че имаме гласуване по някои от тях, други са при закрити врата. Имате ли предложение по процедурата?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Имам, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Итова, заповядайте

МИЛКА ИТОВА: /шум в залата/ Може ли! Дадена ми е думата. Ако може г-жа Ковачева да докладва само точките за младшите съдии, защото е запазена точка за тях, а другите да ги отложим за утре, примерно от 10, 00 ч., защото вече физически не сме в състояние да гласуваме. Моето е процедурно предложение.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: За да публикува в Държавен вестник обявата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Итова, Вашето предложение е кои точки да гласуваме?

МИЛКА ИТОВА: Тя, Ковачева ги знае.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Необходим е втори диспозитив. Всъщност ние като избрахме съдия Милев за изпълняващ функциите, той трябва да довърши делата/НПК казва/, на които е дал ход на съдебното следствие. Винаги, сто процента е била такава практиката! Не е възложено... НПК предписва, че принципа за неизменност на състава, е след даване ход на съдебното следствие. Така че много моля! Ако ние нарушим НПК, за да може съдия Милев да догледа делото, разпределено, но незапочнато против бившия военен министър Ненчев, много моля! Ако това е целта. Той трябва да довърши само делата на които е дал ход на съдебното следствие, иначе ще нарушим НПК и ще създадем проблем на това дело дори. Това не е шега работа. Не може да му възлагаме да разглежда дело, на което не е дал ход на съдебното следствие. Това ще създаде съмнение за непристрастност на съда, много ви моля! Това не е детска игра!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, след това г-н Узунов.

Г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, виждате в писменото ни предложение т. 2. Предлагам диспозитив, който да подложим на гласуване, в следния

смисъл: „Възлага на съдия Стефан Емилов Милев да довърши разпределените му в СГС наказателни дела." Това е предложението.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Нарушаваме НПК, не сме съгласни, защото противоречи на закона.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по т. 2 от диспозитива, който касае вече взето решение за назначаване на съдия Милев, за изпълняващ функциите „председател" на СРС, започна дебат. Предложението от вносителите е, да довърши разпределените му в СГС наказателни дела. Аргументите, които изложи г-н Калпакчиев са свързани с довършване на делата, по които е даден ход на съдебното следствие. Тук има достатъчно наказателни съдии, които могат да направят разграничението между едното и между другото.

Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Действително НПК предвижда това, но в конкретния случай... Това е нашето предложение, аз не мисля, че има някаква грешка в това, още повече, предполагам, че колегата Милев е извършил редица подготвителни действия. Но какви дела има той на разглеждане аз нямам представа и не .../обсъждат/

ЛОЗАН ПАНОВ: Чакайте малко сега! Когато един съдия от СРС бъде качен от СГС, той кои дела довършва, колеги? Нека да бъдем честни пред себе си. Делата, които са му разпределени, всичките дела, или само тези дела като наказателен съдия, по които е дал ход на съдебно следствие. Моля ви! /шум в залата/

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Колеги, нека да продължим дневния ред в друг ден! Това беше предложение. В този час на деня сме готови да вземем поредното и недообмислено решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев, заповядайте.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колеги, никаква допълнителна информация не ни е нужна. Това е принципен въпрос, който винаги се

решава еднозначно, защото НПК така повелява. Съдията, който е командирован или преназначен в друг съд, довършва наказателните производства на които е дал ход на съдебното следствие. И това произтича от принципа за неизменност състава на съда. Защото забраната е, ако той не ги довърши, трябва да ги започне друг съдия отначалото. Това е. Делата, които са му разпределени, на които не е дал ход на съдебното следствие, независимо каква подготовка е извършил, това е извън началния момент, от който се отчита принципа за неизменност състава на съда. В това няма никакво съмнение и нека да го вземем днес решението така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев

ГЕОРГИ КОЛЕВ: За да няма проблеми, предлагам да се измени диспозитива, като бъде „... делата на които е даден ход на съдебното следствие“. Нали така предлагате, колега Калпакчиев? /К. Калпакчиев: Да./ Въпрос на редакция не сме ...

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Колев казва предложението, което е направено, колегите не са го догледали очевидно, и става дума за делата, на които е даден ход на съдебно следствие.

Г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Диспозитивът ни е бил „започнатите с негово участие наказателни дела“.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, във връзка с току-що преформулираната редакция, припомням, че сме взели решение в СК, 22 ноември 2016 г., когато сме командировани съдия Полина Величкова в НИП, второто подрешение гласи „възлага на Полина Величкова - съдия в СРС, да довърши разпределените ѝ дела, на които е даден ход на съдебното следствие.“/говорят всички/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, не се изслушваме отново! Г-н Колев, във връзка с направеното предложение по т. 2 направи нова

формулировка, която е в същия смисъл, в който г-жа Найденова представи наше решение, което сме взели преди няколко месеца.

Г-н Узунов.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Оттеглям си предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Узунов си оттегля предложението. Да гласуваме диспозитив втори, подточка втора, а именно „Възлага на съдия Стефан Емилов Милев да довърши разпределените му в СГС наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие". Режим на гласуване. /обсъждат/

Уважаеми колеги, моля ви! Прекратяваме гласуването! Г-жо Светла Петкова прави предложение да се отложи гласуването по диспозитив втори на предложение второ. Нали така? Който е съгласен за отлагане на това решение, моля да гласува.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Нали и без това останалите точки ще ги отложиме...

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Защо да ги отложиме?! Най-големиян проблем на СРС се оказа заповедта в която се забранява да се работи след 17, 30. Не че с нея се забранява, но ние така я тълкуваме. Какъв е проблемът ние да работиме?!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, гласуваме предложението на г-жа Петкова, която иска отлагане на диспозитив втори, по точка втора от дневния ред. Режим на гласуване. /шум в залата/ Имаме процедурно предложение на г-жа Петкова, която иска отлагане. 5 гласа „за" предложението, 9 гласа „против". Предложението на г-жа Петкова за отлагане не се приема.

Предлагам да гласуваме диспозитива, който беше коригиран редакционно от г-н Колев. Режим на гласуване. Гласуваме „Възлага на съдия Стефан Емилов Милев да довърши разпределените му в СГС

наказателни дела, на които е даден ход на съдебно следствие. Който е „за“, моля да гласува. 13 гласа „за“, 1 глас „против“.

/След проведеното явно гласуване/

27. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител - председател на Софийски градски съд за избиране на изпълняващ функциите на административен ръководител - председател на Софийски районен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

27.1.ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал.4, изр. 2 от ЗСВ Стефан Емилов Милев - съдия в Софийски градски съд, с ранг "съдия във ВКС и ВАС", за изпълняващ функциите "административен ръководител - председател" на Софийски районен съд, считано от 01.02.2017 г., до встъпването в длъжност на нов административен ръководител.

27.2. ВЪЗЛАГА на съдия Стефан Емилов Милев да довърши разпределените му в Софийски градски съд дела, на които е даден ход на съдебното следствие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имаме точки от Атестиране и конкурси и дисциплинарна дейност.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Не, имам процедурно предложение, моля ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Неделчева, заповядайте.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, наистина не сме работоспособни. Говоря за себе си в момента, разбира се, предлагам процедурно да гласуваме единствено точката с откриване конкурса за младши съдии, с оглед своевременното публикуване на обявата в Държавен вестник. Останалите точки да ги отложим за разглеждане или в утрешен час на деня, или в четвъртък след Пленум. Това е моето процедурно предложение.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Аз предлагам, колеги, в четвъртък след Пленума.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Неделчева, коя точка е тази, която предлагате да гласуваме сега?

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Десета точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка номер десет.

ДИМИТЪР ТОНЧЕВ: Седем, осем и десет.

КАМЕН ИВАНОВ: Важни точки са това!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Направете предложението и нея да отложим.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, аз предлагам в четвъртък след Пленума да отложим точките. За конкурсите вече не знам./обсъждат/

КАМЕН ИВАНОВ: Колеги, съгласен съм с предложението на колегата Колев. Разумно е, точките са важни, но ако сега започнем да разглеждаме точките само планираните младши съдии, там вероятно ще възникнат въпроси, на които трябва да имаме ясен отговор. Нека след Пленума в четвъртък да се съберем. Надявам се, че Пленумът няма да продължи дълго време, за да довършим работата си тогава.
/обсъждат/

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги, има предложение, което е от г-н Колев, което г-н Иванов подкрепи също и то е за отлагане на целия

дневен ред за заседание на Съдийска колегия, което ще се проведе в четвъртък, 2 февруари, след заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет. Който е съгласен с предложението, моля да гласува.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Какво гласуваме сега?

ЛОЗАН ПАНОВ: Отлагането на точките за четвъртък. Г-жа Итова я няма в момента. 7 гласа „за“ предложението, 6 „против“. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

**ОТЛАГА РАЗГЛЕЖДАНЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ ТОЧКИ ПО ДНЕВНИЯ
РЕД ЗА СЛЕДВАЩО ИЗВЪНРЕДНО ЗАСЕДАНИЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ/**

Закриване на заседанието - 18,40 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

(Изготвен на 09.02.2017 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ